உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

அருளிச்செய்த

சாத்திரக்கோவையும்,

பெரியநாயகியம்மன் பதிகமும்,

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

நெஞ்சுவிடு தூதும்.

திருத்துருத்தி இந்திரபீடம் சுபாத்திர சுவாமிகள்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சச்சிதாநந்தசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

தி. ஆறுமுகமுதலியாரவர்களால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பாராத்திசெய்வித்து

பிரதிக்கிணங்க,

சென்னை:

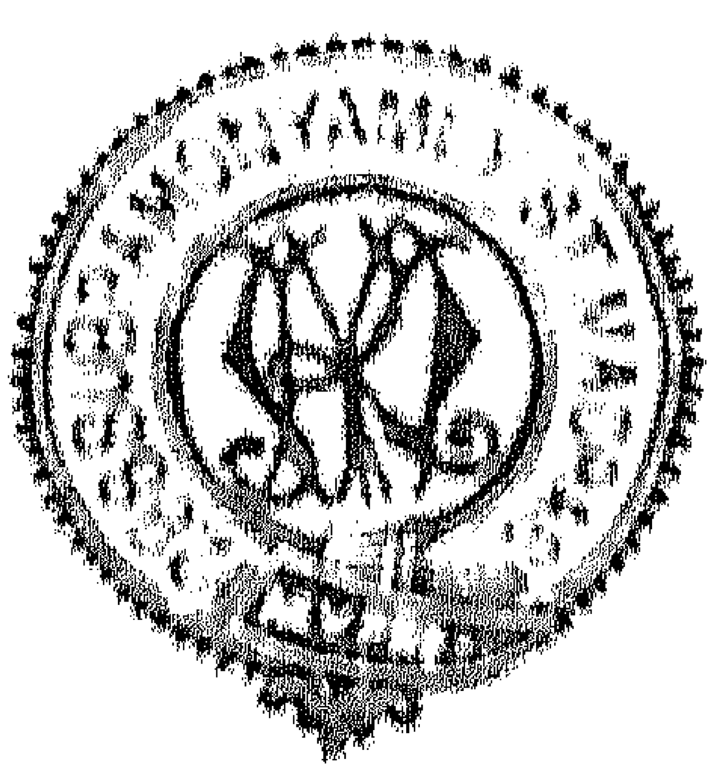

இரண்டாம் பதிப்பு.

மனோன்மணிவிலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1898

உ

சிவமயம்

கருத்து.

முக்கியகவனிப்பு:—இப்பதிப்பிற்கு முன்னர் சிலரச்சிட்டிருந்த பிரதிகளிலுள்ள இச்சாத்திரக்கோவைகளைப் பரிசோதிக்குமளவில், யாதும் வரிசைக்கிரமமா யில்லாமையாலும், ஒன்றுக்கொன்று பேதமாயிருப்பதைப்பற்றி, ஒருவாறுசந்தேகங்கொண்டு மூல ஏட்டுப்பிரதிகளில் எவ்வாறிருக்குமோ! எனவெண்ணி, சில மடாதிபர்களுக்கும், சில வேதாந்திகட்கும், சில பேரறிவுடையோர்கட்கும் அடியேன் சிரசாஷ்டாங்கமாக இக் குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவைகட்கு மூலஏட்டுப்பிரதிகளிருக்கில் அடியேன்பேரில் தயவிட்டு அனுப்பித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பல நிருபமெழுதியும் பதில் சரிவரக்கிடைக்காமல் பிறகு ஒருவாறு துணிந்து, "அரசனெவ்வழி யவ்வழி குடிகள்" என்னும் நீதிவாக்கியத்தைக் கடைப்பிடியாகக்கைக்கொண்டு, முன்னரச்சிட்டபிரதிகளை வெகுவாய்ப் பரிசோதிப்பித்து, அடியேன் இச்சாத்திரக்கோவையை யச்சிட்டிருப்பதுடன், விருத்தசைலத்தின்கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் பெரியநாயகி யம்மன்பேரில் டை ஸ்ரீ-குமாரதேவர் அருளிச்செய்த பதிகமுஞ் சேர்த்து நன்குமதிக்கத்தக்கக் கடிதத்திலச்சிட்டுமுடிவுபெற்றிருக்கின்றன:—வேண்டுவோர்கள் சென்னை மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்தலைவராகிய அடியேனிடத்திலும், சென்னை, "மதராஸ் ரிப்பன்" அச்சுக்கூடத்தலைவர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சை-இரத்தினசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், சிதம்பரம், மேற்கோபுரவீதி மண்டபத்தில் வைத்திருக்கும் அடியேன் புத்தகஷாப்பிலும், கும்பகோணம், பெரியகடைவீதியில் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மயிலை-அருணகிரிமுதலியார் புத்தகஷாப்பிலிருக்கும் காரியம்நாராயணப்பிள்ளையிடத்திலும் அடியிற்கண்ட விகிதப்படி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆப்பவுண்டு புத்தகம் க-க்கு	- அணா	- அ	0
கலிகோ(டை புல்பவுண்டு) புத்தகம் க-க்கு	அணா	- க0	0

கோ. மா. ஐ.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

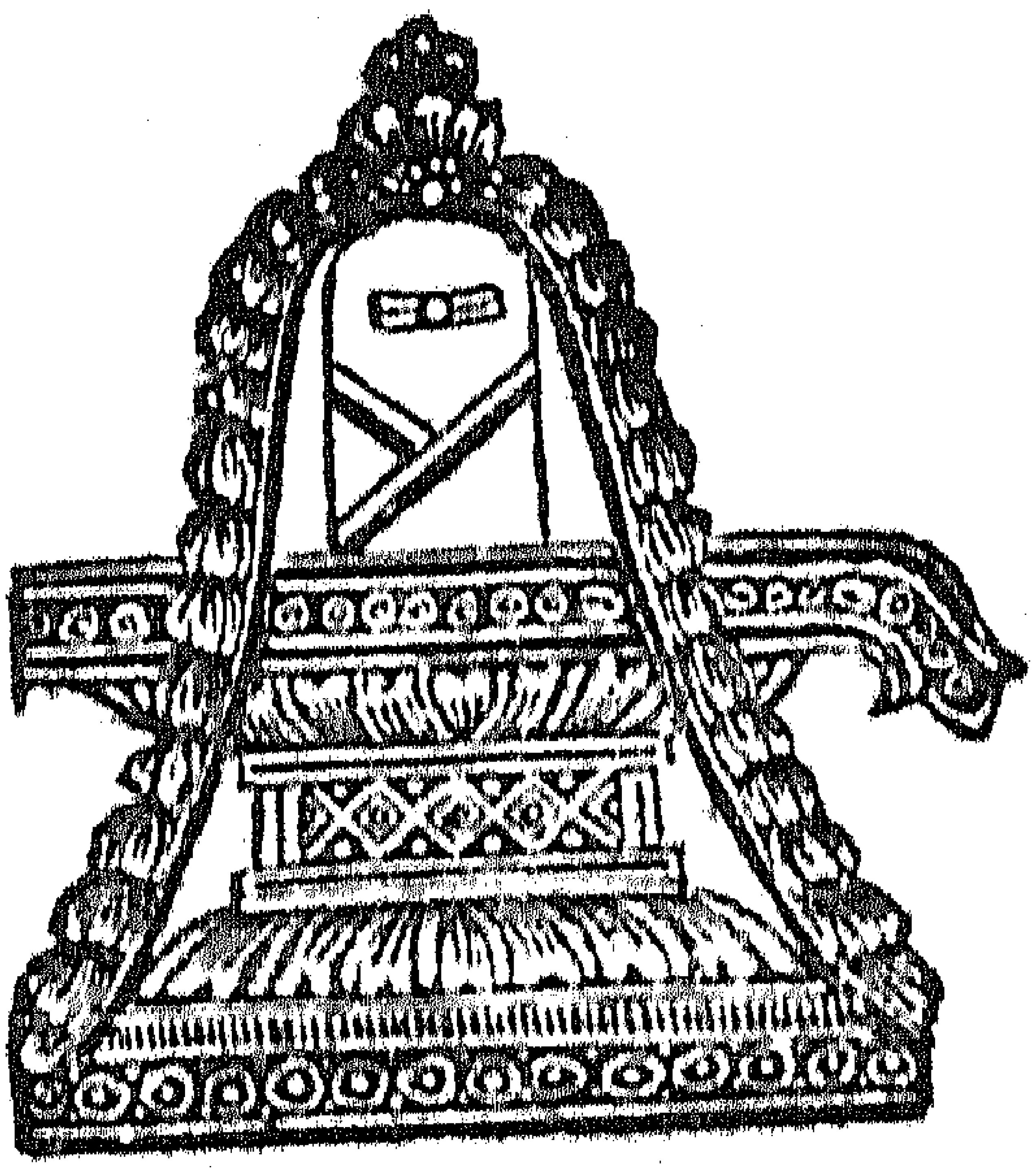

ஆதீனவரலாறு.

துறையூர் - சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

பேறையூர்-சாந்தலிங்கசுவாமிகள்,

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்,

சிதம்பரசுவாமிகள்,

ரெட்டி-சிதம்பரசுவாமிகள்,

பழனிசுவாமிகள்,

கூவாலத்துச்சுவாமிகள்,

புலியூர்ச்சுவாமிகள்,

குழந்தைவேல்சுவாமிகள்,

முத்தையசுவாமிகள்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசைநாட்கள்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் = { புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.

குழந்தைவேல்சுவாமிகள். } = ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை

எண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற்றொகை	பக்கம்.
க	மகாராஜாதுறவு	ககஎ	ச
உ	சுத்தசாதகம்	கூரு	ஙக
ங	விஞ்ஞானசாரம்	கூஅ	ருக
ச	அத்துவிதவுண்மை	க0க	எ0
ரு	பிரமானுபூதிவிளக்கம்	க0உ	அகூ
சு	ஞானவம்மானை	க00	கூஅ
எ	வேதாந்ததசாவத்தைக்கட்டளை	—	க0உ
அ	வேதாந்ததசகாரியக்கட்டளை	—	க0ச
கூ	சகசநிட்டை	கக	க0அ
க0	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை	—	கக0
கக	பிரமசித்தியகவல்	—	ககச
கஉ	சிவதரிசனஅகவல்	—	கஉஉ
கங	ஆகமநெறியகவல்	—	கஉஎ
கச	வேதநெறியகவல்	—	கங0
கரு	பிரமானுபவஅகவல்	—	கஙங
கசு	சிவசமரசவாதஅகவல்	—	கஙஎ
—	பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்	க0	கசக

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருபூசைநாட்கள்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் = { புரட்டாசிமீ பூர்வபக்ஷம் சதுர்த்தசி.

குழந்தைவேல்சுவாமிகள். } = ஆடிமீ அசுவனி.

சாத்திரங்களின் அட்டவணை

எண்.	சாத்திரங்களின் விபரம்.	பாடற்றொகை	பக்கம்.
௧	மகாராஜாதுறவு	௧௧௭	௧
௨	சுத்தசாதகம்	௯௫	௩௧
௩	விஞ்ஞானசாரம்	௯௮	௫௧
௪	அத்துவிதவுண்மை	௧௦௧	௭௦
௫	பிரமானுபூதிவிளக்கம்	௧௦௨	௮௯
௬	ஞானவம்மானை	௧௦௦	௯௮
௭	வேதாந்தசாரவத்தைக்கட்டளை	—	௧௦௨
௮	வேதாந்தசகாரியக்கட்டளை	—	௧௦௪
௯	சகசநிட்டை	௧௧	௧௦௮
௧௦	உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை	—	௧௧௦
௧௧	பிரமசித்தியகவல்	—	௧௧௪
௧௨	சிவதரிசனஅகவல்	—	௧௨௨
௧௩	ஆகமநெறியகவல்	—	௧௨௭
௧௪	வேதநெறியகவல்	—	௧௩௦
௧௫	பிரமானுபவஅகவல்	—	௧௩௩
௧௬	சிவசமரசவாதஅகவல்	—	௧௩௭
—	பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்	௧௦	௧௪௧

சாத்திரங்களின் அட்டவணை முற்றிற்று.

அந்தத்தம்பிரானும் சுவாமி ? இவ்வரசனிடத்தில் அதிதீவிரப
க்துவமுடைய சந்நிதீஷத்துள்ள பதினொன்றுறியும் உண்டாயி
ருக்கிறதே யென்று சைகையாகச்சொல்ல, சுவாமிகளும் (மு
ன்பே அறிந்திருப்பதால்,) ஆனால் இவனைமது எருதுக்குப்புல்
லறுத்துப்போடச் சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள, அவ்
வாறே தம்பிரான் அரிவாளும், புல்லுகட்டுங்கயிறுங் கொடுத்
தனுப்ப, மேற்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அத்திருப்பணியைச்சிர
சாவகித்துக்கொண்டு வயலுக்குப்போய் பள்ளர்கள் புல்லறுப்
பதைப்பார்த்து, தாமும் அவ்வாறே அறுக்க நினைத்து இடக்
கையால் புல்லைப்பற்றி வலக்கையிலுள்ள அரிவாளைப் புல்லின்
மேற் பூட்டாமல் இடக்கை மேற்பூட்டியிழுக்க, கை யறுபட்ட
மாத்திரத்தில் மேற்படி வலக்கையைப்பார்த்துக் கோபித்தார்;
இவ்வற்புதக்காட்சியைக் கண்ணுறக்கண்ட மேற்படிபள்ளர்கள்
நீர் ஆரையா? என்று கேட்க, நான் பேரூர்சாந்தலிங்க
சுவாமிகள் வாகனத்திற்குப் புல்லறுப்பவனென்று சொல்ல,
அதுகேட்டு அப்பள்ளர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, இவர் அரசனை
ப்போலிருக்கிறதென்றெண்ணி, அப்பள்ளர்களே புல்லறுத்து
க்கட்டுக்கட்டி அவர் திருமுடிமேல் வைக்க அச்சுமைபொரு
மல் திருமுடிசாய்ந்து போவதைக்கண்ட பள்ளர்கள் அப்புற்
சுமையை யெடுத்துவந்து மேற்படி மடாலயத்து வெளியில் வை
த்துப்போனார்கள்.

இவ்வாறு இரண்டு நாள்சென்றபின்பு, மூன்றாவது நாள்
மேற்படி புற்சுமையை எடுத்துவந்தபள்ளன் இவர் செய்திமுழு
தும் கைவெட்டுத்தம்பிரானுக்குத் தெரிவிக்க, அவரும் இவர்
கையறுப்புண்ட செய்தியை சுவாமிகளுக்குக் குறிப்பாகத் தெரி

வித்தனர்; சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப்பார்த்து சோதனை நிமித்தம் முனிவுகொள்பவர்போல் கோபிக்க அவருடனென்மையாசவேபயந்து ஒருபுறம் ஒதுங்கி இருந்துவிட்டார்.

பிறகு அன்று இராத்திரி சுவாமிகள் கையேட்டுத்தம்பிரானையழைத்து அப்பா? எங்களிருவருக்கும் வெவ்வேறு சட்டமுது கட்டி ஒரு தண்டத்தில்மாட்டி அரசனிடத்திற்கொடுத்து நம்மோடுகூட அனுப்பிவையென்று கட்டளையிட்டருள; அவரும் அவ்வாறே செய்தனுப்பிவைக்க, சுவாமிகள் முன்னும் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் பின்னுமாய்ப்போகையில், சிலதூரம் போய் சுவாமிகள் இவரைத்திரும்பிப்பார்த்து என்ன தாமதமென்றகேட்ட, அதுகேட்டு இவரும் பயந்து சுவாமி? ஒருபுறம் அச்சுலிங்கம், மற்றொருபுறம் கனையுத்தம் இழுக்கின்றதே ! என்று சொல்ல, அக்குறிப்பையறிந்து சுவாமிகள் தமக்குத் தாமே ஆனந்தபரவசமடைந்து, பிறகு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் குளக்கரைமேலிறங்கி இருவரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து இரண்டன்னத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்து ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சுவாமிகளுக்குப் பரிமாற மேற்படி சுவாமிகள் கைவைத்தியங்கொண்டபின், சேடமான மகாப்பிரசாதத்தைத் தாமும் உட்கொண்டு, சிறிதுநேரம் அவ்விடத்தில் இருவரும் சிற்சிலவிஷயங்களை வசனித்துக்கொண்டிருந்து, பிறகு மடாலயத்திற்குவந்து சேர்ந்து, சிலநாள்கழித்து, மேற்படி சுவாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம்பெற்றுக்கொண்டு சாதனைசெய்து முதிர்ந்தகாலத்தில் ஒருநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் இவரை மகாராஜா என்று பெயரிட்டழைத்து, அப்பா ? நீ விருத்தாசலத்துக்குப்போக வேண்டுமென்று கட்டளையிட்டருள . அங்ஙனே கல்யந

ன்று விடைபெற்றுக்கொண்டு விருத்தாசலத்தைநோக்கி வருகிறவழியில் சின்னசேலத்திற்குக் கீழ்ப்புறமானகாட்டில் இவர் கிளித்தும் அன்புகூர்ந்து பழமலைநாதரோ ஒரு பிராமணரூபமாயெழுந்தருளிவந்து தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்துக்கொண் டிருந்து இவனைக்கண்டு அப்பா ? நீ ஆயாசமாய்ப்போகிறபடியால் கால்வலைகளுழமு யிருக்கின்றனை, உனக்குவேண்டிய மட்டும் சாப்பிட்டு விடாய் தீர்க்கலாமென் றுபசரித்துத் தண்ணீர்கொடுக்க: இவர் அதைச்சாப்பிட்டு தாகநிவிர்த்திசெய்துகொண்டு, விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, மணிமுத்தா நதிக்கரையி லிருக்கின்ற அரசமரத்து கீழலில் நடந்துவந்த ஆயாசத்தினல்சற்று இளைப்பாறச்சயனித்து பிராணாந்த நித்திரையாயி லெழுந்தருளி யிருந்தனர்.

அதுசமயம் பெரியநாயகியாரிந்த தனதபிடேகத்திற்குச் சலனபாத்திரத்தில் வைத்திருந்த பசுவின்பாலை யெடுத்துக் கொண்டு ஸ்ரீபிராமணஸ்திரீயைப்போல அங்குவெளியிடத்தில் வந்து சிலைப்பக்கத்திலுட்கார்ந்து தனது திருமடியின்மேல் இவரது முடியைத்தூக்கிவைத்து அந்தப்பாலைப் புகட்டுகையின்பு, இவர் ஆயாசந்தீர்ந்து கண்விழித்துப்பார்த்து நீ ஆரம்மா ? என்று கேட்க, அப்பா ? குமாரதேவா ? நான்தான் பெரியநாயகி, நீ எப்போதும் என்னிடத்திற்றானே குமாரனாயிருவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி உடனே மறைந்தருளினள். பிறகு, ஸ்ரீ-குமாரதேவர், அம்மா ! உன் கிருபைக்கு அடிமை யாதுகைம் மாறு செய்யவல்லேன் ! என்று பலவாறு ஸ்தோத்திரஞ்செய்து அங்ஙனே பரவசமாய் இருந்தார்.

இதை மேற்படி ஜடாமுனி, தேடியிருந்தபொருள் கிட்டிற்றெனவெண்ணி அம்மரத்தைவிட்டுக் கீழிறங்கி பிரா

மணவுருவமாய்வந்து அதிவினயத்துடன் அடிவணங்கிநிற்க : இவர் அந்தஜடாமுனியைப்பார்த்து நீ யார் ? என்று கேட்க: நான் ஜடாமுனியென்று சொல்ல ; நீ இவ்விடத்திற்கு வந்த காரிய மென்னவென்று கேட்டமாத்திரத்தில், ஜடாமுனி தனதுசரித்திரமுழுதும் விவரமாகச்சொல்ல, அதுகேட்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சந்தோஷமாய் ஜடாமுனியின் சாபநிவர்த்தி செய்து, சிறிதுநாள் அவ்விடத்தில்தானே சுரபாத்திரஞ்செய்து கொண் டிருக்குங்காலத்தில், அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு குடும்பி யானவன், இவரை மகானென்றறிந்து நாள்தோறும் உண்மை யாய்த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டேவர, அவனுக்கு நாளுக்கு நாள் சகலசம்பத்தும் அபிவிர்த்தியடைந்து வருகையில், ஓர் நாள், அவன் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கி சுவாமி ? அடியேனுக்கு ஏதேனும் ஓர்திருப்பணி கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அப்பா ? அப்படி உனக்கிஷ்டமிருந்தால் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார் சந்நி தானத்திற்கெதிராக ஒரு மண்டபங்கட்டிவையென்று கட்ட ளையிட்டருள, அவனும் அப்படியே மகாபாக்கியமென்று மண் டபங்கட்டும்படி எத்தனித்துக்கட்டும்போது உத்திரக்கல் மே லேறாமல் வருத்தமடைந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவருக்குந் தெரிவிக்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் விபூதியைக்கொடுத்து இதை அந்தக்கல் லின்பேரில் போட்டுத் தூக்கென்றுத்தரவுசெய்ய, அப்படியே செய்து முடித்தபின்பு, அந்தக்குடும்பியும் சந்தோஷசித்தனாய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை வணங்கிநின்று சுவாமி ? தேவரீருடைய பிரபாவத்தை யின்னதென் றளவிட்டுச்சொல்ல ஆராலாகு மென்று நானாவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரும் அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் கோபுரவாயிலிற்

செய்துவைத்திருக்கும் இரண்டு துவாரபாலகருடைய மூதுகும் உரைபட்டிருப்பதைக்காண்பித்து இவர்களுக்குத் தவன கஞ்சி காய்ச்சி நைவேத்தியம் பண்ணென்று கட்டளையிட்டருள, அவனும் மகாபாக்கியமென்று அப்படியே செய்வித்துக் கிருத கிருத்தியனானான்.

பிறகு ஒருநாள், ஸ்ரீ-குமாரதேவரும், ஓர் குடும்பி வீட்டு வாயிலில் கரபாத்திரத்திற்குச்சென்று கையேந்த, அவர்கள் இவரது மகிமையை யறியாதவர்களாய் தங்கள் வீட்டில் சமைத்து வைத்திருந்த மச்சத்தை அன்னத்தோடுகலந்து இவர் கையிற்பரிமாற, அதுதெரிந்து ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அங்ஙனே குளத்தின் கீரருகிற்செல்ல, அந்த மச்சம் உயிர்பெற்று குளத்திற்குதித்துப்போய்விட்டது.

இப்படியிருக்க, ஒரு குஷ்டரோகியானவன் தனது தேகவருத்தம் நீங்கவேண்டுமென்று நாள்தோறும் இடைவிடாமல் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைக்கண்டு தரிசனஞ் செய்துகொண்டேவருகையில் ஒருநாள் அதிகவாதனையினால் சகிக்கப்படாதவனாய் ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்வந்து வீழ்ந்து கோவென்று அலறி முறையிட, ஸ்ரீ குமாரதேவரும் அப்பா! நாம் வயித்திய னல்லவேயென்னலும், அவனும் சுவாமி! தேவரீரது திருக்கையினால் விபூதியாகிலுங்கொடுத்தால் எனது ரோகம் நிவர்த்தியாகுமென் றிரங்கிக்கேட்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி விபூதியையள்ளி அவனது இடைக்கையில் வைத்து வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளச்சொல்லி பழமலையார் சந்நிதானத்தினுள் ஒரு பாடத்திலிருக்கும் விக்கினேஸ்வரரைக் குறியாகக்காண்பித்து, நீ அந்தவிக்கினேஸ்வரர் முன்னே போய் இரண்டு கண்களையுமூடிக்கொண்டு நின்று அங்கே

நடக்கின்ற அதிசயத்தை நமக்குவந்து சொல்லென்று கட்டளையிட்டருள : அவனும் அப்படியே போய் நின்றமாத்திரத்தில் அவனுக்குச் சுழுத்திபோற்றோன்ற, அத்தருணத்தில் அந்தவிநாயகக்கடவுள் தமது துதிக்கையைநீட்டி இவனது இடக்கையிலிருந்த விபூதியைத் தொட்டதுபோலக் கண்டுவிழித்து ஸ்ரீ-குமாரதேவ ரிடத்திற்குவந்து விண்ணப்பஞ்செய்த மாத்திரத்தில் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் ஆனந்தமாய் அந்த விபூதியைத் தொட்டுத் தரித்துக்கொண்டு, அவனையும் தரித்துக்கொள்ளும்படி உத்தரவுசெய்ய, அவன் அப்படியே தரித்துவருங்காலையில் அவனது குஷ்டரோகம் நிவர்த்தியாகிச் சவுக்கியமடைந்தான்.

இப்படி யிருக்கின்றநாளையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவாரூர் மஹோற்ஸவத்திற்குப் போயிருந்தபோது, இரதோச்சவத்தினம் தியாகராஜப்பெருமான் இரதமேறி மாடவீதி திருக்கோலம் வருகையில், அந்த இரதத்திற்கு நேரே ஸ்ரீ-குமாரதேவர் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருப்பதை இரண்டு சைவர்கள் கண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் விகடமாய் வீரசைவமருளைப் பார்த்தீர்களோவென்று பேசிக்கொள்ள, அந்தவிகடவார்த்தையை ஸ்ரீ-குமாரதேவர்கேட்டு இரதத்தில்வருந் தியாகராஜப்பெருமானைப்பார்த்து தியாகராஜப்பெருமானே! "வீரசைவம் மருளானால் இரதம் நடக்க, அருளானால் இரதம்நிற்க" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினவுடனே இரதம் நின்றுவிட்டது: பிறகு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் கொஞ்சதூரத்திருந்த ஒரு மரநீழலி லுட்கார்ந்திருந்தார். இரதம் நின்றுவிட்ட சேதிதெரிந்த தர்ம்மகர்த்தராகிய தஞ்சாவூர் அரசன் இரதமானது நிலைவந்து சேர்ந்தபிறகு போஜனஞ் செய்கிறதென்னும் நிச்சயமுடைய

வறுதலால், என்னசெய்வோமென் றச்சமுற்று, இவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியந் தெரியாதபடியினால், சாயங்கால பரியந்தமும் அந்த இரதம்நடக்கும்படி அனேகபிரயத்தனங்கள் செய்வித்தும் அஃது சற்றாகிலும் அசையாது நிற்பதைப்பார்த்து, இனியென்ன செய்யக்கூடும்! இது யாராலுற்ற இடரு! அந்தோ! வீணில்விரதம் தவறுதலாகிறதே! எம்பெருமானே! என்று வியசனமுற்று மெய்சோர்ந்துவாடி பிறகு தேறியிருக்குங்காலையில், மேற்படி அரசன் அவ்விடத்தில் நடந்த இரகசியத்தைக்கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் இருக்குமிடத்திற்கு வந்து அவரைக்கண்டுவணங்கி விண்ணப்பஞ்செய்ய ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அரசனைப்பார்த்து இம் மருளனிடத்தில் உங்களுக்கு என்ன அலுவல் போங்களென்றுசொல்ல, அரசனும் சுவாமி? இந்தப்பிழையை மன்னித்து, இரதத்தை நடப்பித்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி அந்த இராஜனுடனுஞ் சேனைகளுடனும் எழுந்தருளிவந்து இரதத்தின்முன்னேநின்று தியாகராஜப்பெருமானைப் பார்த்து எமது தயாநிதியே! "வீரசைவம் அருளானால் இரதம்நடக்க, மருளானால் இரதம்நிற்க" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளின மாத்திரத்தில், இரதம் சடுதியில் நடந்து யாவருங்களிக்க நிலையிற்போய் நின்றது.

இப்பால் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மறுபடியும் விருத்தாசலம்வந்து அவ்வரசமரத்தின்கீழ் வாசம்பண்ணிக்கொண் டிருக்குங்காலையில், பிரதேசத்திலுள்ள ஓர் மாந்திரீகன் விருத்தசைலத்திலுள்ள பத்திரகாளியைத் தன் கைவசமாக்கிக்கொள்ள எண்ணினவனாய்த்தனதுநாட்டைவிட்டு மணிமுத்தாநதிக்கு வடதிசையாகவருகையில், மேற்படி பத்திரகாளியறிந்து அச்சமுற்றவ

ளாய் ஒரு ஸ்திரீயைப்போல ஸ்ரீ-குமாரதேவரிடத்திற்குவந்து அவரைப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம்பண்ணி அவருக்கெதிரே நிற்க, அதுகண்டு ஸ்ரீகுமாரதேவரும் நீ யார்? என்றுவினவ; சுவாமி? நான் பத்திரகாளி, என்னைத் தன்வசஞ்செய்துகொள்ளும்படி ஒரு சண்டாளன்வருகிறான்: அதனால் பயந்துவந்தேனென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் என்றால் உனக்கு ஆகவேண்டியதென்னென்றுவினவ, பத்திரகாளியும் சுவாமி? தேவரீரது திருவடிகளை அடியாள் சிரசின்மேல்வைத்தால் எனது ஆபத்துநீங்குமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் திருவுளமிரங்கி, அங்ஙனே நல்லதென்று பத்திரகாளிசந்நிதிக் கெழுந்தருளிவந்து, அந்த விக்கிரகத்தின் முடிமேல் தமது திருவடியைத் தூக்கிவைத்த மாத்திரத்தில், அம்மாந்திரீகனுடைய இரண்டுகண்களும், அவன் மனவிருள்போலவே இருளடைந்தன: அதுதெரிந்து அந்தமாந்திரீகனும் பயங்கொண்டு, இந்தஸ்தலத்தில் பெரியோர்கள் வாசஞ் செய்திருக்கின்றனர்போலுமென்றெண்ணி, அவ்விடத்தில் விசாரிக்க: ஸ்ரீ-குமாரதேவர் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு, அவரிருக்குமிடந்தேடிவந்து, அவரைக்கண்டு வணங்கிநிற்க, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அவனைப்பார்த்து நீ யார்? என்றுவினவ, சுவாமி? நான் மாந்திரீகன், நான் இவ்விடத்திற்கு இந்த உத்தேசமாய்வந்த இடத்தில், எனக்கு இவ்வகையான ஆபத்துநேரிட்டது, இதைத்தேவரீரே தீர்த்தருளவேண்டுமென்று வெகுவாகத் தோத்திரஞ்செய்துநிற்க; ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் சற்றேதிருவுளமிரங்கி அடா? உன்சரீரமுள்ளவரையிலும் இந்த மாந்திரீகத்தை விட்டிருப்பாயாகில், உனக்கு ஒரு கண்மாத்திரந்தெரிய அநுக்கிரகஞ்செய்வோமென்னலும்,

அம்மாந்திரீகனும் அப்படியே நல்லதென்று ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியைத்தொட்டுச் சொன்னவளவில், ஒருகண்தெரிந்து தன்னுடைய தேசத்திற்குப் போயினன்.

இப்பால் ஒருகுடும்பியானவன் புத்திராபேக்ஷையினால் ஸ்திரீயுந்தானும் நெடுநாளாய் வியசனப்பட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரையடுத்து நாடோறுந் தரிசனம்பண்ணிவருகையில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் திருவிளமிரங்கி மேற்படி குடும்பிக்கு விபூதியளிக்க, அவ்விபூதிப்பிரசாதத்தால் அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள்பிறந்து, அவர்கள் வளர்ந்து, ஐந்துவயதாகிப் பள்ளிக்கூடத்தில்வைத்து வித்தியாப்பியாசஞ் செய்வித்தபிறகு, அந்தப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கணப்பியாசஞ் செய்விக்கவேண்டி இலக்கணவித்துவானாகிய சிதம்பரப்பிள்ளையென்பவரை மதுரையிலிருந்து வரவழைத்து மேற்படி இரண்டுபிள்ளைகளுக்கும் இலக்கணப்பியாசஞ் செய்வித்துவருங்காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீ-குமாரதேவர் குக்ஷிபாதை நிமித்தம் அந்தக்குடும்பிவீட்டுக்குவருகையில், மேற்படி சிதம்பரப்பிள்ளையென்னும் உபாத்தியாயர் இவரிடத்தில் மதிப்பற்று இறுமாந்திருப்பதைக்கண்டு அவரைத் தடுத்தாட்கொள்ளத் திருவுளங்கொண்டு அவரைநோக்கி, ஓர்வாக்கியத்தைக்கூறி அதற்குப்பயன் வினவ, அவருக்கென்ன வித்வசாமர்த்தியமிருந்தபோதிலும், இத்தச்சந்நிதானத்தில் நாவெழாமையால் பயன்கூறாதுமயங்கிநின்றுசற்றே தெளிவுண்டாகி ஸ்ரீ-குமாரதேவரது திருவடியில்விழுந்து வணங்கி, சுவாமீ? அடிமையைமன்னித்து இரக்ஷித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அதுமுதல் துறவுபூண்டு மேற்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவரது பின்னைச் சாயைபோற்றொடர்ந்து நாளுங் கரபாத்திரம் பண்ணிக்கொ

ண்டிருந்தார், அவரது ஆராமையையும், மெய்யன்மையையும், ஸ்ரீ-குமாரதேவரறிந்து அவரைத்தமது ஆசிரியரிருக்கும் திருப்பேரையூருக்குக் கூட்டிக்கொண்டு நடந்து, மடாலயத்திற்குச் சமீபமாகப்போகையில், விடியற்காலையாகையினால் எழுந்திருந்து வெளியேவந்துநிற்கிற, தம்பிரான்களைக்கண்டு, சுவாமிகளிருக்குஞ் சமைய மெப்படியென்று வினவ, சுவாமிகள் பரநிட்டையி லெழுந்தருளியிருக்கின்றதெனக்கூற, ஆனால் நாம் பணிசெய்வோமென்று நினைத்து ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாணச்சட்டியெடுத்துக்கொண்டு திருமெழுகிட சிதம்பரசுவாமிகளும் திருவலகெடுத்துக்கொண்டு திருவலகிட்டார் : இத்திருப்பணி முடித்தபின்பு, சுவாமிகள் திருக்கண்விழித்தருளிய சேதிதெரிந்து இவ்விருவர்களும் மடாலயத்துட்சென்று சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கிநிற்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா ? உன்னை யடுத்துநிற்கின்றவன் யார் ? என்று வினவ, தென்னாட்டுச் சைவனென்றுசொல்ல, இவனை ஏனழைத்துவந்தாய் ? என்றுகேட்க, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் மௌனமாயிருந்து விட்டார் ; இப்படி இரண்டுதினஞ்சென்ற பின்பு, சிதம்பரசுவாமிகளது நடையைக் கையேட்டுத்தம்பிரானறிந்து சுவாமிகளை வணங்கிநின்று சுவாமி ? இந்தச்சைவன் மிகுந்தவல்லவனாயிருக்கிறபடியால் இவனைத்திருவடிக்கு ஆளாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதற்குச் சுவாமிகளும் மேற்படி தம்பிரானைப்பார்த்து அப்பா ? நமக்கிருக்கிற சந்ததிபோதும் ; நமது சந்ததிக்குச் சந்ததி நெடுநாளாயில்லாதிருந்து, இப்போது கிடைத்தபடியால் அப்படியே செய்விக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிட, அதற்குத் தம்பிரான் மௌனமா யிருந்துவிட்டார் ; இப்படி இரண்

டுநாள்கழிந்தபின்பு, மூன்றாவதுநாள் சாந்தலிங்கசுவாமிகள் ஸ்ரீ-குமாரதேவரை அழைத்துநீஉன்னிருப்பிடம்போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீகுமாரதேவரும் இவன் இவ்விடத்தி லிருக்கட்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சுவாமிகள் இவ்விடத்தில்வேண்டாம், நீயே யழைத்துக்கொண்டு போவென்று சொல்ல, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் இவனைக்கொண்டுபோய் அடிமை என்ன செய்கிறதென்றுகேட்க, சுவாமிகளும் ஸ்ரீகுமாரதேவரைப் பார்த்து அப்பா? நீ இவனைக்கொண்டுபோய்ப் பக்குவமறிந்து உனக்குச்சொன்னதை இவனுக்குச் சொல்லிவையென்று கட்டளையிட, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் மகாப்பிரசாதமென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு இருவரும் விருத்தாசலம் வந்துசேர்ந்து, பிறகு சிதம்பரசுவாமிகளது பக்குவஞ்சோதித்து அநுக்கிரகஞ்செய்தருளினார். இவர்தான் திருப்போரூர்ச்சந்நிதானம் விளக்கிய சிதம்பரசுவாமிகள்.

இப்படி நடந்துவருங்காலத்தில் பெரியநாயகியாரும் ஸ்ரீ-குமாரதேவரால் சாஸ்திரஞ்செய்விக்கும்படி திருவுளங்கொண்டு ஸ்ரீ-குமாரதேவரது பக்கலில்வந்து அப்பா? குமாரதேவரா நீ சாஸ்திரஞ் சொல்லவேண்டுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, ஸ்ரீ-குமாரதேவரும் அம்மா? அடிமையால் சொல்லமுடியாதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியநாயகியாரும் ஆனால் நாமே உனது நாவிலிருந்து சொல்லிமுடிக்கிறோமென்றனுக்கிரகித்து, அங்ஙனே இந்த ஷோடசமகாசாஸ்திரங்களையுஞ்சொல்லி முடித்தருளினார். இப்படி அனேகமகத்துவங்களைச்செய்து அந்தத்தில் ஸ்ரீ - குமாரதேவரும் சொரூபசாக்ஷாத்கார பரிபூரணநிலையையடையுஞ் சமயமறிந்து, இரண்டாவது அடிமையாகிய வெட்டி - சிதம்பரசுவாமிகள்

ஸ்ரீ-குமாரதேவரைப்பார்த்து சுவாமி? தேவரீர் பரிபூரணமான பின்பு அடியார்கள் தரிசனஞ்செய் துய்யும்பொருட்டு ஓர் திருப்பணி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு ஸ்ரீ-குமாரதேவர் நாம் மறைந்தும் நமதுபெயரிருக்கவேண்டுமோவென்று அகண்டபரிபூரணசாக்ஷாத்காரனொனுபவியாபகத்திற் கலந்தருளினார். இப்பால் ரெட்டி - சிதம்பர சுவாமிகளும் ஸ்ரீ-பெரியநாயகியார்கட்டளைப்படி ஸ்ரீ-குமாரதேவர் திருநாமத்தினால் கோயில்மடாலய முதலாகியதுகளுஞ்செய்வித்து, பிறகு தாமும் பரிபூரணதிசையை யடைந்தருளினார்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இஃது, ஷை சுவாமிகள் மரபிலுள்ள அடியார்களில்

ஒருவரால் தெரிந்து சுருக்கமாக

எழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நெஞ்சுவிடுதூது.

காப்பு.

தஞ்சமென்றோர்க் கின்பந் தருகுமர தேவன்மே
னெஞ்சுவிடு தூது நிகழ்த்தவே - விஞ்சும்
பழமலைவா ழைமுகத்துப் பரிமத வேழக்
கழலிணைவா ரிசமே காப்பு.

கலிவெண்பா.

பூவாய்த்த கற்பகப்பூம் பொங்கரிடத் திருந்தோன்
தூவாய்த்த செங்கமலத் துள்ளிருந்தோன்-மாவாய்த்த (௧)

மார்பகத்தோ னைமூன்றோர் வஞ்சகக்கூற் றைக்கடந்த
சீர்மிகுந்த காயத் திறன்முனிவோ-ரோர்மிகுந்த (௨)

மாணிக்கப்பைவிரித்த வாழூரர்பாருறைதோ
ராணிப்பொன் போன்றமறை யாகமங்கள்-பேணி (௩)

யுருவேயருவே யொளியேவெளியே
யொருவனேயருளே சிவமே-பொருளேயென் (௪)

றேத்துஞ்சுகசொரூப மின்னருளேயோர்வடிவாய்
நாத்துதிசெய்பேறு நயந்தருளி-தீர்த்தனென (௫)

வந்தபிரானையென் மலதிமிரம்போக்குதற்கென்
சிந்தைகுடிகொண்ட செழுஞ்சோதி-வந்தனைசெய் (௬)

யன்பர்க்கெளியா னதிகரோயாயிடினும்
வன்பர்க்கரிதாய மாணிக்க-மன்புக்க (௭)

மந்தரமேமத்தாக வாசுகியேநாணாகச்
சந்திரன்றூணாக்கடலே தாழியா-வந்தரர்தம் (௮)

வன்பிற்கடைய வருமமுதம்போன்றெழா
தன்பிற்பெருகியெழு மாரமுதந்-துன்பத் (௯)

திரையாழிவீழ்ந்தவரைத் தீதறியாமுத்திக்
கரைமேல்விடுக்குமொருகப்பல்-விரவிவரு (௧௦)

மாகமேயாதி யநேகபிரபஞ்சமெலா
மேகமாய்க்காட்டு மெழிற்சிந்தன்-மாகசுர (௧௧)

ரேமாக்கவெம்மனோ ரியாருமிருமாக்கக்
கோமாக்கருணைமழை கூர்மேகம்-பாமரருங் (௧௨)

கண்டபொழுதேகசிந்து கசிந்துள்ளுருகித்
தொண்டுசெயமேவுஞ் சுவைக்கரும்பு-பண்டு (௧௩)

பிரமனகந்தை பிறங்காதடங்கப்
பரமவொளியாப் படர்ந்து-சிரமனந்த ௧௪)

கோடிபடைத்துக் குலவுலகெலாந்தானாய்
முடிவிலைபெற்றமுதுகிரியா-னீடிக் (௧௫)

குறிஞ்சியுணின்று குறவர்குடில்சாடி
மறிந்துவிழமாலியானை மாய்த்துச்-செறிந்த (௧௬)

வகிலுங்கழைமணியு மந்திரையாலுந்திச்
சிகிநிறச்செம்பாலைவெப்பந் தீர்த்துப்-பகரரிய (௧௭)

முல்லைபுகுந்து முடைகெழுமுமாய்ச்சியர்தம்
பல்லையொத்தமுல்லை பறித்தெறிந்தங்-கொல்லை (௧௮)

தயிர்ச்சாடிமத்துடனே தாங்கிமருதத்
தியற்பள்ளரார்ப்ப வெழுந்து-வயற்புடைக (௧௯)

ளரிகுளங்க ளெலாநிறைத்துநெய்தநிலஞ்
சாரவெழுந்து தரும்பரவர்-நேரும் (உ0)

வலைமலையெலாந் துணித்து வன்படவுதள்ளிக்
குலவுகடலோடுறவு கொண்டு-நிலவலைய (உக)

மாழுமொடுநீள மளந்தற்கரிதாகி
யேழ்கடல்வெள்ளமெனச்சிறந்து-சூழ்குமவர் (உஉ)

தம்மையழுக்கறவே தான்றுடைத்தலன்றியுயிர்
வெம்மையழுக்கு மிகத்துடைத்து-செம்மைதரு (உங)

வீட்டின்பவெள்ளத்து மேன்மைபெறவேசூழ்க
நாட்டுமணிமுத்தா நதியுடையான்-மீட்டரிய (உச)

மெத்துகடமாதி வெறும்பொய்க்கதிட்டானச்
சத்தெனுமோர்மேன்மைத் தகுநாடன்-மொய்த்து (உரு)

வரும்பேருருவமாய் மன்னுபொருளெல்லா
மொருங்கேசுகமான வூரான்-விரும்பியமெய்ப் (உசா)

பத்திப்பழவடியார் பைந்தமிழ்ச்சொன்மாமலரால்
வத்திக்கக்கட்டுபொ மாலையான்-முத்திபெற (உஎ)

வோரறிவுகாணுமிடத் தொன்றென்றுஞ்சுட்டாது
சீரறிவாய்நின்றமனச் செம்பரியா-னோர்மருவு (உஅ)

பக்குவநான்கானபெரும் பாதங்கள்சோதிதர
மிக்கமறையாகமமாம் வெண்மணிகொண்-டுக்காத (உகூ)

விச்சைஞானங்கிரியை யென்னுமுத்தா னம்பொழிந்தங்
கச்சமறத்துறந்த லாசையறற்-றுச்சமதா (ங0)

கோடாகவேர்திக் குளிர்கருணைமெய்யுணர்வாம்
வீடாதகண்சண் மிகவிழித்துச்-சேடா (ஙக)

ரிரண்டற்றவத்துவித மென்னுங்கைநீட்டித்
தெருண்டதவம்பத்திச் செவிகொண்-டிருண்டபெருக் ()

தத்துவசாலங்களென்றுஞ் சாற்றுங்களைமுண்ட
சுத்தமெனுஞ்சீர்வாய் துலங்கவே-பொய்த்த (௩௩)

கருமவீக்கூட்டங் கடியாதவீசந்
தருமமாகல்வா றயங்க-வொருமையிலா (௩௪)

வாறுசமயக் குருடோ றறியாத
வீறுபரிபூரணமா மேனியுடன்-கூறுமலம் (௩௫)

போகமுனிக்குயிரின் போதமழித்துத்தோன்று
மாகமிகளேத்து மறிவானையான்-சூகமுடன் (௩௬)

வந்துதனையடைந்தோர் வன்பவநோய்தீர்ப்பதற்கே
யந்தமறக்கட்டு மருட்கொடியான்-சந்ததமுஞ் (௩௭)

சேமநிதிபோற் றிகழ்மறைநான்கிற்சிறந்த
சாமமறையாந் தகுமூரசோன்-மாமர்செறி (௩௮)

கஞ்சனும்வேறுங் கடுங்கூற்றுந்தன்னடியார்க்
கஞ்சநடாத்துதிரு வானையான்-விஞ்சியபே (௩௯)

ரின்பமுளந்ததும்ப வெல்லோருங்கொண்டாடு
நன்குமாரதேவனெனு நாமத்தான்-மன்பயிலுஞ் (௪௦)

சாதனநான்காணபெருஞ் சம்பத்தைக்கைப்பிடித்து
மாதனமாதர் மனைதுறந்து-நீதமி (௪௧)

குள்ளிருந்தஞானம் புறமுமுதித்தாங்கு
வெள்ளைநிறநீறணிந்த மேனியெலாங்-கள்ளமுறு (௪௨)

காமனைவென்றதிருக் கண்ணிற்பிறந்ததெல்
யாமவனைவெல்வதற்கே தாமென்று-தோமறவே (௪௩)

ரக்கமணிமாலை யதுதரித்துமெய்யுறுப்பின்
மிக்கவணியாய் மிகப்பூண்டு-தொக்கபகை (௪௪)

கொல்வார்மந்த்ரசற்றேய்ந்துக் கூறைசொரு மாறவித்தை
வெல்வான்கருதும் விருதாக-சல்லசெக்கர் (௪௫)

காவிதோய்துண்டங் கருதுமுழகான்குகட்டி
மேவுகருவிப்படையை வெல்வதற்கு-தாவிலாக் (௬௬)

கச்சைகட்டிநற்போ கனவுதரயந்தனமே
லெச்சமறக்கட்டி யிடர்ப்பிறவி-யச்சம் (௬௭)

பிரிந்தெனக்காட்டுமொரு பெற்றியோற்றோன்றும்
விரித்தசடையின்றாழ விட்டு-இருந்து (௬௮)

றுயிராங்கமீதி லுயர்பரமலிங்கந்
செயலறவேதோன்றுந் திறம்போற்-பயஞர் (௬௯)

மருமத்திலிங்க மகிமையுடன்றாங்கிக்
கருமந்துரிசு கழன்றே-யொருமித்த (௭௦)

நெஞ்சுடனேவீடுதொறு நீடுபிச்சையேதெனினும்
வஞ்சமறவேகரத்தில் வாங்கியுண்டு-விஞ்சுஞ் (௭௧)

குருபரனைக் குமாரதேவன்பால்
திருவடிபெற்றஞ்ஞானந் தீர்ந்தே-யுருநாம (௭௨)

முன்னவொன்றுஞ்சத்தித் சுகமாவொருங்குணர்ந்து
தெள்ளியபேரின்பவெள்ளந் தேக்கியே-யெள்ளவிலா ()

செல்வாஞ்சிவமாய்க்கண் டேபெற்றமாதவரு
மல்லார்திருவுடனே வாழ்ந்தாலு-நல்ல (௭௪)

விடையன்பார்க்கும்ப மிருஞ்செஞ்சளிதாங்கித்
தொடர்நமக்குட்டி யுடன்றொண்டை-புடையெடுத்துக் ()

கம்பளந்தண்டாதி கைக்கொளினுமச்செவ்வேலிக்
கும்பமிசைசெஞ்சுவைத்த கொள்கைபோ-லெம்பிரான் ()

றுளிலெநெஞ்சுவைத்துத் தாங்குமிப்போனடிக்கு
மீன்கிலாவன்புடைய வித்தகரு-யானாத் (௭௭)

தலைநமையுடையோராய்த் தக்கபணிசெய்தே
யகமுமுகமுமலர் வாருஞ்-சகசொருப (௭௮)

மொன்றென்றேசொன்னா லுலகமேதென்றிடவே
நின்றபழுதையிடை நீளரவ-மன்ற (௫௯)

வுதிக்குமாறப்பொருளி லுண்டாமென்றோத
விதித்தபழுதை விளங்கின்-மதித்தபாம் (௬0)

பேகுமதுபோ லெழிற்சிவங்கண்டும்மூலக
மோகாதிதோன்ற லெனையென்ன-மோகமறக் (௬௧)

கானலினீரில்லையெனக் கண்டுநீர்தோன்றுதல்போ
வீனமில்பொய்யாத்தோற்று மென்றிசைப்ப-வான (௬௨)

பழுதையினிற்பாம்பும் பகர்கானனீரு
மெழுமோதகையா யிவைதாங்-குழுமியே (௬௩)

நானுவாயோர்பொருளி னண்ணுவதேதென்றிசைப்ப
வானுதபொன்னணி லாபரண-நானு (௬௪)

கடமாதிதோன்றுமொரு காரணம்போற்றோற்றுந்
திடமாநீகாணென்று செப்பத்-திடவா (௬௫)

னொருவன்றொழிலா லுளவாமிவைதா
மருவுமிவையாவ ரால்வந்த-துரையெனவே (௬௬)

விண்ணிணிடைப்பீலி வெயிற்குஞ்சந்தோன்றுவபோ
லெண்ணுமெனவே நயந்துரைப்ப-வெண்ணுமவை (௬௭)

பற்பலவானாலும் பகருருவொன்றாமிவைதாந்
துப்புடைநானுவுருவாய்த் தோற்றுவதென்-செப்புகெனக்

காந்தருமாநகர்போற் காணெனவேயந்நகர்தான்
போந்தவிவகார மின்றாப்பொய்யாகு-மேய்ந்த (௬௯)

விவற்றுள்விவகார மேய்வதெவனென்னக்
கவற்றுள்கனவுவிவகார-நவிற்றுதல்போ (௭0)

லாமென்றுரைப்ப வதுநினைவின்வாதனையாந்
தோமுறுபொய்வாதனைதான் றாய்தாய-சேமப் (௭௧)

பொருட்கேதெனவந்தப் பூரணத்திற்றோன்றுந்
தருக்கநினைவாகுந் தானென் - றுரைப்ப (எஉ)

வதற்குநினைவெழுமோ யாதென்றுகேட்பக்
கதித்தகனலீலை கண்டா - யிதைப்பொய்யென் (எ௩)

றன்றுதுகேட்டி யுளஞ்சற்றசைந்தக்கான்
மூன்றும்பரமுயிர்கண் மொய்த்தெழுந்த - மன்று (எச)

வுலகமிவைதோன்று முளமிறந்தாலிந்தக்
கலகமெலாம்பொய்யாய்க் கதை - யிலகியதோர் (எரு)

மெய்யொன்றேயாகு மிளிருமுளத்துருவ
நையாவுருவமொடு நாமமாம் - பொய்யுளந்தா (எ௬)

னுன்னினைவுதீதென்றே யூகத்தானோக்குமிடத்
தந்நினைவுநாமவுரு வாகுங்கா - ணந்நினைவு (எஎ)

கோடிகணத்திற் குதித்தெழலாலிவ்வுலகு
நாடற்கருவுருவ நாமமாய்ப் - பீடுபெறத் (எஅ)

தோற்றுநினைவைத் துணித்தாற்சற்சிற்சுகமே
மாற்றற்கரிதாய் வயங்கலுறுஞ் - சாற்றுமிதா (எ௯)

லுள்ளமேயிவ்வுலகா மிவ்வுலகேயுள்ளமா
முள்ளமலாதேயுலக மொன்றில்லை - யுள்ளே (அ0)

மதுரந்தருஞ்சாத்தன் வன்கோயின்முன்னே
சதுரங்கமாபலமாத் தங்குங் - குதிரைகரி (அக)

தேராளெனும்பெயருஞ் செப்பியபேர்கொள்ளுருவு
நேராதுபொய்யென்று நீக்கியே - தேருமிடத் (அஉ)

தூற்றிடுமுக்காலத்து முள்ளமண்ணேமற்றெல்லாம்
வெற்றவெறும்பொய்யாய் விடுமிவைபோற் - சொற்ற ( )

பெயருருவமானவெல்லாம் பேணாதுநீக்கிற்
செயிரறுசித்தொன்றே திகழு - மியல்பாங் (அச)

கடலிற்றிரைநுரை காண்டிவலைமொக்கு
ளிடமுற்றெழினு மிதுபொய் - இடமுறுமெய் (௮௫)

யாவதெதுவென் றறியுமிடத்தப்பொருளின்
மேவுதிரைநுரை வெண்டிவலை - தாவியெழு (௮௬)

மொக்குளெனும்பெயரு மொழிபெயர்கொள்ளுமுருவு
மொக்கவெறும்பொய்யா முருசியுடன் - றக்க (௮௭)

நெகிழ்ச்சிகுளிர்ச்சிமய நீரொன்றேமெய்யாம்
பகுக்குமவைபோலப் பாரிற் - றொகைக்கரிதாய்க் (௮௮)

காணுமுருநாமங் காணாதுபொய்யாகு
மாணுறுசற்சித்சுகமே வாய்மையாம் - மாணா (௮௯)

இருப்பதுசத்துச்சத்தா லெண்ணுருவநாம
மிருப்பதுபோற்றோன்றுமவை யில்லை - யுரைப்பரிதாய்த்

தோன்றுதல்சித்துச்சித்தாற் றோன்றுமுருநாமந்
தான்றனித்துத்தோன்றுவது தானில்லை - யான்றசுகந் ( )

தானேயுளதிதனாற் றங்குமுருநாம
மானசுகம்போ லணுகியிடு - நானேது (௯௨)

வேறேதுமில்லை விரிதிரையாதிகடாங்
கூறுசலமொன்றே குறிக்குங்காற் - றேறிற் (௯௩)

பொருளொன்றேயாகும் புனிதமுறுநெஞ்சாற்
றெருளொன்றிக்காணென்று செப்ப - வருளொன்று ( )

நெஞ்சடையாயென்று நிகழ்த்திவழுத்திப்பணிந்து
தஞ்சமெனப்பொருந்திச் சார்வாரு - மெஞ்சலிலா (௯௫)

தெம்மருங்குஞ்சூழ்ந்துவர விண்ணியங்களோசையின்
சும்மைக்கடலின் றொனிகாட்ட - மெய்ம்மைதரு (௯௬)

மேரார்பரிபூரண வின்போர்வடிவாகிப்
பேரோதவந்த பிரான்வந்தான் - சூரன் (௯௭)

மிடியாயிருள்போக்கு மேதகையான் வந்தான்
வடிவாலுவமையிலான் வந்தா - னடியார் (௯௮)

பவத்துயரைமாற்றப் பரிந்துவந்தான் வந்தான்
றவத்தலைவர்சற்குரவன் வந்தா - னுவக்கு (௯௯)

முதுகிரியான்வந்தான் முகிலனையான்வந்தான்
வதிதலுறுபேரின்பன் வந்தா - னதிக (௧௦௦)

கவிராசர்போற்றுங் கனைகழலான்வந்தான்
றவிராததண்ணளியான் வந்தா - னவியாத (௧௦௧)

ஞானகிரணமுறு நற்சூரியன்வந்தா
னீனமொன்றுமில்லா விறைவந்தான் - றேனனைய (௧௦௨)

நந்துமராதேவனொரு ஞானபரன்வந்தானென்
றெற்பெருகுசின்ன மெடுத்தியம்பச் - சொற்பிரமன் ()

முன்றோரனமாய் முடிகாணனின்றிரண்டே
ழன்னமாக்காண்குவலென் றுங்கெழல்போல் - பொன்றோர்

கவரியுடையிரட்டக் கண்டோர்க்கிவனை
தவரில்லையில்லையென்று சாற்று - முவமையா (௧௦௫)

வாலவட்டம்வீச வடியார்களங்கநோய்
சாலவொட்டாதோட்டுந் தகைமையா - லேயது (௧௦௬)

மெனாதுகளங்கமுந்தி னொன்றிந்துவந்து
தனதுபணிசெய்யுந் தகைபோ - லினமருவு (௧௦௭)

முத்துக்குடைநிழற்ற முத்திபெறவேண்டுமென்றே
ரித்திசைவாரீர்வாரீ ரொன்றென்று - மொய்த்து (௧௦௮)

காத்தலைப்பதுபோற் காறூர்கொடிக
ளாத்தாற்போலெவ்விடத்து மோங்க - வுரைப்பரிய ()

மெய்யர்கரமாமேக மென்மலர்களாம்பெரிய
துய்யமழையெங்குஞ் சொரியவே - செய்ய (௧௧௦)

மறைமுடிவுகாட்டு மணியேயெமது
குறைதவிரவந்தபெருங் கோவே - யிறையு (ககக)

மதியேசெழும்பாகே வானமுதேதேனே
நிதியேயுலகுயிர்க்கோர் தாயே - கதியேயெந் (ககஉ)

தாதையேசெந்தருவே தண்ணளியேகாயடியேன்
தீதையேபோக்குமிருந் தெய்வமே - யோதுநட் (ககந)

டிமிரதிவாகரனே செய்யமுககுன்றிற்
குமாரதேவேயென்று கூறித - தமிழ்தெரிந்த (ககச)

வந்திகர்பல்லாண்டிசைப்ப மாமகரதோரணமுஞ்
செந்திருவுமோங்குந் திருமறுகி - லந்தணர்கள் (ககரு)

மோனந்தயங்கு மொழிபொருளெல்லாந்தானு
மானந்தபோதகமீ தாங்கேற்று - ஞானந் (ககசா)

தவங்கள்சிறப்பத் தருகுமாரதேவ
னுவந்துபவனிவர வுற்றே - நவஞ்சேரு (ககஎ)

மவ்வீதியுள்ளோ ரனைவோருமுவந்து
செவ்விபெறவே செறிந்தெங்குந் - தவ்வாத (ககஅ)

விப்போதுகொண்டிவ னெம்மனோருளிருக்கு
பொய்ம்மையறவென்றே புகழ்வாரு - மெம்மானே (கக௯)

யோர்வடிவுகொண்டிது வுண்மையாமெங்களையீ
லேர்வடிவாற்காணலா மென்பாருந் - தேர்வரிய (கஉ0)

பூரணமாநோக்குவிழிப் புண்டரிகனென்பாரு
மேரிணங்குபேரின்ப னென்பாருஞ் - சீரிணங்கு (கஉக)

கற்றோர்க்கினிய கரும்புதானென்பாரு
முற்றுமெமக்கிவனென் றோர்வாரு - முற்று (கஉஉ)

விளமையானென்பாரு மெய்போல்வார்க்குற்ற
வளமையானென்பாரு மாசிப் - புளகமுடன் (கஉந)

கொள்ளப் பணிக்கவர்கள் கொண்டாடுங் கோலத்தனி
னுள்ளத் துயிலேயனு நண்ணினியே - விள்ளாது (௧௨௪)

மின்றிரண்டு மொய்த்ததொரு மென்மைபோலே மிளிருந்
தென்றிரண்டு பின்றாழ்ந்த செஞ்சடையு - நன்றிதரு ( )

மூன்றுபிறை நிரையா மொய்த்ததெனப் புண்டரஞ்சே
ரான்றதிருநெற்றி யழகினையுந் - தோன்றுங் (௧௨௬)

துளக்கமிலா மதியோற் சோதிமுகமும்
வளக்கமல நோக்கினையின் வாருங் - கிளக்குமறை ( )

யஞ்சமுதித் தங்கமழ்ந்த நறுநாசியையும்
விஞ்சோர் மொழிமலர்வாய் மென்னகையுந் - தஞ்சமுறு

மந்தரமோ ரிரண்டின் மாமுடிமே லொரிரண்டு
சந்திரபானு நலங்குவபோற் - சந்தமுறுங் (௧௨௮)

காதிணையிற் பூண்ட கனகச்செப்புக் குண்டலங்க
மதறிவை காட்டுமிரு திண்புயமு - மோதவிடம் (௧௩௦)

போக்கிமிளிரும் புனிதத் திருமிடறு
நோக்கினைக்கின் பென்ற நுவன்மார்பு - நீக்கரிதா (௧௩௧)

மையந் திரிவகற்றி யச்சமறுக்கச் சயந்தொற்
செய்யமுறைகொண்ட திருக்கரமு - மையமுறு (௧௩௨)

ஓவபரமிரண்டுக் கேருமிடத் தேகமென்று
மேவியசின் முத்திரைகொண் மென்காரமுங் - காயிலாச் ( )

செக்கர் வானம்பவளச் செம்மலையைச் சூழ்ந்ததுபோற்
றக்காவித் துகில்சேர் தண்ணிடையுந் - தொக்கவின் ( )

மேலொருமின் சூழ்ந்து விளங்குதல்போலத் திகழு
மேனுதரபந்தனத்தி னின்னழகுஞ் - சாலவே (௧௩௫)

பற்றிவிடாத பழவடியார்க் கின்பவெள்ளம்
வற்றாதளிக்கு மலர்ப்பதமு - நற்றவரு (௧௩௫)

மாணிக்கமால்வரைமேல் வண்டுசேர்த்ததுபோற்
காணத்திருநீற்றுக் காப்பணிந்தே - யாணிப்பொன் ()

மேனியையுமம்மேனி மீதிலேயக்கமணி
யானியிலாலிங்க மமைத்ததையு - நானேறுதக் (௧௩௮)

கண்ணிணைக்கோரின்னமுதாக் கண்டபணிக்கேதந்
யுண்ணினைவுதோன்றுந் துறுபோதி - லெண்ணவொணா

மெய்யரெலாநிற்ப வினையேயொத்தாரேறுக்கி
மையனருண்மாலளித்தா னென்றுமூதற் - றய்ய (௧௪௦)

வவன்றருமின்பம்பெறவே யாசைமிகக்கொண்டே
னுவந்தவன்பாற்றுதுவிட வுன்போ - னிவந்த (௧௪௧)

கடல்சூழுலகனைத்துங் காண்கிலேனொன்றே
யிடர்போக்குந்தாதா யின்றுந் - திடமாகச் (௧௪௨)

செல்லவேவேண்டுஞ் சிறியேனுயிர்த்துணையே
நல்லவெனக்குதவு நாயகனே - புல்லறிவா (௧௪௩)

றேயன்பிறந்திறந்த நாளெல்லாமென்றுடனே
நீயேபிரியாது நின்றதனை - னீயேயென் (௧௪௪)

றந்தையுந்தாயுந் தமரும்பெறுமட்புஞ்
சிந்தையேசெய்வார் துணைவரோ - நீதயவா (௧௪௫)

யென்பாலொருமித்திங் கேகாந்தமாயிருந்தா
லுன்போலுமென்போலு மொப்பாரா - ருன்பெருமை ()

யாகமமுமாரணமு மானபலகலையு
மியோகிகளுந்தாமே யுரைக்குங்காண் - மோகக் (௧௪௭)

கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டென்
றுரைத்ததரா னுடைக்கென் றன்னி - விரித்து (௧௪௮)

புகழ்ந்ததலவே புகலரியநெஞ்சே
யிருந்தபிறப்புவீ டென்னுந் - திருந்தொகைக்குக் (௧௪௯)

காரணமுநீயே கருதுமுலகமெலா
மேரிணங்குநின்னையல்லா தில்லைகாண் - பாரிணங்கு ()

நீசற்றுசைந்தா னிகழுமுலகாரு
நீசற்றுந்தோன்றாது நின்றக்கான் - மாசற்ற (௧௫௧)

மெய்ச்சிவமேயாகு மினிருமிதானுன்பெருமை
யச்சிவந்தானே யறியுங்காண் - மெச்ச (௧௫௨)

முறவாலுயர்வா லுனைப்போலெனக்குப்
பிறிதாருளாதனாற் பேணி - யுறவாயி (௧௫௩)

யான் றுமாதே வசிட்டா லன்புடனே தூதுசெல்ல
நான்கருதியுன்பா னவிற்றினே - னியான்புகலு (௧௫௪)

மவ்விறைவனென்று மமருமிடஞ்சொல்லக்கேள்
மௌவன்மணக்கு மலர்ச்சோலை - செவ்விதரு (௧௫௫)

முத்தாகதிரும் முதுகிரியாமாங்கு நீ
வித்தாரமாய்ச்செல்லு வேலைதனிற் - சத்துஞ் (௧௫௬)

சமயமொனும்பொய்வேடர் தம்மைமிகவாடி
யமருமுறவாமென் றனுகேல் - சமைவி (௧௫௭)

லரிவையர்தாமென்றியம்பு மாமாவைகாடேல்
சருதுவிடயமெனுங் காவின் - மருவு (௧௫௮)

நெறிதப்பிப்போயசனு னில்றமயங்கேல்
பொறிமத்தமாவொடுபோ ராடேல் - செறிவுற்ற (௧௫௯)

காமமெனும்பங்கத்திற் காலிட்டேல்கோபமெனுந்
தாமவழுனமிதித்துத் தள்ளியிட்டே - னமைவுறு (௧௧௦)
முன்பின்புடைபெயர்க்கு முன்னிநோக்காதேவி
யன்பெலாமோருருவே யானவுரு - மின்பமய (௧௧௧)
மாவிருப்போருமரியதவச்செல்வர்களு
மேகமெனுந் தனிலவை யெய்தினரு - மோகமறு (௧௧௨)
வீரசைவநாயகரும் வேதமுனிவரரு
மோராகமசைவ வுத்தமரும் - பாரோரு (௧௧௩)
நாற்றிசையுஞ்சூழவவர் நாப்பணுச்சூழ
மேற்றிகழவிக்கு விளங்குதற்போற் - போற்றுங் (௧௧௪)
குமாரதேவென்னுங் கோமானிருப்ப
† னமாவென்றவன்சபையைநாடி - யமாலன்பு (௧௧௫)
தன்னடிக்கீழ்வைக்கத் தருகவேசெய்தானைப்
பொன்னடியேன்சென்னி பொறித்தானை - மன்று (௧௧௬)
பவளமலையுபய பாரிசத்துஞ்செம்மை
திவளருவிதாங்குந் திறம்போ - லவமார் (௧௧௭)
கழுநீர்த்தொடையல் கலந்துபயத்தானை
வழுநீத்தபாமாலை மன்னனைத் - தொழுதார்க்கு (௧௧௮)
வேண்டியவேண்டிய வெல்லாமிகவளிக்க
மீண்டியதெய்வ விருக்கதனை - மாண்டழியா (௧௧௯)
வானக்குசெல்வ மளிக்குஞ்சிந்தாமணியை
வானக்குதிக்கவரு மாதவத்தை - தீனனே (௧௨௦)
னேதுபிழைசெய்தாலு மேழையேனுக்கிரங்கித்
தீதனிவென்னுதத் தெய்வத்தை - யோதும் (௧௨௧)

† நமா என்பது நமஸ்காரம்.

பழமலையான்பாகம் பதியாவிளமை
யழகுடனேவாழுமுமை தம்மை-யெழுவாத (௧௭௨)

தத்தசத்திதானந்த சாகரத்தினூடாடுஞ்
செந்திருவாழுங் குமார தேசிகனைச்-சிந்தைதனி (௧௭௩)

பொன்னேமரகதமே பூரணமேயாரணமே
யன்னேமுதல்வியே யாரமுதே-மன்னேயென் (௧௭௪)

றேத்திப்பணிந்தங் கெழுந்துகரந்திரமேற்
சேர்த்துப்பின் கைகட்டிச் சென்றுநின்று-நீர்த்தனே (௧௭௫)

புன்பவனிகண்டங் குளத்தகடைக்கண்ணோக்க
மன்புடனேபெற்ற வரிசைதா-னின்பம் (௧௭௬)

பெறுவதலாலவித்தைப் பொருளிலவாடி
யுறுவதோயாவு மறிக்கச்-செறியு (௧௭௭)

பருதியெறும்பௌவத்துப் பாடொலியிற்றோலே
யிருதிசைக்குந் தவேளா மேனி-யருவேன்று (௧௭௮)

மூலவைகள்கார மெனது முரிமைசேவளிதற்
சாலையாங்கத் தருவேனா-சேகலிசிய (௧௭௯)

கத்துசமயத்துயிலின் கானொலியாலானந்த
நித்திரைபண்ணேதுதிடிவேனா-சத்தமுதுஞ் (௧௮௦)

சாத்திரமாயையெனுஞ் சத்திரத்தெவ்வாய்புகேனா
காத்தான்வாய்மற்றிவனோக் காணேன்றே-யாத்தன் (௧௮௧)

திருவடியிலவிச்சணைப்பதுஞ் செய்துவணக்கி
யிருமைதருமில்லுலக மெல்லா-மொருமைபெற (௧௮௨)

பேரின்பமாகியென்றும் பேறாதிருத்தலித்தச்
சீரின்பகாபென் செறிந்தோங்கத்-தாரன்ப (௧௮௩)

யின்றிவருக்கீத லெழில்வள்ளாலென்றியம்பி
நன்றெனவேசம்மதிப்ப நன்குரைத்து-மன்றலுறு ()

சற்குமாரதேவன் றருங்குவளைமாலைநெஞ்சே
யிற்பெறவேவாங்கிவா வின்று (௪௯)

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது

முற்றிற்று.

—:0:—

துதி.

எவ்வுயிர்க்குந் தாயா யிருந்தின் பருளிக்குஞ்
செவ்விதரு சற்குமார தேவன்பா-லவ்வியந்தீர்
நெஞ்சமே செங்குவளை நீண்மாலை வாங்கிவரத்
நெஞ்சமே தூதாகிச் செல்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவாயநம:

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீகுமாரதேவர் அருளிச்செய்த

சாத்திரங்கள் பதினாறனுள்

முதலாவது

மகாராஜா துறவு.

பாயிரம்.

[கணபதிமுதலிய ஐவர் வணக்கம்.]

அமரர்கள்பரவுந் திருமுகமைந்திலாமுக்கட்பிள்ளையைத் தெரிசிக், குமாரசற்குருவையிமகிரிராஜ குமாரியாம்பெரியநாயகி யை, * மும்மலமுமொருங்கேயகற்றிமுக்கண்முதல்வனைச் சா க்ஷாதாயகனை, கலைத்தெணப்படியே முடிக்கிடத்திமை நாடினின் றிறைஞ்சிவாழ்த்திடுவாம். (க)

[முக்குருவணக்கம்.]

மறைமுடிவதனில்விளங்கிடு மொளிபேய பணிதனைப்போ லவந்தெனது, சிறைதவிர்த்தாண்ட சிவப்பிரகாச தேசிகன் றன்னைமற்றவன்றன், நறைமலரடியைப் போற்றிஞ்சாந்த நாயகன்றன்னைமற்றவன்றன், இறையருள்பெற்ற பழனிமாமு னியை நெஞ்சினிருத்தியேபணிவாம். (உ)

---

* ஆணவம், காமியம், மாயை ஆக – ௩.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி.]

தொய்யின்முலைக்கோ டிரண்டுகெவான் றுதிக்கைமூன்று விழிதுரிசில், துய்யசைவமுதன்மதமுந் துலங்கவருமொண் பிடியுலகம், உய்யவுதவுமொருகளிற்றை யுலவாவிருத்தசைலத் தில்,வையம்பரவுமாழத்து வாழைங்கரனை மனநினைவாம். (௩)

[விருத்தாம்பிகை துதி.]

(வேறு.)

இருட்கலிவலியின் ஞானநன்னெறிக ளிறந்துயிர்கொடு நெறிமேவி, மருட்கொடுகலங்கா வகைகலியென்றும் வந்தணு காப்பதிதன்னில், தெருட்சத்திகருணை யுருவதாய்நின்று தெ ளிவிக்குமிறைவியெங்குருவோர், அருட்கடல்பெரிய நாயகியு லகுக் கனைமுதல்வியைப் பணிந்திடுவாம். (௪)

[சபாநாயகர் துதி.]

திங்களார்சடையிற் கங்கைநீர் துளிப்பத் திருந்திழையு மையுளங்களிப்பப்,பொங்கராவொடுநற் புலிமுனிவர்கண் மா ல்போதயனமரர்கள் போற்றத், துங்கநான்மறைக டுதித்திட வைந்து தொழில்விரிந்திடப் பொதுவதனிற், செங்கழலதிர நடஞ்செயும்பொருளைத் தினம்பணிந்திடரொழித்திடுவாம். ()

சிவகாமியம்மை துதி.

(வேறு.)

அருளுருவாயுயிர்கடமக்கன்னையாகி யஞ்ஞானந்தனை யக ற்றியமலமாகி, மருளில்தாய்மெய்ஞ்ஞானமாகுமூத்திவாய்த்தி டவேகாத்தருளிவாஞேரேத்த,இருள்கெடவேமிளிருமிருங்கழ ல்களார்ப்ப விறைபுரியுந்திருநடத்தாற் களித்துவாழுந், தெரு ண்மருவுமறைநான்கும் பரவுந்தில்லைச் சிவகாமசுந்தரியைச் சி ந்தைசெய்வாம். (௬)

[விநாயகர் துதி.]

(வேறு.)

செக்கர்போன் ஞெளிர்முக்கட்சிலம்பினை
மிக்கபேரருள்வேலையையோர்கொம்பால்
தக்கவன்பர்க்குதவுந் தருவினை
இக்கதைநிறைவேறவிறைஞ்சுவாம். (௭)

[சுப்பிரமணியர் துதி.]

(வேறு.)

கடிகமிழ்கரியகூந் தற்கனிமொழித்துவர்வாய்த்தெய்வப்
பிடிதனக்கோட்டால்வள்ளிப்பெண்கொடிபடருஞ்செய்ய
படிபுகழ்புயமாங்குன் றிற்பாயவண்கழுநீர்நீப
மடலவிழ்செழுந்தார்ச்செவ்வேண்மலரடிவணக்கஞ்செய்வாம்

[அடியார்துதி.]

(வேறு.)

வண்டுழாயலங்கன்மாயவன்மலர்மேல் வதிந்தநான்முகன் மறையறியாத், தொண்டைவாய்க்கெண்டை விழிக்கழைமொழியொண் டிடியிடையுமையையோரிடத்திற், கொண்டகோனருளைப் பொருளெனக்கருதிக் குலவியசாதனந்தரித்து, மண்டியவடியார்யாவர்மற்றவர்தாண் மனத்தினுஞ்சிரத்தினும் வைப்பாம். (௯)

[அவையடக்கம்.]

(வேறு.)

சகரர்தம்வலியையுந் தடந்திரைக்கடல்
அகலமும்பின்புளோரக * ழிலஞ்சிதான்

---

* இலஞ்சி - குளம்.

புகழுறவிளக்கலேபோலவிச்செயுள்
தகைதருகலைஞர்நூற்றுணைவிளக்குமால். (௪௦)

[நூனுதலியபொருளும், நூற்பயனும், நூலாசிரியர்பெயரும்.]

(வேறு.)

திங்களொண்கவிகைத் திகிரியந்திணிதோட்டிகழ்கடற்று ணைமாராஜன், அங்கண்மாநிலத்திற்றுறந்து வீடடைந்தவரிய விக்காதையைத்தமிழால், இங்குமாதவத்தோ ரிசையுமென்றி சைப்ப விசைத்தனவீடுறக்கேட்டோர், கொங்கவிழ்பொழில் சூழ்பழமலையுறையுங்குமாரதேவென்னுமாமுனியே. (௪௧)

[வாழ்த்து]

(வேறு.)

சிவன்றிருவுருவாமைந்துசின்மயவெழுத்தும்வாழி
நவந்தருநீறும்வாழிநயனநன்மணியும்வாழி
கவின்றருங்குமாரதேவன்கழலிணையிரண்டும்வாழி
அவன்றிருவடியார்தம்மோடாருயிரனைத்தும்வாழி. (௪௨)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

[நைமிசாரணிய வாசிகளாகிய சவுனகாதிரிஷிகள் மஹா
ராஜன் சரித்திரஞ் சொல்லும்படி வேண்ட சூதமஹா
முனிவர் சொல்லத்தொடங்கல்.]

(வேறு.)

தருக்கிளர்நைமிசாரணியத்திற்றங்கிய முனிவர்கள்சூதன்,வ
ரப்பணிந்தேத்திக் கதைகள்பற்பலவாவகுத்துரைத்தனைமஹா
ராஜன், திருக்கதையெங்கட்குரைத்திலையதுநீசெப்பெனச்சுரு
தியிற்சொல்லுஞ், சுருக்கபில் காதை யிதுவெனத்தொகுத்துத்
தோமறக்கேண்மினென் றுரைக்கும். (௧)

[இதுமுதல்-எ-பாட்டாலும் அரசன் சிறப்புக்
கூறப்பட்டது.]

குழைத்ததண்சினைத்தேமாவினொண்கனித்தேன் குலவிய
பலவினற்பலத்தேன், தழைத்திடுகதலிப் பழமுகுத்திடுதேன்
மூன்றிரண்டிலஞ்சியிற்றதும்பி, விழுத்தகுவயலிற் பாய்தரவி
ளையுமிகுகருநாடதேசந்தான், இழைத்தநற்றவத்தாலுயிரெலா
ம் புரந்தங்கிருந்தரசாளுமோர் குரிசில். (௨)

(வேறு.)

மஞ்சமரிஞ்சிசூழ் மாபுரத்திருந்
தெஞ்சலிலெண்டிசையிறைவர்தாடொழுந்
தஞ்சமென்றடைந்தவர்தம்மைக்காத்திகல்
வஞ்சகர்க்காய்மஹாராஜமன்னனே. (௩)

(வேறு.)

தருநிழலரசுவைகுஞ்சதமகன்றிருவின்மிக்கான்
உருவினின்மதனின்மிக்காலுலைத்தினிற்பலத்ததோளான்

செருவினிலரியேறன்னான்றேனொடுஞ்சிமிறும்பாட
முருகுடைந்தொழுகுந்தாரான் மூவுலகளிக்கும்வேலான். (௪)

(வேறு.)

அரசர்வந்திடுதிறையளக்குமன்றிலான்
முரசுகளனுதினமுழங்குமன்றலான்
கரைபொருதிரையெறிகடலந்தானையான்
அருவரைமார்பினன்யாளிமொய்ம்பினன். (௫)

அரசர்தம்முடியுழுதவிருந்தாளினன்
எரிதவழ்திகிரியையேந்துந்தோளினன்
மருவலர்வலியினைமாற்றும்வாளினன்
தருநிதிக்கொடையினன்றருக்குநாளினே. (௬)

(வேறு.)

கவரியோடாலவட்டங்காரிகையார்கள்வீசப்
பவளவாயரம்பையன்னார்பாகடையுதவமுத்தத்
தவளவாணகையார்கீதந்தனிநடஞ்செய்யநின்று
குவலயமன்னர்போற்றக்குரைகடற்றுணைசூழ. (௭)

இந்திராலயம்போலிலங்கியமண்டபத்தில்
சுந்தரமிருகராஜன்சுமந்தபூவணையின்மீது
வந்திருந்தவனிதன்னைமனுநெறிமுறையிற்காத்தே
அந்தமில்போகந்துய்த்தங்கிருந்திடுமரசர்கோமான். ()

[அரசன் றனக்குப் புத்திரனில்லாமையால்
வியாகுலமுறல்.]

தூம்புடைப்பிறையெயிற்றுத்தத்தியீராயிரந்தோட்
பாம்பினாற்பரிக்கலுற்றபாரினைப்பரிக்கப்பின்னர்

மேம்படுபுதல்வர்நந்தம்வீறுடைவயிற்றில்லென்று
தேம்படுதெரியன்மார்பன்சிந்தையாகுலங்களுற்றான். ()

[இதுமுதல்-௨-பாட்டாலும் தீர்த்தயாத்திரைமுதலிய
புண்ணியங்கள் செய்தமை கூறப்பட்டது.]

கங்கையேமுதலாமிக்ககடவுண்மாநதியிற்றோய்ந்தும்
பங்கயாசனன்மாறிங்கட்பவளவார்சடையான்றன்னை
அங்கையாற்பூசைசெய்துமதிதிகட்களித்துந்தீயில்
பொங்குமாகுதிகளீந்தும்பூவலம்வந்துந்தேவர். (௧௰)

ஆலயஞ்சாலையக்கிராரநந்தனவனங்கள்
கோலமாரிலஞ்சிகூபங்குளம்பலசெய்துமீரெட்
டேனுமாதானத்தோடேயிரணியமுதலீரைந்து
சாலநற்றானமீந்துந்தருமமெண்ணான்குசெய்தும். (௧௧)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டாலும் புத்திரோற்பத்தியும் சாதககன்ம
முதலியன செய்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

தவம்பலபுரிந்தும்வேந்தன்றனயனைப்பூத்தபின்னர்ப்
பவந்தனைத்துடைத்தேன்மேலாம்பரமநற்பதமுமுண்டென்
றுவந்துசாதககன்மத்தோடொழிவறுகருமமெல்லாம்
நவந்தரச்செய்துநாமநன்மஹாராஜனென்றே. (௧௨)

(வேறு.)

வேதநீதியிற்கூறுவியன்றர
ஓதவெண்ணெண்கலையுமுணர்த்துவித்
தேதமற்றகுரவற்கிரணியம்
போதுமென்னப்பொழிந்தனன்கொண்டல்போல். (௧௩)

[இரதமூர்தன் முதலியவற்றிற் பயிற்றுவித்தலும், விவாகத்துக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

கொடிநெருங்குங்கொடிஞ்சியந்தேர்பரி
கடிமலிக்கயமொண்சிவிகையிற்
படியிலூரப்பயிற்றுவித்தாசிலா
வடிவிலங்குமகற்குமணஞ்செய்வான். (கச)

[அரசர்களுக்கு விவாகபத்திரமனுப்புதலும், அவர்கள் வந்துசேர்ந்தமையுங் கூறப்பட்டன.]

மடங்கலன்னபலமுள்ளமாமன்னன்
இடங்கொளெண்ணெழுதேசத்திறைவர்க்கு
முடங்கல்போக்கினன்கண்டெழுமன்னர்
நடங்கொள்சேனைகள்சூழ்வரச்சார்ந்தனர். (கரு)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் நகரமலங்கரித்தல் கூறப்பட்டது.]

(வேறு.)

வடிகொள்வெண்சுதையாற் பித்திகைதீற்றி வாலுறமணிக்கொடிநிரைத்துக், கடிகமழுஞ்சாந்தங்குங்குமந்தன்னாற் கமழ்தரமறுவெலாமெழுகிப், பொடிகொள்சித்திரத்தாற் கோலமேபுனைந்து பூமலர்பொரிகளிசிதறிக், கொடிகொண்மூவெதியின்மேன் மாடமொண்சிகரிகோதறப்புதுக்கியேகுலவ. (கசு)

(வேறு.)

கதலியுங்கமுகுநட்டெக்காவணமலங்கரித்துப்
புதியதோரணங்கள்கட்டிப்பொற்குடஞ்செறித்துத்தீபம்
இதமுறவெங்கும்வைத்தேயிந்திரநகரம்போல
மதுமலர்த்தாமநாற்றிமாபுரியலங்கரித்தார். (கஎ)

[இதுமுதல்-௩-பாட்டாலும் பெண்ணின் சிறப்பும், விவாகஞ்செய்தலுங் கூறப்பட்டன.]

(வேறு.)

வில்விலங்குகைவேந்தர்மரபினில்
நல்லசாமுத்திரிகஞானன்கதாச்
சொல்லிலக்கணத்தோடுகரிசிலா
முல்லைமாலைமுருகுவிரியவே. (௧௮)

(வேறு.)

மூவுலகதனிலுள்ளமுகிழ்முலைக்கருங்கட்செவ்வாய்ப்
பாவையரெழிலிற்போதன்பகுத்தெடுத்துயிரோடேய
ஓவியர்தீட்டினளென்றுலகினிலுவமைக்கச்செய்ய
பூவுறைதிருவிரும்பும்பொற்புடனவதரித்தே. (௧௯)

(வேறு.)

இலங்கியவாளொண் டளிர்குழைத்தினிய விருதனக்கோ
ங்கிணையரும்பி, நலங்கிளர் * ஆம்பல் குமிழிரு குவளைகண்ணு
செஞ்சரோருகம்பூத்துத், துலங்கிய புயலைச்சுமந்திரு தாளாம்
ரோமிலாபின்னொளறாடங்கிப், பலர்தாப்படருங் கொடியினை
வேதப் பண்பினின்மன்றல்செய்வித்தே. (௨௦)

[மஹாராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்தல்.]

அருந்ததிகணைவன் முதன்முனிவர்க ளருமறைகிழவர் கடம்மால்,பொருந்தியகங்கைப்பூம் புனலாட்டிப் பொன்செய

* ஆம்பல் - அதரத்துக்கும், குமிழ் - நாசிக்கும், குவளை- கண்ணுக்கும், சரோருகம் - முகத்துக்கும், புயல் - கூந்தலுக் கும் உவமை.

மணிகளாற்குயின்ற,விரிந்திடுமெட்டங்கண்மென்றவிசேற்றியிளிர் நவமணிமுடிகவித்துப், பருந்தடர்வேலான் பௌவமார்புவியைப் பரிவெனத்தோன்றல்பாலளித்தான். (உக)

[மஹாராஜன் மனைவியோடு வாழ்ந்திருந்தனெனச்
சூதமஹாமுனிவர் சொன்னதைக்கேட்டு, இரு
டிகள் பின்னும் வினவச் சூதமஹாமுனி
வர் சொல்லத் தொடங்கல்.]

சோகமேயின்றியிருந்தனன்வேந்தன் சேரன்றனும்பார்பொறுநீக்கி, ஏகமாச்செங்கோ லெங்கணுஞ்செல்ல வெண்டிசைவிசயமுஞ்செய்தே,மாகநாடென்னப்போகமேதுய்த்து மடந்தையோடிருந்தன னென்றான், வாகைவேலவன்பினென்செய்தானென்ன மறையவர்க்குயர்முனிவருக்கும். (உஉ)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் மஹாராஜன்முத்திக்கு ஞானமே
சாதனமென் றுணர்தல் கூறப்பட்டது.]

மனைவியுந்தானுமோர்கிளைவாவி மாறுபாடின்றி யோங்காலுந், தனையுணர்யோகிதங்கைதாய் கடவுட்களையனுதினம்பிறைஞ்சி, அனையவருரைத்த நெறிதனிலடக்கு மருந்தங்கண்மனதினிற்றரித்தும், வினையமதுடனே நான்முறையவலோவினைவியுஞ்சிலபகல்போக்கி. (உங)

தனியிடமதனி லிருந்திருவர்களுந்தங்களிற்குருமுணர்ந்துசாவித்,துனிசெய்மாமாயைப் பிறப்பதுநீங்கிச் சுகமதையடைந்தனுதினமும், இனிமையதாகவிருக்கலா ஞானத்தென்றெண்ணி ஞானிகட்சார்ந்து,தனியவர்பாதபூசனைபுரிந்துநாடோறும்வினவினர்நன்றாய். (உச)

[இதுமுதல்-௩-பட்டாலும் அஞ்ஞானம் சற்குரு சேவையின்றி விளங்காதெனத் துணிதல் கூறப்பட்டது.]

இருவரிலரசன்றனக்கறிவோங்க*விருவகைச்சார்வையுமகற்றிக், கருவுடற்காவறனையுங்கைவிடுத்துக் கருத்தசையாது மெய்யுணர்வை, மருவிடிலகப்பற்றற்றமேல்வீடு வாய்த்திடுமதற்குமெய்ஞ்ஞானக்குருவருளின்றி விளங்கிடாதெனவே கொண்டனன்மனத்தினிற்றுணிவே. (௨௫)

மனைதனிலாசைபொருந்தியேயின்று § மகிதனின் ஞானியாமெனவே, துணைமிகமதிப்போன்றன்னைவந்தொருவன் றந்திஞானமென்பிராந்து, வினைவன்மட்டையினைப் பருகுவோன்றன்னை வேண்டித்தென்னம்பழந்தனையே, இனம்பணித்திரிவோன்புத்திபோன்மெனவே யியம்புவர்முற்றுணர்பெரியோர்.

வேதவாகமசாத்திரபுராணங்கள் விளங்கவேகற்றுணர்ந்தவர்க்கு, நீதறவெவர்க்குந்தெளிவுறவோதிச்செப்பியவங்கெறியதனிற், சாதகமிலாதகுருவினையொருவன் றனையடைந்தானந்தம்பினவல், ஏதமாங்கழுதைதன்னைக் குங்குமத்தினியல்புகேட்டிடுதல்போன்மென்றே. (௨௭)

[சற்குருவையடைந்து விண்ணப்பித்தல்.]

ஜீவர்களிடத்திலருள்சிவபத்தி திருந்தியதுறவுமெய்ஞ்ஞானம், ஆவதோர்வடிவாம்வேதமாமுனியை யமலவாரணியத்திலடைந்தே, தேவர்கடேவேதன்பமோர்காலுஞ் சென்றிடாமுத்திதானெய்திச், சாவதும்பிறப்புநீங்குமோர்நெறியைச் சாற்றெனத்தாழ்ந்திடுமுனிவன். (௨௮)

---

* இருவகைச் சார்வு=உயிர்ச்சார்வு, பொருட்சார்வு. (வைராக்கியதீபம்)௨௩-வது பாட்டில் காண்க. § மகி-பூமி.

[சற்குரு மாணாக்கனுக்கு உபதேசித்தல்.]

இருவகைச்சார்வாம்புறப்பற்றை நீக்கி யிச்சையின் விட்ட
நினைவு, மொருவியேயுடற்காலையுங்கைவிடுத்தே யுட்கர
ணங்கள் வாதனையும், குருவருளொளியே யொடுங்கிடில்வீடுங்
கூடுந்தாருகவேபவத்தின், கருவழிந்திடுமிந் நெறியையே யினை
விற் கைக்கொண்டுசெல்லெனவுரைத்தான். (௨௯)

[மஹாராஜன் சிலகாலத்தின்பின் தனித்திருந்து
உபதேசமொழிகளைச் சிந்தித்தல்.]

* அந்நெறிகுருவாலையமுந்திரிவு மகன்றிடத்தானிவதாக்
கேட்டு, முன்னெறியான வாசியற்கையினின் முயன்றனன்
சிறிதுநாளொருநாட், பின்னெறியதனை நினைந்தனைவரையும்
பெயர்ந்திடவிடைகொடுத்தரசன்,மன்னெறிக்கோல மகன்றந்
தப்புரத்தில் வதிந்தனனொருவனாய்த்தனித்தே. (௩௦)

[இதுமுதல்-௨-பாட்டாலும் தன்னைவந்து கண்ட அரசர்
முதலாயினோர்க்கு இனி அரசியற்றலை வேண்டாது
துறவுபூண்டு வீடடைவேனென்பது
கூறப்பட்டது.]

அரசர்களமைச்சர்புரோகிதர்பெரியோ ரனைவருமங்கிட
த்தேகி, அரசனைநோக்கி நித்தியகருமமகன்றவனாயிருந்திடு
தல், அரசிலக்கணமன் றனைவர்வேண்ட வவர்களைநோக்கி
யேவேந்தன், அரசியற்கையினை வேண்டலனென்னையறியவே
வேண்டினனென்றே. (௩௧)

ஆண்டதோ ராசதனிலுட்போகத்து மாசையற்றேனினி
வேண்டேன், மாண்டதோர்வனத்தி லொருவனாய்த்தனித்தே
மனத்தசைவறுத்துவீடடைவேன், பூண்டவென்மனையிங்கினித்

* இப்பாட்டு - மெல்லினவெதுகை.

திரும்பாது போகத்தைப்பொருளென வெண்ணி, வேண்டல னீங்களரசனைவேறே விதித்துக்கொளுங்களென் றுரைத்தான்.

[இதுமுதல்-௯-பாட்டாலும் இராச்சியத்தை விடலாகாதென மந்திரிமார் வற்புறுத்த மஹாராஜன் இராச்சியத்தின் றுன்பமும் முத்தியினின்பமு முரைத்தல் கூறப்பட்டது.]

ஆதியினினது தாதையுநினையே யரசினினிளமையிற் றுட்டத், திதின்றியுனதுபுயவலிமையினிற் செகமதைத் தாங்கினை யினிமேல், நீதியினுனியமதியினுதரவி னின்னைப்போ லொருவர் மற்றுளரோ, வதியற்கையதன் றிவ்வுடலுடனே யிச்செல்வ மன்றிவேறுளதோ. (௧௩)

அலதுநீயேயினைவனியுங்காப்பற் றவத்திலே யலைந்திடும் யாமும், சலனமதுறுவேவித்தகைமையை மேவி தவிக்கவிட்டேகு தல்கடனன், றிலதிடவெமக்கீதருளெனவமைச்ச ரியம்பிட வரசனும்பார்த்தே, உலகமெய்யெனவெண் ணுமதியுடையோர்க் குரைப்பினுமுணர்வுதியாதால். (௧௪)

இவ்வரசியற்கையற்பமற்றிதனை யெய்திடிற்றுன்பினுக்களவின், றவ்வகையதனை யுகமின்மையுற லறிவிலர் நீங்களின்பொன்றே, எவ்வகையினைக்கினி யெக்காலுங்கட் டிதின்பமலமெனத்தோன்றும், ஒவ்வமற்றிதனுக் கூகமேதோன் றுமுங்களுக் குலகமுருதிக்கும். (௧௫)

[மஹாராஜன் துறவறம்பூண்டு நகரைவிட்டுப்போம்போது நகரத்தார் போய்ப்புலம்பல்.]

என்றுமற்றனேக மாவிரித்தரச னெடுத்தமைச்சர்கடமக்கி யாம்பி, யின்றுபின்னவரை நிலுமெனநிறுத்தி நிதியுனும்பொன்

மனைவிடுத்தே, சென்றுபின்னகர வீதியினடக்கத் திரண்டனை
வர்களும் பின்றொடர்ந்து, வன்றுயரடைந்து வாடியேங்கித்
து வாரியினோசையினழுதார். (௧௬)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் நகரத்தாருடைய துக்கத்தைச்
சாந்திபண்ணுதல் கூறப்பட்டது.]

அவரவர் வினையி னவரவர்வருவா ரவரவர் வினையளவுக்
கே, அவரவர்போக மென்றதேயாயி னுருக்கார் துணையதாகு
வர்கள், அவரவர்தேகமுளபொழுதடனே யாதரவானநாடி
அவரவரடைந்த னெறிகன்மத்தலையு மாதரவாதரவாமோ. ( )

வினையுளவளவுங் கூடியேயிருக்கும் வினையகன்றிடும் பிரிந்
திடுமால், வினையினுல்லருமா தரவினினியற்கை மெய்யுணர்வை
த்தகையலவே, வினையிலையுஞ்சரீடத்திறைசேருக்க மெய்யுணர்
வொன்றையேயாடி, வினையறுகாணம் புகுதவேவேண்டி விரும்
பினேனீர் கிலுமிங்ஙன். (௧௮)

உறவினர்கள் தமதுறவுபாராட்டி அரசனைத்
தடுத்தல்.]

என்றுகல் வேந்தனோதிலார்போல வேவினை னனைவருங்க
ண்ணீர், நின்றெதிர்சொரிய வாய்விட்டேயலறி நின்றனர்தமர்
கள்பின்னேகி, இன்றெமையாவர் காத்தளித்திடுவ ரினியையநீ
யேகுதனீதி, அன்றெனவுரைத்தாரவர்களைநோக்கி யரசனீது
ரைத்தனனன்றே. (௧௯)

[அரசன் உறவும் பகையும் வேறுவேறெனக்கூறல்.]

(வேறு.)

உறவாகுமெனவெணுநீர் தொடர்பதியல்பன்றுகூ மூயிர்
கட்கெல்லா, முறவாகுஞானசனிபகையாகு மஞ்ஞானமூய்த்து

நோக்கி, துறவாணவதையடைந்து பகையானை விரைந்து நீக்கியொ
ருமையாக, உறவாதரனைக்குத்தாமேயன மற்றுறவுவிடுத்து
றையுமென்றான். (௬௦)

[தாய்தந்தையர் அரசனைத் தடுத்தல்.]

தந்தைதாயிருவருந் தம்புதல்வனையும் வாக்குசையிருந்
தப்பின்னேகி, மைந்தவோ வெங்களிருவரையுமெவர்காப்பதற்
கு வைத்தாய்நீதான், இக்கைதாதுனைக்கெஞ்சிக மகனேயுன்றிரு
முகத்தைத் திரும்பிக்காட்டாய், கொக்குதாக்பெற்றவர்நெறி
யின்றதெனவுரைக்க நோக்கிமன்னன். (௬௧)

[அரசன் நீவிர் தாய்தந்தையரன்றெனல்]

அறிவைநோக்கிடிலதற்குத்தாய் தந்தையிலையிவ்வுடலத
னை நோக்கி, விறையுநீருயதானகாரணமன் * இருமாயையினி
துண்டாகும், ஆயிடுனிங்காயின் மன்னரிலேனப்பெறு தவ
ரிலை யக்கொள்கைநீரு, நீரையுமறிபவரேல் நீவிருமெனவிரு
வரையுநீத்துப்போனன். (௬௨)

[மனைவி அவனுடன் வந்து தடுத்தல்.]

அரிவையர்கடமைக்கிலக்கணம் கூறு நூலுரைகளிலைதனேயல்
லா, துரியமையதாவுடையவனையவியதனைத் தொடர்ந்தேகியுரு
கின்று, பரினுடைமைகள்பணிக்குரியவே [illegible]
பணிகண்பாயத், தகியறுமைமயிடுத்துவை மதனிலாறு கனை
மேறுந்தாவேனென்றாள். (௬௩)

[அரசன் மயனன் வேறெனக்கூறல்.]

நின்னுடையாகாயமேனே னிணதுங்கோயுமநோக்கி நீக்காட்
டா, தன்னுடையாகாயமென்றெற்றனையே அருளியுந்த

* இருமாயை—சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை.

தென்னே, மின்னனையவிடையாய்கேளனைவருக்குநாயகனோர்
மேலாமீசன், அன்னவனையேதேடிப்போகின்றேனெனவரசற்
கரிவைசாற்றும். (௪௪)

[மனைவி பெண்களுக்குக் கணவனையின்றிக்
கதியில்லையெனல்.]

ஞானமானதுபொதுவேநூலதனிற் றுறவதற்கு நவில்வ
தில்லா, லானமாதினையலவோவிடுகவெனவறையும்பதியானவு
ன்னை, ஈனமாவிடுகவென வறையுமதோ துறவறமிங்கெனக்
கென்சொல்லும், ஆனதாலுமையொழிந்து கதியிலையேயென
வெணியானடுத்தேனென்றாள். (௪௫)

[அரசன் மறுத்துக்கூறுதல்.]

ஆகமத்தின் விதிதவறாதறைந்தனை நீவிவேகியேயாவாயா
லுந், தேகமுதற்பிரபஞ்ச மதனினாசைவிடுத்துவனஞ் செல்லா
நின்றேன், நாகமுலையாயெனுனைதடுத்தலுன்றன்விரதமலநாடு
தன்னிற், போகுதியென்றவனைவிடுத் தேதிலனைப்போலகன்று
போகாநின்றான். (௪௬)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் மனைவி புலம்பிக்கொண்டு மாது
லன் வீட்டிற்குப்போய்விடல் கூறப்பட்டது.

விரிவாயஞானமதை யுணர்ந்தாலு மடந்தைபதிவிலங்கவி
ற்றல், அரிதாயதகைமையினா லேங்கியே பதைபதைத் தங்க
வனைநோக்கித், தரியாதுகதறியேவினைதனையே நொந்துதான்
றளர்ந்துநின்று, தெரியாதுமறைந்தவிடந்தனின் மிகவுமுருகி
யேதேம்பிவீழ்ந்து.] (௪௭)

வேந்தனேயுனைவிடுத்து முலகமதிலிருக்கவோ விதித்தா
னீசன், தீர்ந்ததோவுமக்கெனக்கும் வினைதானுமின்றளவிற்

சேர்ந்துநிற்கும், போந்தவுமையெக்காலங்காண்பேனு னினி
யெனவே புலம்பிமாதும், சார்ந்தனன்பின் றிருட்டியோகரதனி
ன்மாதுலன்றன்சார்புதன்னில். * (௪௮)

[இதுமுதல்-௧௨-பாட்டானும் அரசன் வனத்திலே ஞானியாய்த் திரிதல் கூறப்பட்டது.]

அரசனந்நகர்விடுத்துத் தேசநாடுகளுமகன் றடவிசென்றே, இரவுபகலுநிலையே நிலையாகவிருந்தவர்க ளிடமேசேர்ந்து, பரகுருவினுபதேசத்தரியபொருள் வினவியவர்பகரக் கேட்டுத், திரயனமாயொருவராற் சலங்காதஞானியாய்த் திரினான். (௪௯)

(வேறு.)

நகர்தனிலேபிச்சைநண்ணியேமனைகடோறும்
அகமகிழ்ந்தங்கையேற்றேயவ்விடத்தருந்தியாங்கே
செகமுளோர்பேயென்றெண்ணிச்சிரித்திடநாணமின்றி
இகபரத்திச்சையற்றேயேகனாயுலாவலுற்றான். (௫௦)

பொருந்திவாழிடமொன்றாகிற்பொருந்திடப்பற்றென்றென்
இருந்திலனோரிடத்துமெங்கெங்குமொருவனாகித் [னி
திருந்தியசமாதிவிட்டுத்திரும்பிடாதுறைநக்கவுங் னி
இருந்திருந்திடங்களெங்குமேகமேநோக்கிநின்றான். (௫௧)

தோன்றிடுமுலகமெங்கே தோன்றிடுமென்னநோக்கித், தோன்றிடுநினைவிலென்றேதோன்றியநினைவுதானும், தோன்றிடுமிடத்தைப்பார்த்துத் தோன்றிடுஞ்சொரூபத்தென்றே, தோன்றிடும்பொருள்களெல்லாஞ் சொரூபமேயென்றுகண்டான். ()

---

* இப்பாட்டு-ஆசிடையிட்ட வெதுகை.

தோன்றிடும்பொருள்களுண்டாய்த் தோன்றியேயின்பமா
கித், தோன்றிடுமதனாலந்தச் சொரூபமேயென்றுகண்டு, தோ
ன்றிடுஞ்சொரூபந் தன்னிற் றோன்றுமீதசத்தேயென்று, தோ
ன்றிடுஞ்சொரூபந்தானாய்த் துளக்கமற்றிருந்தான்வேந்தன். ()

கடிநகர்தோறுஞ்சென்றுங்கானகந்தோறுஞ்சென்றும்
படிவலமாகவந்தும்பார்வைமாறாட்டமின்றி
மடிவிலாமனத்தனாகிமாசிலாநிலைமைபெற்று
முடியுடைவேந்தர்வேந்தன்முத்தியேவடிவமானான். (௫௪)

முத்தியேவடிவமானமுடியுடைவேந்தர்வேந்தன்
எத்திசைதனக்கும்ராஜனெமைவிடவேறில்லென்று
சத்தியமாகவெண்ணித்தன்னிடமதனிற்றன்னைச்
சுத்திசெய்தனைத்துமாகிச்சுயஞ்சோதியாகிநின்றான். (௫௫)

தன்னையேயன்றியொன்றுந்தானறியாவிடத்தின்
மின்னையேயொத்தவையமித்தைகற்பிதமதென்றும்
பொன்னையேயன்றிவேறுபூடணமிலதுபோல
என்னையேயன்றியொன்றுமில்லெனத்தேர்ந்தான்வேந்தன். ()

உலகினைவேறதாகவுணர்ந்திடிற்பந்தமாகும்
உலகினைத்தானேயாகவுணர்ந்திடின்முத்தியாகும்
இலகிடத்தோன்றலெல்லாமென்னினைவேயென்றெண்ணி
இலகிடக்கண்டுவேறற்றிருந்தனனிளமைவேந்தன். (௫௭)

ஏகசக்கரமதாகவிருந்தரசாள்வோன்செல்வப்
போகமுந்திரணமாமப்போதநாட்டரசியற்கை
யூகபுந்தியினாலாசானுபதேசத்தாளவந்தச்
சோகமற்றிடுநாடெய்தித்தொழிலெலாமுடித்தான்மன்னன். ()

பந்தம்வீடென்றுமில்லைபரம்பொருளொன்றேயென்றும்
தந்தஞ்சங்கற்பத்தாலேசாலமோகிப்பர்தீயோர்
அந்தமாதிகளுமில்லாவரும்பொருளைமெயென்று
சந்ததநோக்கியந்தத்தற்பரந்தானேயானான். (ருசு)

குறைவிலாநிறைவதாகிக்குளிர்ந்திளைப்பாறிவேந்தன்
இறையளவேனுந்துன்பமின்றியேயின்பமாகி
உறைவிடமின்னதென்னவோரிடமின்றியெங்கும்
நிறைவதேயிடமாய்நின்றானிகரின்மாராஜன்றானே. (சுO)

எங்குமாய்நிறைந்துநின்றவேகராச்சியமதாள்வோன்
தங்குதலின்றியெங்குந்தானெனக்கண்டதூயோன்
* இங்குறைந்தகன்றபாண்டத்தியல்பினெஞ்சருவம்பற்றி
அங்குருவகற்றிநின்றானந்தியாகிவேந்தன். (சுக)

சீவன்முத்தர்கள்பானிற்குஞ்செப்பியமனத்தரூபம்
மேவரும்பரமமுத்திமேவிடுஞ்சமாகும்
தாவருநிலைமைநன்றச்சற்குருவருளாற்பெற்றுக்
கேவலமாகிநின்றான்கேடிலாஞானவேந்தன். (சுஉ)

[இதுமுதல்-ச-பாட்டாலும் மந்திரி அரசனிடத்திற்போய்
அவன் றன்மையைக் காண்டல் கூறப்பட்டது.

இத்தகைஞானம்பெற்றேயெழின்முனியாகியெங்கும்
சித்தரைத்திரிதறன்னைச்செப்புமுன்னமைச்சர்தம்முள்
வித்தகனொருவன்கேட்டுவினைவிடவேண்டுமென்றே
கந்தனுமரசைத்தேடிக்கண்டடிபணிந்துநின்றான். (சுந)

பூவணையாகிவானம்பொருந்துமேற்கட்டியாகித்
தீவமதாகியிந்துசெங்கதிர்வீசுங்காற்று

---

* இங்கு—பெருங்காயம்.

மேவுசாமரமதாகிவிடுதலைமனைவியாகிக்
கேவலமின்பமாகிக்கிளர்ச்சியாய்நின்றான்வேந்தன். (கஎ)

ஏதமுதற்சேனைசூழாத்தசிங்காசனத்தில்
விதவலங்காரத்தோடுவீற்றிருந்தமறுவேந்தன்
உதவுகோவணமுமேனியுருத்தெரியாதீறாய்
முதன்முடிவிரித்துநின்றான்முனிவருமொருவனாகி. (கஅ)

கரிரதமிவர்தலின்றிக்கானடையாகியெங்கும்
உரியதோர்மனையுமின்றியூரொக்குமென்பானாகி
அரியராசாங்கக்கோலமகற்றியேதவாங்கமாகித்
திரியுமவ்வரசைநோக்கிச்செப்பினனமைச்சன்றானே. (க௯)

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும் மந்திரி அரசனை
வினவுதல் கூறப்பட்டது.]

அவனியினினைக்குமேலோராசனுமில்லையிந்தத்
தவவடிவாகியெங்குஞ்சரித்திடவெற்றினுக்கோ
நவமதாயுடலிதோடேநண்ணுவதெனையீசன்றி
இவணெனக்கருளவேண்டுமெனக்கூறினோனமைச்சே. (உ௰)

பதத்தினைவேண்டின்முன்னம்பற்றினின்றில்லறத்தைப்
பதப்படுத்தியேகல்பண்பதாமேலாமுத்திப்
பதத்தைவேண்டிடிலோஞானப்பாரையிற்கூடியேய்
பதத்தினைவேண்டியிந்தப்பரதேசியானதென்றான். (உக)

[இதுமுதல்-சகூ-பாட்டாலும் அரசன் மந்திரிக்கு
விடுத்த விடை கூறப்பட்டது.]

அமைவுடையமைச்சின்மிக்கோயவையுடன்வினவிக்கேட்டா
இமையவரேவுறுஞ்சித்தமிதுவதுவெனவோடாது [ய]

சமைவுடன் கேளீசொன்ன சங்கைக்குத் தரங்கணன்றாய்
நமைவிடவேறோர் வேந்தநாட்டிலையென்பதொக்கும். (௬௯)

பதமைநவேண்டினில்லைப்பதப்படாதிருத்தியேகல்
இதமென்றலொக்குமுத்தியெய்துதன்ஞானப்பார்வை
விதமதிற்றென்றுமென்றாய் விருப்பமாய்க்குடும்பபாரத்
திதமதாயழுந்துவோருக்கெங்ஙனம்பார்வைதோன்றும். (௭0)

மணமிருபொருளைப்பற்றமாட்டாதட்டாவதானை
இணைமலைபுறநோக்கானவைதிறற்கூடும்வீடு
கனவுன்றேறைக்காகுமில்லங்கருதியபுறநோக்காகும்
அனகவிவ்விருக்கோன்றவைறருவதாமேகேளாய். (௭௧)

(வேறு.)

தென்றிசைகடப்போர்கங்கைசென்றுதோய்ந்திவரோதான்
அன்றியுமவனிவாழ்க்கைக்கமைச்சர்களுடனேகாத்தம்
ஒன்றியேயூகஞ்செய்வோருலகவேந்தாயினோர்கள்
நின்றிதைநோக்காயில்வினிற்பவர்முத்திசேரார். (௭௨)

பாசந்தான்பகையதாகப்பார்வைபெற்றிடிற்பாசத்தில்
பாசத்தான்வைத்தப்பின்னும்பற்றவுங்கூடுமோதான்
பாசத்தான்பகையதென்றேநம்புகுநாள்மட்டேகற்றோர்
பாசத்தான்விடவொட்டார்பரமெலாமெனவாய்ப்போகலும். ( )

அந்தமாதியுமில்லாவீட்டைக்கூடற்பிறப்பறுக்கச்
சுந்தரன்றானப்போதாக்குறைபோதுக்கென்றே
மந்திரிகாள்போனைமதித்துநாலொக்குஞ்செய்து
அந்தமதானபேருக்கத்தவைகவிளம்பாதென்றும். (௭௩)

(வேறு.)

தோன்றுகின்ற பொருளியல்புந் தோற்றுவிக்கும்பொரு
ளியல்பும், தோன்றவுணக்கியாமுரைக்கச் சோகமறவேகேட்டு

டுவாய், தோன்றுபொருள்க ளநித்தமுமாய்த் தூய்மையின்றித்
துக்கமுமாய்த், தோன்றுந்தோற்றுவிக்கும்பொருள் சுகமாய்ச்
சுத்தநித்தமுமாம். (௭௫)

பாலனானபருவம்போம்பன்னுகுமாரப்பருவம்போம்
கோலமானதருணம்போங்கோலையூன்றிக்குனிந்தெழுந்து
காலன்மாய்க்கவனைவர்களுங்கல்லென்றழுதுபேர்மாற்றி
ஏலப்பிணமென்றொருபெயரிட்டிடுகொட்டிடுதலொருதலையே.()

கருவினின்றுமழிந்துபோங்கண்டகுழந்தையினுங்குமரப்
பருவந்தனிலும்போந்தருணப்பருவந்தனிலுமழிந்துபோம்
உருவநடுங்குமூப்பதினுமொடுங்குமெந்தக்காலையினும்
ஒருவியழிதலியல்பாகுமுலகத்துடலின்வாழ்க்கையுமே. (௭௭)

பஞ்சபூதமழிந்துபோம்பானுத்திங்களுடுக்கள்போம்
வஞ்சவசுரர்மடிந்திடுவர்மாகர்பதம்போம்வல்லரக்கர்
துஞ்சுவார்கள் * போகிபதந்துஞ்சும்பிரமன்பதந்தானும்
துஞ்சுந்திருமால்பதந்துஞ்சந்துஞ்சாதொன்றேபரமபதம். ()

தோலிரத்தமெலும்பிறைச்சிசுக்லமேதைமச்சையொன்றாய்த்
தூலிகரித்தவுடம்பாகுந்தொட்டவெவையுந்தன்வடிவாய்க்
கோலியடக்கிக்கொளுமிதனைக்கூறுகூறாநோக்காது
போலியுணர்வோர்மகிழ்வெய்தும்புனிதமென்றும்பரமபதம்.()

அரந்தையதனையொழுங்காக வலைறயக்கேணீ யவனியெல்லாம், பரந்தசிருட்டிதிதியொடுக்கம் பண்பாய்நிகழுஞ்சிருட்டிதனில், பொருந்துபெரியதுன்பைந்து போய்மாண்டுறிலதெண்மடங்கே, இருந்ததிதியுமிரண்டாகு மிளமையென்று மூப்பென்றும். (௮௦)

---

* போகி=தேவேந்திரன்.

மஹாராஜாதுறவு.

விருத்தபருவ மிகத்துன்பம் விளங்குமிளமை யிரண்ட
வையின், வருந்துபிணியின் மிகத்துன்பம் வளமையிளமைமூ
ன்றாகும், கருத்தறியாக் குழந்தையென்றுங் குமாரமென்றுங்
காளையென்றும், அருத்தமறியாததிற்றுன் மடையும்பாலப்பரு
வத்தில். (௮௧)

தந்தைதாயாராசிரியர்தாங் கண்முனிதறனக்கஞ்சிச்
சிந்தைகலங்குங்கவுமாரஞ் சிறந்தகாளைப்பருவத்தின்
மூந்துபசிநோய்காமநோய் மூடுகித்தணிக்கப்பொருட்டே
இந்தப்புவனத்திரவுபகலிடையறுததொழிற்றுன்பம். (௮௨)
பொருளுண்டாகிற்காப்பதற்பொருந்துந் துன்பமரசாகின்
ஒருதம்மிருத்தவரசராலுதவுந்துன்பமொருகுடைக்கீழ்
திருபனுகினும்மரணநேருமென்னும்பயத்தானும்
வருவதெனையோமறுமையினிலென்றும்வாடித்துன்புறுமே. ()
மாகர்க்கசுரர்பகையுள தாமகிழ்ச்சிவாட்டமிகவுமுள
தாகத்தகலாநோயுமுள தனங்களுளதுநசையுளது
போகத்தழுந்தன்மிகவுளது பொன்றலுளதுகற்பத்தே
சோகத்திறங்களிவையுடையதுறக்கத்தென்னைசுகமுளதே. ()
தேவர்மனிதர்துன்பத்தின்றிறங்களிவ்வாறுகியிடில்
ஆவகீழா*மிருகமுதலசரமீறுமைவகையில்
ஓவலில்லாத்துன்புக்கோருவமையில்லைநிரயத்தில்
நோவதுன்பஞ்சொல்வதெனைநோயேபவத்திற்சுகம்வீடே. ()

(வேறு)

இந்தவிழிவையுடையவிந்தமாயையசத்தே
அந்தவுயர்வையுடையவந்தப்பிரமஞ்சத்தே

* விலங்கு, புள், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், ஆக-௫.

தந்தமனத்திற்றேர்ந்தோர்தள்ளியெல்லைதீர்ப்பர்
உந்தன்மனத்தினன்றாழுத்தமைச்சபாராய். (௮௬)

பொய்யென்றிதனையறிந்தோர்பொருந்திநிற்பதுளதோ
மெய்யென்றதனையறிந்தோர்மேவாதிருப்பதுளதோ
ஐயமுளதோவிதனிலமைச்சபாராய்நன்றாய்
உய்யவறிவிலாதோருழல்வார்நீக்கமாட்டார். (௮௭)

பொய்யைமெய்யென்றறிந்துபோதமின்மையாலே
மெய்யைப்பொய்யென்றெண்ணிமெலிந்தேயுழல்வருலகர்
பொய்யைப்பொய்யென்றறிந்துபோதகுருவினருளின்
மெய்யைமெய்யென்றறிந்தேமெலிவுதீர்வருயர்ந்தோர். (௮௮)

துன்பந்தோன்றிலெவருந்துறந்தேகராய்த்தனித்தே
இன்பந்தேடவியற்கையின்பமென்றேதோன்றில்
அன்பதாகநீக்காரவர்கட்கென்னகடும்
நன்பரமருளாநாட்டமையச்சொல்லாய். (௮௯)

இழிவையுணர்ந்தாலுயர்வையெவருந்தேடிநோக்கும்
இழிவையுணராருயர்வையெய்தநோக்காரென்றும்
இழிவையிழிவென்றுணரவெந்தக்காலம்வாய்க்கும்
இழிவையுடையோர்க்கமைச்சவிதனையுய்த்துணராய். (௯௦)

பேதவாதிகளைப்போற்பிரபஞ்சம்வேறெனவே
ஏதுகன்றதலவேயமையன்றியதில்லென்றே
போதவிழியிற்றுறந்தபுனிதத்துறவேகண்டாய்
நீதமதிற்போற்குளிர்ந்துசெனனவெப்பந்தீரும். (௯௧)

இருந்தவிடத்திலிருந்தேயெய்தலாமென்றாக்கில்
இருந்தநிமலமனத்தோர்திரவொளியுமொழிந்தே

பொருந்தியேகாந்தத்திற்போதமடக்கவேண்டும்
வருந்துமனத்தோர்க்கென்னைவாய்க்குமமைச்சசொல்லாய். ()

முனைமேயனைத்துமுடித்துமுழுதுமுணர்ந்தோரில்லின்
இனமேசென்றுநின்றுமேகநீங்காசொன்னில்
தினமேயசுமாயிற்போர்செகத்தினியல்லையுணரார்
கனமாம்யாழ்ப்பாணத்தின்கப்பலோட்டம்போல. (௯௩)

ஒருத்தரேநெருநளனையொருவேந்தாக்கின்முன்னம்
இருக்குமிடந்தைதீக்கியேகராசநானி
இருக்குமன்றிமுன்கனிருக்குமோநான்சொல்லாய்
* திருக்குஞானமுடையோர்செகத்தைமெய்யென்றுமுலார். ()

(வேறு.)

மனையினின்றுமபொருளுயிர்ச் சார்வின்வருத்தனங்கெ டுதலின்மகிழ்ச்சி, இனிமையில்வாட்டம் விடயவின்பதனி லெட்டுணையாயினுமாசை, பினையதிற்றமதுபிரவிர்த்தி தானும் பேசுமிந்நான்குமில்லெனினும், தனையுணர்வதற்குச் சாதகந் செயுங்காற்றன்னி † யின்னிற்றலைதருதி. (௯௫)

தீதுறுமனையின்பினை யிகழ்ந்தந்தச் செம்பொருளின்பமே வேண்டிச், சாதகமதனிற்றொடங்கு கால்விடயத்தடையதாந் சாத்தியமான, போதினிலவையுந்தோன்றிடாதந்தப் பொருளி லானந்தமேலிடவே, ஆதலிற்றுறவின் ஞானமஞ்ஞானமாகு மென்றறைகுவர் பெரியோர். (௯௬)

இல்லறமதனி லுறைந்துளோரிடத்தி லிருப்பினுஞானங் கிழிருப்பிற், புல்லியமாந்தினைமணவினங்கும் போக்கியில்லி னைத்துறவென்றும், நல்லறமடைந்தோ ரிடத்துறைஞானத் றங்கடலிகை யிரத்தினம்போல், எல்லையிலொளியாய் விளங்கிடு மாயி னிஸ்சிறப்பன்றுஞானிகட்கே. (௯௭)

---

* திருக்கு—அறிவு. † இல்—மனை.

முனமனைவர்களு முறைறவைதுயில்ல முத்தியையுணர்ந்தறி ஞர்களும், பிணமதினின் றடியிறும் சங்கைபேசுவர் துறவுடை யோரை, இனமதைவிடுத்து மில்லறமதுவே தலையெனவியம்பு வதன்றோ, மனமதிதனையூகியமைச்ச மதிமையன்றில்ல ஞானிகட்கே. (௯௮)

ஆடியசகலமடங்கு கேவலமுமகற்றியே யொளிப்படை கொண்டு, மூடியவிருளை முழுதையும்வீசி முடிவில்வீடதனை யேயுணர்ந்தோர், நீடியஞாலமிசையினிற்பால னிசமருளுடை யன்பேய்பிடித்தோன், கூடியதுணைத்திறாரிற்போய்க்குடியின் கூலியாளினி னியல்படைவார். (௯௯)

வினைகளோரிரண்டுஞ்சமமதாய்ஞான மேவிடுமாலையினிந் து, மனையின்பங்கான் றகோற்றிற்கண்டுவர்த்து மாற்றியேயகை விடவருமேல், தனையுளபடியேயறிபவமதனிற் றுணர்ந்தா னைத்தமைடந்தோர், பினையுமவ்விடயம்பூண்பர்களெனவே பே சுதல்வழங்குமோசொல்லாய். (௧௦௦)

விடயவின்பதனி * நசையுளோர்தமக்கும் விரிவதாம்பே ரின்பச்சுவையின், அடைவினைச்செயியிற் கேட்டவக்கணமே யவற்றினையகற்றிடவருமேல், இடைமுகவீறின் ஞானவானந் தமெய்தி னோர்களும்பினும்பிணக்கக், கடைமனைவாழ்வை நினைவர்க ளென்றூற் கண்டனர்கையறாசொல்லாய். (௧௦௧)

பற்றிலையாயினையையினிவிருப்பேன் பழையஞூழ்வினையெ னிலாசை, சற்றெறனுமுதிப்பித்தல்லவோஊட்டுஞ் சகவின்பிவி றையெனுமிச்சை, முற்றுணர்ஞானத்தோர்கள் பூண்பர்களோ முடிவிலானந்தமேபருகி, நிற்றலேயீட்டும் விழிப்பிறுங்கான லீரிற்கண் + உண்முகமடைவார். (௧௦௨)

---

* நசை = ஆசை. + உண்முகம் = அந்தர்முகம்.

பவமதையினிமையென வெண்ணிவிடயம் பற்றிநின்றுழன்றவர்தாமே, பவமதையினிமையலவெண்ணிவிடயம் பற்றறுத்தருட்குருவடைந்து, பவமதையறுக்கு நெறியுணர்ந்தருளிற் பரவின்பமடைந்தவர்தாமும், பவமதையினிமை யெனவெண்ணிலவோ பற்றுவர்விடயவின்புனையாய். (௧0௩)

கொடிமுதல்வாடும்வேர் முழுதினையுங் கோதறக்களைந்திடிற்களைந்தும், படிமிசைகொடிபூகாய்பழமோங்கல் பகர்தியமஃதினைப்போல், அடிநடுவீறில்பிரமந்தானேயகப்பற்றையறுத்தவரிடத்தும், மடிவுறுமனையில்விரும்பியேநெஞ்சம் வருந்தனமாதலென்றறைவார். (௧0௪)

ஆணவமதனைத்தோய்ந்துடலினை நானெனத்தினைவெரிவவையைப், பேணலச்சகமென்றண் மகிழ்ந்திடுவோன் பேரின்பத்தாசையதாகிப், பூணவஞ்ஞானமிலையதின்ஞானம் பொருந்தியச்சொரூபந்தானேகி, ஏணவானந்தத்தழுந்துவோன்விடயமெய்திடின்ஞானமேயிலையால். (௧0௫)

(வேறு.)

கனவதனிலுணர்விலதுகாணுந் தனுவாதிகளைக் கருதியே நின்றனுமவரினிதுசனவென்றுணர்ந்தவர் சனைசயிலதிவலருதன்னில், தனதாசயவுருவதனை யநுபவத்திற்றுணர்ந்திச் சகமதெல்லாம், மனமதனிற்சாலமெனவுணர்ந்தவ ரிவ்வுலகின்பின்மையனீங்கும். (௧0௬)

கதிரவன்முன்னிருளிருக்கு நயனமுடையொருவன் குழிக்கண்ணேவீழும், அதிகவலிச்சூரனமர்க்களத்து வெருவுவன் கிருதநறையக்காரம், இதமுளபாயசமுகிரம் பருந்தினன் கூழ்தனிற்செய்வ னிச்சையென்றால், விதமிவை நான்கினுக்குங் குறையதின்ஞானிக்கிழுக்காகும் விடயஞ்சென்றால். (௧0௭)

இங்குலைறந்தபாண்டமதின்வாதனையில் வாதனைகளிருக்குமென்றல், துங்கவறிவுடையோர்கட் கின்றியமையாதகொழி

சொரூபக்கிரீற்றான், அக்கொலைத்தம்பனைக்கலைவொட்டக்கைல் கடாத
இனைவிலோசைபாலிக்கவேதன்றான், சக்குக்கிலைக்கதுமாம் மேடய
மதிவ்விருப்பாதெகாதமெதன்றான். (௪0௫)

உணர்வுடையருள்ளெளமையுமிக்கிரகுரைசிப்பில்பூவிலயுமா
த்தாரிலர், இலைவிலிருதியவென்பர் புகலியல தமக்கெதிற
மைவகள்செய்தும், அகிலயபூற்பெதுரைவிசை நீயன்பிதுதா
மாதுர்க்குதாழ்பெர, சுழுவைப்பெதுமாவிபெருவிலா தா
விபைபெயருக்கின்றான். (௪0௬)

* சுருவிற்சாதயுடையதுவுஞ் சகலவிர்ச்சாருடையதுவுஞ்
கருதிப்பெண்ணின், உருவத்தைக்குறியப்பழிந்துக் கெடுக்கின்ற
சுருளபடியோதமுந்தர்கலிப், அருவையடைக்கக்கமுளிர்ச்சேர
சுபக்கதயதமயமாக்குதிக்கின்றும், இருவையத்தடைப்பா
மத்தவைருமாகேபெயர்பெருமோதிற்குறைதம். (௪௧0)

அருச்சுனற்குமிராமனுக்குமுமுன்னாமபார்க்கிருமனறக்
த ‡ நூலின், சருக்கதியாய்யுதுவைக்கின்றாரிமனையுமரிகத
பதுமனைக்கைக்குறும், விருத்தமறிகாமாமுக, போலேன தா
வரியின்வொல்லிறத்துறைக்கு, இருக்குமுடைபக்கவிழ கனி
வெண்டுறைபட்டுகொள்வயப்பிரறுமே. (௪௧௧)

[பின்னர் அரசன் சபையிலிருக்க மந்திரிகளுடனிசைவித்தல்.]

(வேறு.)

என்றங்கவோ சமையபயிரிந்தெயிபாக யோகியுரைசெய்து
நின்றவனுக்குத்தனையடைக்கிலிட்டுக்கற்பிமனைத்தினையும்
ஒன்றுமிலலாவெதும்பாறாவொன்றுச்சமாதித்தனையடைந்தான்
நின்றங்கமைச்சரிதுகண்டிசெர்மைபுக்கென்றுஇசைவித்தான்.

[மந்திரியென்று நகரத்தாருக்கு அரசன் றன்மை கூறல்.]

இத்தவுணர்வுமகிலனமெய்தவில்லைகாமிக்கே
எத்தவுணர்வுமொடுசிற்பெமென்னவைமைச்சன்றுவித்து

---

* இப்பாட்டு-எடுத்துக்காட்டுவமையணி. ‡ நால்-அருச்சனற்கு-பகவற்கீதை, இராமருக்கு - ஞானவாசிட்டம்.

வந்தவழியேயதான்றிரும்பிவளப்பமுடையமாபுரிக்கே [ம்.
பந்தமுடையோருடனிருந்துபகர்ந்தானரசனியற்கையெல்லா

[இதுமுதல்-உ-பாட்டாலும், கேட்டோர்கள் அரசனைக்
கண்டவிடத்து அவன் பேசாதிருத்தலின் அவர்கள்
தம்மிடத்திற்குத் திரும்பிவிடப் பின் அரசன்
விவேகமுத்தியடைதல் கூறப்பட்டது.]

கேட்டபேர்கண்மிகவியந்துகேட்டாரென்றுமிம்முனிபோல்
தேட்டமுடனேயவரவர்கட்கேடிவந்துபணிந்திடவும்
வாட்டமுடனேதாய்தந்தைதமையானபதத்திலவீழ்ந்திடவும்
நாட்டமாறுபாடின்றிநகைசெய்திருந்தானற்றவனே. (௧௪)

வந்தபேர்களுடன்வார்த்தைதமலாதிருப்பதவைரறிந்து [பித்
பந்தமுடையேயாகமக்கென்னை பகர்ந்தாற்றேன்றுமெனத்திரும்
தந்தமிடத்திற்சென்றார் கடவுளுந்திறிதுநாட்கழித்துத்
தொந்தமொன்றுமில்லாதசுயமாமுத்திபாதுற்றான். (௧௫)

(வேறு.)

[நாற்பயன்.]

இந்தமாராஜன்சென்றவிதிகாசத்தன்னைப்பார்ப்போர்
சிந்தனையொன்றுமின்றித்திரமேதுறவுராவி
அந்தமோதியில்லாவமலமேயடிவமைவர்
எந்தமையருளியுண்டவெழிற்குருபரையேவாழி. (௧௬)

(வேறு.)

அரியதுதுறவறமல்லதில்லையான்
மருவியதுறவறமொருவிமன்னறுய்
உருவெகுழுமுடிசவித்துலைமான்மைது
பெருவிலைபணியினைப்*பிண்டிக்கீதலே. (௧௭)

பாயிரம் உட்படத் திருவிருத்தம் - ௧௨௯.

மஹாராஜா துறவு-முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* பிண்டி—பின்றுக்கு.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானபாநு.

சுத்தசாதகம்.

பாயிரம்.

[ஆறுமுகப்பெருமான் துதி.]

ஆகாரமையபோதாரக் கூறிக்ககயாலெடுக்குமோளம்
தீகாரமானவர்தவருவிலிலிருக்கமைக்கும்
காகாவாய்விருக்தவெல்ப்பிறாங்கியெயிராகரிக்கும்
பாதாளத்தவிரைபாதம்பணிந்து போற்றிசெய்வாம்.

[விருத்தாசலேஸ்வரர் துதி.]

(வேறு.)

அருமறைநூல்தெளிவிலிவர்குலதா பஞ்சுதியாயமலன்மந்த மலை, இருவர்க்குநேடிக்கியாயர்த விறைகர்க்கியமாயிலிக்கருப மதாய், ஒருகிரியாடவாய்க்கொமேருமுடியணர்த முடையதாயலகெ க்குகிறைவாய்த். திருமுதுகிரியென்றொருபெயர்படைத்த தே ஸைகொடெறாதயிரைாந்தெவாம். (௨)

[பெரியநாயகியார் துதி.]

மரகதவடிவுமதிந்திருமுகமு மலர்க்குழைங்குறாகையும், கரகமலமும் டேர்விழியுஞ்செவ்வாயுங்கச்சணிதனமுநூலிடை யும், அரகரவென்போர்க் களித்திடும்பதத்தோ டஞ்சலென்

றென்னைநீர்தோன்றி, உரைகதியளித்தபெரியநாயகியை யுளத் தினிலிருத்திவாழ்த்திடுவாம். (௩)

பங்கயன்றிருமாற்கரியதோர்பரமன் பங்கிலேயபெரியநாய கியே, சங்கைகளிலதாய்த்தடைகண்மற்றிலதாய்ச் சத்துவடிவசிக் கருத்தமைந்த, அங்கையினெல்லியெனவிளக்குவதா யமலமேய புனக்கிதயமதாம், தங்கநன்னெறியொன்றுளத்திலும்விளக்கித் தொண்டனேன்வாக்கிலுமுறைப்பாய். (௪)

நூல்வரலாறு.

உலகிலெலச்சமயங்களுமுரைத்திடுதற்கொருவிரோதங்களு மின்றி, இலகுமச்சமயங்களுக்குமேலாகியிலங்கிடுபடிநெறி யை, அலகிலெம்மன்னவருளிய வகையுள்ளத்திலும்விளக்கி வாக்கினிலும், குலவிடவுரைப்பேனென்றனன் விருத்தக்குன்றி ல்வாழ்பெரியநாயகியே. (௧)

பெரியநாயகிதன்கருணையாலிக்குப் பிராரத்தமுட்மொழி க்கோர்க்குத், திரிவதாமையாவடிவைத்தாக்கைக்கு திருவருளேவடி வாக, அரியவாஞ்சாமக்கிரியுமைப்படியேயமைத்திக்கச்சுந்தர காண்டத்தைத், தெரியலாலெளியவாக்கினாலின்று திருவுளம் பற்றியதிதுவே. (௨)

பாயிரம்-முற்றிற்று.

நூல்.

சசனை ஞானாயுங் கிரியையுமென் றாகியத் திருபாசனையென் றும், பாசமதகன்றகத் தடமென்றும் பார்த்திருமென் றுணர்வுடைம தாம், சேதனக்கிரியையாவைம்மை நீக்கும் இருபாசனைகத்தம், ஆகிவ்விவாத்துவிதபகைமைமூன்று மடக்கிற்றுக் கமையகியே. ( )

கிரியையமென்றிலையிலங்கிட வியம்புநன்னிற்கின்றமெ மூநான்கும், ஆரியனஸ்துபாசனு மெறியதனையறைந்திடு மறை யொருநான்கும், உரியவக்கத்தமெறிதனையுணர்ந்து முபட்டச் சருதியென்றொன்கும், கிரியைமெதாம்பதந்தரிபது மூபாசனையக் கெழுஸ்கர்தம்பனிருதகீய.
(உ)

இருக்குமூன்றுன்னின் முடிவிலென்றறன்காயிலங்கிருபங் டமைவையே, வருக்கமுமிரண்டாம்புருவமென்றும்மையங்கிருத் தரமென்றும், சருக்கமன்றியக்கியான்மீகஞ் சொற்றிடம்பூ ருவபாகம், இருக்குளின்றியங்கலிங்கமிக்குஞ் செப்பிய முத்தர பாகம்.
(௩)

முத்தியாமிடத்தும்முதலென்றே மொழிபுமாகமமுமமங் கொன்றும், அத்தியாங்மீகமனைறயுபட்டமுமவனியில்வழக்கமே யன்றிப், பத்தியாலடையுமங்கலிங்கமிக்கும் பகர்ந்திருபட்ட மொன்றும், அத்திறலினையிலடக்கமதென்ப ரதைவிளக்கிடுந் தொந்தமிமே.
(௪)

சைவநன்னெறியுந் தந்திரமவையுந் தற்பரன்முகத்தினி ன்றுதிக்கும், ஐயமைநிகழும்மறையவையுஞ் சுவாசமற்றதனி னின்றுதிக்கும், உய்யுமச்சிவாத்துவித நெறியதுவுமுபநிடமும் முளைத்துதிக்கும், ஐயமுங்கிரிவுமறவிவைக் கருத்தமைறந்திடுந் தத்துவமசியே.
(௫)

ஆகமமிருபத்தெட்டினின் முடிவா மாகமம்வாதுளோத்தரத்தினில், ஏகமென்றியம்புமறையாறுநாசிக்கே யியம்பிநான்மறையை யையரில், பாகமதாஞ்சுசாமத்தின் முன்னெறியும் பகர்கிளாத்து விதவாக்கெறியும், யூகமதிலங்கவியம்பிமெதநேறுள்ளமைசாமத்தினின்முடிவே. (௬)

பக்தமதகன்றசத்தமாயிருக்கல் பரமமாமுத்தியென்றும், அத்தகல்ல நிட்டையன்மதுகாகன யாதுமன்முத்தியென்றும், சத்துவிச்சிவத்துக்கங்கமாயிருக்க னென்றதுமுத்தியென்றும், தத்திரமறையுபநிடதமிம்முன்றநூ சாற்றுஞ்சாற்றுமெனச் செப்பாய். (௭)

பக்தமதனமாக்கானை பேயிலாக்கிப் பக்குரிற்றுறுக்குமுத்தியென்றும், அத்ததற்சுத்தான்மாவை பேசியியைதிட்டனை நீயென்றும், சக்தவிலம்பரமானவனை பயிலாக்கி நடுநிலைப்புக்கலீயென்றும், தந்திரமாதி முன்றநூன்மறைநூல் சாற்றியினை தொக்கத்தகியே. (௮)

முன்பதநிருட்டிப்பதியகபாச முன்னதாமமேறியாய் நிறவும், பின்பதநிருட்டிச்சுபித்தைப் பிரயோகமென்றுறைறவும், சின்பதமானசிவதிருட்டிச் சிவசத்திநிலையாய் நிறவும், மன்பதமூன்றும்பின்னைபன்னை மாசறசிவமேமென்றுணர்வாய். (௯)

முன்பதமானதொம்பதப்பசுவேருடரூஙிங்கிச்சுத்தமதாயப், பின்பதமானதற்பதவருளிம் பிறங்குஞ்ஞானமியமடைக்கே, சின்பதமானவிபதசிவத்தைச் சேர்ந்ததற்கங்கமாய்நின்றல், மன்பரமுத்திமுடிக்கதனரு மற்றவைதனினிற்கிற்றையே. (௧௦)

கங்கையுமிடைச்சேரியுமொன்றுக்கொன்று நைவிட்டதுவிட்டதொக்கும், இங்ஙனங்குந் தமும்மொருவனுமற் றிடைவிடாததுவிடாதொக்கும், எங்ஙனமவனுமிவனுமற் றிடைவிட்டிடைவிடாதிருத்தலுங் கூடும், தங்கவவ்வசிக்குப்போந்திடுமருத்தர் தோன்றிடாமறைநெறியோர்க்கே. (கக)

சீவனதுபாதியீசனதுபாதி தீர்ந்துசித்திரண்டதுமொன்றே, ஆவதுவிட்டுவிடாதலக்கணையென் றறைந்திடிலுபாதியோரிரண்டும், மேவலைநீங்கல்விட்டலக்கணையாம் விளங்குஞ்சித்திரண்டதுமொன்றே, ஆவதுவிடாதலக்கணையாகு மவைக்குமேலிலக்கணையின்றாம். (கஉ)

விட்டலக்கணையும் விடாதலக்கணையும் விட்டுவிடாதலக்கணையும், இட்டமதுறவேதேர்ந்திடிற்பந்தந் தீர்ந்திடல்விட்டலக்கணையாம், இட்டநல்லதிட்டானம்மதுதானா யிருத்தலே விடாதலக்கணையாம், மெட்டறுசிவத்துக்கங்கமாயிருத்தல் விட்டுவிடாதலக்கணையே. (கங)

தத்துவமசியென்றுரைக்குமுப்பதத்திற் றகுவன்னநான்ககாமவையும், ஒத்துறுதொந்தற்பதமவைதன்னி லொன்றொன்றுமசியினிலிரண்டாம், தொத்துதலகன்று சுத்தமாயிருத்தலொல்லதிட்டானந்தானாதல், ஒத்துறுமவையிலொன்றொன்றே யசியிலோரிரண்டங்கமுஞ்சிவமே. (கச)

சுத்தமாய்நின்று விச்சைசத்தியதாந் தொல்லதிட்டானமாய்நின்றால், சித்தமாஞானஞ்சத்தியதாகுஞ் சிவத்தினுக்கங்கமாய்நின்றால், மத்தமாங்கிரியைசத்தியதாகும் வகுத்தவிம்மூன்றுமற்றொழுங்கில், சித்தமாய்ச்சத்தியிலாவிடின்மீட்டுந் தேகமொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். (கரு)

தொம்பதம்விளங்கின்மேல் வினைமறைந்த தொல்லிருள
கன்றுபோயொளிக்கும், தம்பதமானதற்பதம்விளங்கிற்*சஞ்சி
தமாயைபோயொளிக்கும், அம்பதமானவசிபதம்விளங்கி லரும்
பிராரத்தம்போயொளிக்கும்,செம்பரவருளேவடிவதாயான்மா
சிவத்தினுக்கங்கமாய்நிகழும். (கசு)

அடுத்தமற்றிரண்டுசெனனத்தில்வீட்டை யடைந்திடுந்தொ
ம்பதநெறியோர், அடுத்தமற்றொருநற்சனனத்தில் வீட்டைய
டைந்திடுந்தற்பதநெறியோர், அடுத்தவிச்சனனந்தனிலடைந்
திடும்வீடசிபதநெறியுளோரிவரும்,அடுத்தவிவ்வுடலோடடைந்
திடாவிடின்மே லாக்கையொன்றெடுக்குமென்றுணர்வாய். ()

ஒடுங்கிடுங்காலந்தோன்றினவடைவி னொடுங்கிடுமென்று
ரைப்பதனால், ஒடுங்கிடுங்காலஞ்§சத்தியவாதிக் கொடுக்குமிவ்
வுடறன்மாத்திரையின், ஒடுங்கிடுங்கால†மசத்தியவாதிக் கொ
டுக்குமிவ்வுடலசத்தியமாய், ஒடுங்கிடுங்காலமுடலிங்கே வீழ்ந்
தா லொடுங்கினதில்லையென்றுணர்வாய். (கஅ)

மேலொருவடிவையெடுத்ததேயாகின் மேவுமிவ்வுடலிங்
கேவீழும், மேலொருவடிவையெடுத்ததின்றாகின் மேவுமிவ்வு
டலிங்கேவீழா, மேலொருசிவத்தைச்சீவன்சென்றடையுமேவு
மிவ்வுடலிங்குத்தானே, மேலொருசிவத்தின்வடிவதாமருளாய்
வெளியதாயுலகுகண்டிடவே. (ககூ)

சூக்குமமதனினின்று முன்வினையிற் றூலதேகமுமுளதா
கும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையிற் றூலமுஞ்சூக்குமத்தடை
யும், சூக்குமந்தனதுகாரணமடையத் தூலமிங்ககன்றதே யெ
ன்றால், சூக்குமந்தனதுகாரணம்விடுத்துத் தூலமொன்றெடுத்
ததென்றுணர்வாய். (உ0)

---

*சஞ்சி=லை. § சத்தியவாதி எ-து பேதவாதியை

† அசத்தியவாதி எ-து அபேதவாதியை,

தூலவிவ்வுடலைவிடுந்தாலில்லாது சூக்குமஞ்சூக்குமம் விடுத்தாத், தூலமில்லாதிதிரண்டையும்விடுத்தாத் தொல்லுயிரிலா வுயிர்விடுத்தாத், தூலசூக்குமங்களின்றிடா தாயிருஞ் சூக்குமமும்முடிவடைந்தால், தூலமுமுடிவையடைந்திடாதிருந்தத் தொல்லுலகினில்விழுந்திடுமோ. (உக)

வினையினிலெடுத்தவிவ்வுடன்மேலும்வினையுளதெனிலிங் கேயகலும், வினையிலதெனிலிங்கிவ்வுடனே வினையறுமோமயமாகி, வினையுளவுடல்போற்றோற்றன் மாத்திரமாய்விளங்கியேவெந்திறுபுரிபோல், வினையிலாப்பரமமுத்தியில் வெளியாய் விமலநல்லருளதாய்விடுமே. (உ௨)

ஜீவசிற்றறிவுமிம்முத்தவறிவாய்த் திகழ்ந்திடினுடன்மருள் வடிவும், தாவருமோங்காரவ்வடிவாகுந் தக்கசீவன்முத்தவறிவும், மேவரும்பரமுத்தவ்வறிவாகில் விளங்குமோங்காரவவ்வடிவும், ஒவலிலந்தவருள்வடிவாகுமொழுங்கிதேயென் றுணர்ந்திடுவாய். (உ௩)

பிராரத்தமுடன்பாடென்றெந்தநெறியும் பேசிடுமிந்நெறியதற்குப், பிராரத்தமுடையோரருகரோயன்றும் பிராரத்தம் புசித்திடுவோர்கட், கருதிந்தமாயாதனுகரணங்க ளதனிற்றுற் சிவத்துவமதனை, உறுதமற்றவ:ளாச்சீவன்முத்தர்களென்றுரைத்திடப்படுவதெப்படியோ. (உ௪)

அன்னைதன்முலைப்பாலருந்திடும்பருவ மகன்றப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், அன்னைதன்முலைப்பாலருந்த வேண்டிடினுமம் முலைவற்றியேயிடும்போல், பின்னையின்போகம்புசித்திடும் பருவம் பெயர்ந்தப்பாற்பருவம்வந்ததற்பின், பின்னையின்போகம் புசிக்கவேண்டிடினும் பிராரத்தநீங்கியேயிடுமால். (உரு)

இந்நூல்லொழுங்கின்முன்னிருபதமு மெய்தியிவ்வசிபத
த்தடைந்தால், பந்தமில்சிவத்தை வடிவொடுமடையும் பகுத்த
வையொன்றிலொன்றொதுங்கிச், சந்தசந்தருக்கியசிபதத்தருத்
தந் தனைத்தத்தம்பதத்தினிலொடுக்கும், அந்தகர்தமக்குமற்றொ
ருக்காலு மசிபதமுத்தியேகிடையா. (௨௬)

முத்தியிற்சிவமு முயிரிரண்டாகின் முத்திசாயுச்சியமின்
றாம், முத்தியிற்சிவமுமுயிருமொன்றாகின் முத்தியேபெற்றவ
னின்றாம், முத்தியிற்சிவத்துக்குயிரங்கமாகின் மொழியுமற்ற
வையுண்டாமதனான், முத்தியிற்சிவமுமுயிருஞ்சையோகமொ
ழியுந்தா தான்மியங்குறையே. (௨௭)

சச்சிதானந்தற்பரசிவமே தனதுதன்னிலையிலேநிற்க, அ
ச்சிதானந்தலீலையினாலே யனேகமாய்ச்சராசரமாகிச், சச்சிதா
னந்தமேயுடல்பொறிக டகரணங்களாய்க்கொண்டே, அச்சி
தானந்தலீலையினடித்து மடைந்திடும்பண்டையப்படியே. ( )

ஏகமாயமையாத்தற்பரலிங்கமி லீலையிற்சரமனேகமதாய்,
மோகமாமிருளாயவ்விருளதனின் மூடமாய்ச்சிறிதுநாளிருந்து
ஞ், சோகமாமிந்தமருளதாயதனிற் றவக்குண்டுசிறிதுநாணடி
த்தும், பாகமாமோவாயதிற்சின்றுணடித்தும் பண்டுபோனின்
றிடுமன்றே. (௨௯)

சலமதுதானே திரண்டுப்பதாய்ச் சலம்வந்தூட்புகவர்சச்
சலமாய், நிலமதின்விளங்குமஃதனைட்போல நிமலமாமருவொரு
டானே.குலவுலீலையினூற்றிரண்டொருவாகிக் கூறின்றிக்கூறதாய்
நடித்தும், இலகன்மாத்திரமாய்நடித்து முன்போலு மிருந்திடும்
பண்டையப்படியே. (௩0)

சரமந்தவிருளிலிருந்திடுங்காலைத் தனுமுதனுன்குமவ்விருளாம், சரமர்தமருளினடித்திடுங்காலைத் தனுமுதனுன்குமம்மருளாம், சரமந்தவோவினடித்திடுங்காலைத் தனுமுதனுன்குமவ்வோவாம், சரமந்தவருளினின்றிடுங்காலைத் தனுமுதனுன்குமவ்வருளாம். (௩௧)

இருள்வடிவதுவுமருள்வடிவதனி லெய்தியேமறைந்திடுமிந்த, மருள்வடிவதுவுமோவடிவதனின் மறைந்திடுமோவடிவதுவும், அருள்வடிவதனின்மறைந்திடுமந்த வருள்வடிவதுவுமச்சிவத்தில், தெருள்வடிவானசத்தியாய்முன்போற் றிகழுமென்றசியுரைத்திடுமே. (௩௨)

அருளுறுவடிவே முன்னியல்பான்மா வாணவவிருளுறுமன்றே, இருளுறுசுழுத்திவிழுங்கிடுமதனுக்கிந்தமாயையின்சிருட்டியதாம், மருளுறுகனவுவிழுங்கிடுமதற்கு வந்ததுபிரணவசிருட்டி, தெருளுறுமந்தப்பிரணவம்விழுங்கத் திகழுமவ்வருட்சிருட்டியதே. (௩௩)

மருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி மற்றுமொன்றுறிவிலாச்சுழர்தை, வெருவருங்குமாரந் தருணமூப்பென்றே விளங்குதல்போலவான்மாவும், அருள்வடிவதனினீங்குதலின்றி யாணவமாயையோவருளாய்ப், பருவமற்றவையிலர்தந்தவடிவாய்ப்பண்டுபோன்முடிவினின்றிடுமே. (௩௪)

இருளினிற்பகுப்பின்றியசடமயமாமிம்மருளுதயமதாகின், உருவதாய்பஞ்சபூதமேமயமா மோவெளியுதயமதாகின், உருவருபஞ்சாக்கரமதேமயமா மோங்கருளுதயமதாகின், அருவதாம்பஞ்சசத்தியேமயமா மாருயிர்வடிவமென்றுணர்வாய். (௩௫)

வடிவதவ்விருளதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்பசுவதாய்நிற்கும், வடிவதிம்மாயையாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவனாய்நிற்கும், வடிவதவ்வோவதாய்நிற்குங்காலை மன்னுயிர்சீவன்முத்தனுமாம், வடிவதவ்வருளதாய்நிற்குங்காலைமன்னுயிர்பரமமுத்தனுமாம், (௧௬)

இருளுறுபசுவதாய்நிற்குங்காலையிருளதுவாகியேநிகழும், மருளுறுசீவனாய்நிற்குங்காலை மருளதுவாகியேநிகழும், தெருளுறுமோவின்முத்தனாங்காலைத்தெருள்பிரணவமதாய்நிகழும், அருளுறுபரமமுத்தனாங்காலையருளதாய்நிகழுமவ்வருளே. ()

இருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலையிரும்பதியாகியேநிகழும், மருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை மகபரமாகியேநிகழும், தெருள்பிரணவமாய்நிகழ்ந்திடுங்காலைச் சிவலிங்கமாகியேநிகழும், அருளதுவாகிநிகழ்ந்திடுங்காலை யச்சிவமாகுமச்சிவமே. (௧௮)

அரியவவ்வருளேமூன்றியல்பதுவு மைந்துநற்குறியுமாய்நிகழும், இரியுதலில்லாச்சத்தையாச்சித்தா யின்பமாய்நிற்குதலியல்பாம், கிரியையுஞானமுமிச்சையதுவுங் கிளர்திரோதையும் பனையதுவும், உரியதுகுறியாம்விரியிலையைந்தா யொடுங்கிடிலொன்றதாய்நிற்கும். (௧௯)

பிரணவமதுவுமூன்றியல்பதுவும் பிறங்குமைங்குறியுமாய்நிகழும், திறமுறவவ்வுமுவ்வுமவ்வதுமாய்த் திருந்தவேநிற்குதலியல்பாம், உரமுறுநவ்வுமவ்வுமச்சிய்யுமோங்கியவவ்வும்யவ்வதுவும், விரவுறுகுறியாம்விரியிலையைந்தாய் மேவிடிலொன்றதாய்நிற்கும், (௨௦)

மருளுறுமாயையதுவுமூன்றியல்பும் வகுக்குமையுங்குறியுமாய்நிகழும், உருவுறுதமசுராசசத்துவமா யொன்றியேநிற்குத

வியல்பாம், பிருதிவியுஞ்சலமுமனலனுவும் பெருமையவாயுவும் வானும், வருகுறியாரும்விரியிலையைத்தாய்வர்தொகைகூடியொன்றாய் நிற்கும். (௪௧)

ஐக்காரற்குறியுமொன்றியல்பதவு மாகியவருள்சேயருவாம், ஐக்காரற்குறியுமொன்றியல்பதவு மாகியவேவாவுருவுருவாம், ஐக்காரற்குறியுமொன்றியல்பதவு மாகியமாயையேயுருவாம், ஐக்காரற்குறியுமொன்றியல்பதவு மாகியவினைவியாறுனவாம். (௪௨)

உருவமாமுனைவேயெகாகாமுபய முனத்தினிலுருசிமாத்திரமாம், அருவமாமுனைவேதிருத்திமாத்திரமா யறிவினிஸ்வினங்கியைக்கு, உருவமாமுனைவேதிருக்குறிக்கா முபயாவிமூர்த்தருக்குறிக்காம், அருவமாமுனைவேயம்மூர்த்தருக்குறிக்காமெனவறாத்திமெசியே. (௪௩)

உருவமாமுனைவாலுருவமாமுபய வுணவினையுபயமேமயமாம், அருவமாமுனைவாலருவமேமயமா மச்சிவாங்கிசன்வடிவதேவே, உருவமாமுனைவாற்சிவறுமுபய வுணவினற்சிவன்மூர்த்தனுமாம், அருவமாமுனைவாற்பரமமூர்த்தனுமா மச்சிவாங்கிசனுயிராதேவே. (௪௪)

அன்னியத்தைசையயருக்குதன்மனிதாக் கடாதுமற்றதையருக்கிசேவார், அன்னியமிருகாதிக வெனவறைய லாகுமற்றதிம்சிவாங்கிசரும், அன்னியமாயாவுணவருக்கிடுகலடாதுமற்றதையருக்கிடுவோர், அன்னியமாயாசகிதசீவர்களென் றதைறக்கிடலாருமென்றனர்வாய். (௪௫)

அசுத்தவிவ்வுணவேயபிசித்திமெனவுமசுத்தவாதனையதுநீங்கி, அசுத்தவத்தையிலேயமூர்க்கிடுக்சுத்த வவத்தையக்கடைதேவே யில்லையாம், அசுத்தவிவ்வுணவையச்சுத்தயதாக வசத்தினிர்பா

வினைசெய்தால், அசுத்தவித்தினைவைதீகவியற்றினைவை யகந் திணிற்பொருந்தியிருக்கும். (௬௬)

கிரியைக்குணத்திற்றுமதுமோக்க திகழுபிராசதபிராகம், உரியசத்துவமேகுணமதாகு முலகிலிம்முக்குணமுணவே, விரி யுமற்றவையி லெவைபுசித்தவோ விளங்கிடுமக்குணமல் லால், அரியசத்துவத்தையடைவதேயிலையவ் வகைத்தவைத் தூ நும்வகை கேட்பாய். (௬௭)

அவ்வினைதன்வயிற்றிற்புசித்தவைக்குணமா யாக்கையும்பொ றியுமனமும், மன்னியும்பிறமைப்புசிப்பு மென்பிசவும் வாஞ் சையுந்தருந்தியேயுமுலும், உன்னலும்பொறிய முடனுமிம்மூ ன்றுமொத்திமெனத்தெளிக்துணரக்கு, தன்னதுள்ளவையி லுருகுதிருத்தி தனில்வயிராக்கியமாகும். (௬௮)

உலகினில்விடயவிச்சையுடையோ னுணவுதற்கேற் கவேகூட்டி, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சிமென்மேலு மேறியே வளர்ந்திடுதலால், குலவிடம்விட்டிடவிச்சையேயுடையோன் கொண்டதற்கேற்கவேயுணவை, இலகிடப்புசித்தான் முயற்சி யென்மேலு மேறியேவளர்ந்திடுமென்றே. (௬௯)

தமகுணப்புசிப்பேமயக்கந்தயனிக்குந்தருமிராசதகுண ப்புசிப்பே, மமதையையளிக்குஞ்சத்துவப்புசிப்பே மயக்கமு மதையுமகற்றி, அடைவன்றுணைவேலரிற்றிடமாக வைராக் கியமதுவகையயகற்றி, கிமைத்துவமே † வருத்தனையாசகின்ற சத்துவப்புசிப்பருந்தும். (௭௰)

அடிகின்றுமெய்துவதற்கு மறுகவையமையை யருத்திமொ லையிற்றெக்கிக், கடிவமுமுறைப்புபிராசதமையிற் கழிந்திடும் புராதனமுதசன், மடிவுறுதமசெச்சிறுமையுமகற்றி மாலைகாலை

ப்பொழுதகற்றிக், கடினவுச்சியிற்சத்துவகுணப்புசிப்பேசைக் கொண்டுதினமருந்திடுமால். (௬௧)

இடம்பொருளேவன்மூன்றையுமுடையோர்க்கித்தகையு ணவுறுமக்க, இடம்பொருளேவன் மூன்றையுமகன்றோர்க்கித் தகையுணவுறாததனால், இடம்பெறவூரிறுச்சியபேலித் திருவ ருள்புசிப்பித்ததென்றே, யிடம்பெறினுங்கைப்பெற்றதையருந் தில்லிலமாய்ந்தின்றிடுஞ்சித்தம். (௬௨)

தந்திரகிரியைநெறிதனிலீசன் றந்திடப்புசிக்கும் பின்ம றைநெசால், அந்தகல்லுபாசகநெறியதனி லனேத்தாகமெனக் கண்டுபுசிக்குங், இந்தவ்வுணவின்மாறுபாடின்றி யிருமையு முடித்தேயாகின், தொக்தமில்சிவபோகமுமாகித் தொக்கி ருக்தருக்தன்மேனிலேவாம். (௬௩)

இருவகைநெறியும்வரவுபோக்குடைத்தா யியங்கிடுமிதுவ ன்றியாவை,ஒருமுதலென்றமித்தையென்ற மூனைத்திட்டி டையும்விகற்ப, நிருவிகற்பமுமாய்நிகழ்ந்திடுஞ்சகச நிட்டை. பெய்க்காலையுமின்றேன், தெருவிமற்றவையைச் சகசநிட்டை யனை யுலகெங்குக்கொடியோயுமால். (௬௪)

முன்புறநிட்டைசவிகற்பமாகி முத்தியின்றுகன்றுநின்றில கும், பின்புறநிட்டைநிருவிகற்பமதாய்ப் பிரமமாதென்றுநின் றிலகும், வன்புறநிட்டையிருமையுமுறிறும் வரவுபோக்கு டையதாய்நிகழும், இன்புறுநிட்டைசகசமதாகி யிலங்கிநின்றி டுகின்றபடியே. (௬௫)

சவிகற்பநிருவிகற்பநிட்டையதாந் சத்தவைருணத்திலைக் தறுவாம், இவிகற்பநீங்கியொருடையாயினங் கொர்கிடினும் பினும் விழிக்கும், செவிதினிலகடையுஞ் சகசநிட்டையதே திருவருட

ன்னில்வந்ததுவாம், தவிருதல்கூடலின்றியேயங்குந் தங்கிநின் றிடுநின்றபடியே. (௫௬)

சகசமன்னிட்டை யியல்புதம்முயற்சி சற்றொன்றுமின்றி யேயருளால், சகமதும்போகமதுவுந் தம்முடலுந் தருகரணமு மவையெவையாய், அசமதிலுதித்தது வரையாம லகன்றதுபி ன்னுதியாமல், அசமுரைசாயலருந்தமேயின்றி யமர்ந்துநின்றி டுநின்றபடியே. (௫௭)

அருளண்டமாகிலுயிர்பிண்டமாகு மண்டமுந்தோற்றன் மாத்திரமாய், அருள்நின்றதாகிற்பிண்டமுமதுபோ லாகியே நின்றிடுமண்டம், அருள்வடிவாகிற்பிண்டமுமுயிரா யருளிற் றாதான்மியமடையும், அருளாந்தச்சிவத்துக்கங்கமதாகி யமர்ந் துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௮)

இருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்ததற்பி னியற்றிடுமுயற்சி யொன்றின்றி, மருளினிலடைந்துமருள்வடிவாகி வயங்கிடுஞ் சகசமேபோல, மருளினிலிருந்தும்பருவம்வந்தற்பின் வரும் இடுமுயற்சியொன்றின்றி, அருளினிலடைந்தங் கருள்வடிவா கியமர்ந்துநின்றிடுநின்றபடியே. (௫௯)

மருள்வடிவதற்குமன்னைதானென்றேமன்னுஞ்சிவனுக்கு மாதரவாய், மருள்வடிவமுதம்புசித்திடுமதுவே வயங்கிடுமற்ற தையொருவி, அருள்வடிவமுதமுறிடவருந்தியவ்வதுபசிச்சிவனு ங்களாங்கே, அருள்வடிவதுவுஞ்சிவாங்கிசனும்பா யமர்ந்துநி ன்றிடுநின்றபடியே. (௬௦)

சாக்கிரமதனினிற்குந்தத்துவத்திற்சாற்றுங்கேவலத்தினி ற்பிறிது, நீக்கிமற்றதற்குநிற்குந்தத்துவத்தை நிறுத்துதல்போ லநின்மலமாம், சாக்கிரமதனினீக்குதலின்றித் தத்துவமதனைத்

ஞ்சுத்தத்தில், ஆக்கியோனிறத்துத் திருவருளசுறுவடைத் தமின்
றிடுகின்றபடியே. (௬௧)

மருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமே பருளதாய்ப்புரிப்பது மரு
ளாய், அருளிதின்மறைந்தகின்றதுமென்பதுவு மன்றியேயின்ற
மூன்போல, அருள்வடிவாகியிருந்திடுமிடமே மருளதாய்ப்புரிப்
பதுமருளாய், மருளிதின்மறைந்தகின்றதுமென்பதுவுமாந்தின்
றிடுகின்றபடியே. (௬௨)

சகசநிட்டையதுவைபித்திடுங்காலை தம்மூயர்சியமேதான்று
யின்றிச், சகசமதாகித்தன்னுவாமதனிற் சூளின்றிட்டுடைவிடா
தூறும், சகவருளமுதமதனையேயருந்தித் தொன்மைவடிவமென்
னக்கனாக்கு, சகவருள்வடிவாய்ச்சட்டொவாயருளாய்த்தோன்
றின்றிடுகின்றபடியே. (௬௩)

அருளொளியிச்சையது தனிலுதிக்கி லசைவறநின்றிருந்
திடும், அருளொளிஞானமது தனிலுதிக்கி லகிலமனைத்துமாய்த்
த்தோன்றும், அருளொளிக்கிரியையது தனிலுதிக்கி லவற்றினி
ன்றருளமுதாறும், அருளொளியமுதமருந்தியவ்வடிவாய் யாமாக்
குகின்றிடுகின்றபடியே. (௬௪)

இருளுறுமமைத்தையடைந்தெங்குமிருளா யிருந்தபின்வி
டிந்திடல்போலும், அருளுறுமமைத்தை யடைந்தெங்குமருளா
யமர்ந்தபின்விடிந்திடுமென்னில், இருளுறுமமைத்தையினிலை
டைந்தே யிராசதத்தாற்பின்விடிந்தும், அருளுறுமமைத்தை
சத்துவத்தடைந்தே யத்தராசதத்திற்பின்விடிக்கும். (௬௫)

மாயையிலடைந்தபின்பிருளைத்தந்த வந்தடையாதுபின்
படைதன், மாயையின்றமசாலாதலாற்போக்கும் வரவுமாய்
நிகழ்ந்திடுமதன்மேல், ஆயவவ்வருளையடைந்தபின்மாயை ய

டைவதேயில்லையினுமடைந்தால், ஆயவவ்வருளையடைந்தேயி ன்றே மடைந்தமாயைசத்துவைத்தால். (௬௬)

இருளினிலடைந்ததாறுமவ்விருளா யிருந்தன்றுநின்றதா யிடினும், அருளினிலடைந்ததாறுமவ்வருளா யமர்ந்தன்றுநி ன்றதாயிடினும், மருளினிலடைந்தவடிவமில்லாது வடிவமிங் ஙுருந்தமேலெதன்னில், இருளருளவத்தைதனிற்குணமேயாது மி லங்கியங்கிருந்தவினைன்றே. (௬௭)

சத்துவகுணமேவருந்தலையாகித் தங்கியேயுளத்தினுனி ன்றால், ஒத்துறுநிட்டைகூடிமேலதே மொருவியிச்சகலகேவ லத்தைத், தொத்துறுமன்றிக்குணமுடமாயையினிற் றோன்றி னதாதலாலிங், ஒத்துறுநிட்டையுண்மையேயன்றே முபாசநி ட்டையென்றுணர்வாய். (௬௮)

ஆகலிற்சகலகேவலசுத்த மடைந்திடலிங்குமாயையதாம், வாதனையொழிந்தாங்குணமிருந்தலினில் வடிவகன்றிடற்பினு ஞ்சுத்த, சாதமுற்றிக்கலன்றியேயிட்டையுமடைந்திடுமேலே யின்றும், எதாலிலருளினுண்மைநிட்டையினை மெய்ந்நிலைசி வன்முத்தர்களே. (௬௯)

இவணிம்மாயை தனின்முந்துனருளிற் சிவன்முத்தன்னமெ லோவின், மேவலிற்சிவன்றனைக்கலந்தருது மெய்ம்முத்தன்ற னக்குமாயையுமில், சிவன்முத்தனுக்கேரியின்சகேபிறுந்திசழு ந்திடுவோனைப்போற்றோன்றும், ஆவதுநாகங்களையுரித்திக்கை யறிதல்போற்காகங்கண்மணிபோல். (௭௦)

அந்தரவடைவசிவன்முத்தர்களின் வடிவிலேப்புசித்ததேயின் றும், இந்தவிவ்வுலகிலிதுபுசித்திடுமென்றிக்கொறியோர்சனின் றிறைஞ்சிச், தந்திடியுணவுமளவின்றிப்புசிக்குஞ் சமித்தமல

மதுமாகா, மந்திரமதனைவடிவதாக்கொண்ட மகிமையிலென்றுணர்ந்திடுவாய். (௭௧)

எங்கெங்குநோக்கின் மருண்மயமாகி யிருந்திடும்பந்தமாந் திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியேநின்றதுகுறிபோல், எங்கெங்குநோக்கிலருண்மயமாகி யிருந்திடுமுத்தியாந்திசையில், தங்குந்தன்வடிவமருண்மயமாகித் தயங்கியே நிற்குதல்குறியே. (௭௨)

அருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெருக்கி லகப்படாதென்று நின்றிலகும்; மருள்வடிவதுவேபார்வையிற்றெருக்கில் வந்தகப்பட்டுநின்றிலகும், அருண்மருணடுவாமோவடிவதுவே யகப்படும்பார்வையொன்றுக்கே, மருள்வடிவுலகு மோவடிவோர்க்கு வாய்த்திடும்பார்வையொன்றுக்கே. (௭௩)

பழுதையிற்கிளிஞ்சில்கட்டையினின்றும் பாம்பும்வெள்ளியுங்கள்வனும்போல், எழுதரு *ஆரோபிதமதிட்டானமிலங்கிடிலிலாததுபோலும், முழுதுணர்சிவம்வந்துதித்தவிச்சீவன்முத்தருக்குலகமின்றுதித்தல், § சழுதிரதம்போற்காட்சிமாத்திரமாய்க் கவும்விவகாரமேயின்றாம். (௭௪)

கனவதுபோல்விவகாரமுண்டென்னிற் கனவதுநீங்கியே விழித்தால், கனவிதென்றுணருமாங்கவர்தமக்கக் கனவுவந்துதவுதலுண்டோ, கனவுமுன்கண்டநினைவுமாத்திரமாய்க் காணுறுமகற்றதுபோலக், கனவிந்தவுலகுஞ்சீவன்முத்தருக்குக்காணன்மாத்திரமதாய்நிகழும். (௭௫)

சொற்பனமதனிற்கனவிதென்றிடுமோர் சொற்பனசாக்கிரநடுவே, நிற்பனபோலுமருண்மருணடுவே நின்றிடும்பிரணவவடிவம், சிற்பரசீவன்முத்தனவ்வடிவாய்ச் செகமிதுஞ்சிவம

---

* ஆரோபிதம்=ஒன்றின்செய்கையைமற்றொன்றிலறிதல். (உ-ம்.)—கிளிஞ்சில்வெள்ளி. § கழுதிரதம் எ-து கானற்சலம்.

னுந்தோன்ற, நிற்பனதனக்குநிழலின்றிநிழற்போ னிலத்தடியி
ன்றியேநிகழும். (எசு)

வெந்துறுபடமும்வறுந்தீம்வித்தும்விளங்கிடுங்கானலிற்
சலமும், இந்திரதனுவுங்கனவிருந்தகன்ற விடமதுமிங்குமுன்
னிருந்த,முந்துறுகடமுங்கடமதையெடுத்து மூடிந்தபின்றிகிரி
யிற்சுற்றும்,கந்துறுநகரும்போன்முத்தர்வடிவுங் காட்சிமாத்தி
ரமதாய்நிகழும். (எஎ)

மண்ணினின்றடுக்கச்சலத்தினினைக்க வருங்கனலிற்சு
டவளியால், நண்ணிநின்றசைக்கவெளியிடம்விடவே நணுகி
டாதென்றுநின்றிலகும்,புண்ணியசீவன்முத்தர்தம்வடிவம்பொ
ற்புறவ்வடிவுகண்டளவே, விண்ணின்மண்ணினிற் பாதலத்தி
னினுள்ளோர் வியப்பொடுமெழுந்திறைஞ்சிடுவார். (எஅ)

மூன்றுநற்சுடரினினைவொப்பவராய் மூன்றுகாலமுமு
ணர்ந்தவராய், மூன்றுலகத்துமுவமையில்லவராய் மூன்றுலகு
ம்மறிந்தவராய்,மூன்றுநற்காண்டமுந்தெரிந்தவராய் மூன்றுசி
ற்பதமுமுற்றவராய், மூன்றுமுன்மலமு மொருங்கறுப்பவராய்
மூன்றுதாபமுமகன்றவராய். (எகூ)

அகவிருண்மாயைகருமமிம்மூன்று மகற்றியேசுத்தங்கடா
க்கித், தகநிறுத்திடுதல்கையதாமப்பாற் றன்னுயிராகியேநிகழு
ம், சுகசிவயுதயமாக்குதறீயாஞ் சொற்றிடுதீக்கையினருத்தம்,
ஜெகமிதிலவையிற்பாவனைகடந்து செய்தங்குநிறுத்தவல்லவ
ராய். (அ0)

பிரணவவமுதேபுசித்தனுவினமும் பிரணவமயமதேயாகி
மரணமதுறுமிம்மனிதனைப்போல வடிவமாத்திரமதேதோன்றி
ப்,புரணநல்லொளிக்குயாலயக்குநடுவே புகுந்திருந்திலங்குநற்

குருவைச், சரணெனவடைந் திங்கவனருளாலே தரிக்கப்பெற் றங்கத்திலிங்கம். (௮௧)

தேகமும்பொறியுங் கரணமுமுயிருந் திரிவுறுமாயையின் மயக்கை, யகன்றகற்றித்திக்லைகயிலாசா னிலைக்கிட்டான மந்திரமே, ஆகின்றமைத்துவலைகுருவருளா லறிந்திற்பாவ னைதிடமாய், மைகமதுடனேமுன்னிலைவகற்றி யுனத்தினிற்சக சமேபிறந்து. (௮௨)

இக்குலந்தனக்கிச்சமயமதென்றிங் கியம்புதலிலையத னலே, இக்குலந்தனைவிட்டெச்சமயத்து மொப்புதனியாயமதா கும், இக்குலமயத்திலெச்சமயத்து மிலங்கிடுவோமுண்டாக ாதல், இக்குலமயத்திலெச்சமயத்து மியற்கையைவிட்டிட லாகா. (௮௩)

அன்னியசத்தங்களுதலகற்றி யன்னியாசனையுமகற்றி, அ ன்னியரூபநோக்குதலகற்றி யன்னியபரிசமுமகற்றி, அன்னிய சத்தங் கேட்குதலகற்றியன்னியநினைவுமகற்றி, அன்னிய ருடனேயிணங்குதலகற்றி யன்னியருறைதவிடமகற்றி. (௮௪)

அன்னியர்கையில்வாங்குதலகற்றி யன்னியர்க்கீகுதலகற் றி, அன்னியகடவுள்வணங்குதலகற்றி யன்னியகிரியையுமகற் றி, அன்னியநூலையோதுதலகற்றி யன்னியகேள்வியுமகற்றி, அன்னியபாகமருந்துதலகற்றி யன்னியவகையறத்துடங்கி. ()

சமயாதிக்கிரியையனைத்தையும்விடினுந் தனக்கத்தப்பிரண வமுதம், அமையாதின்றாறியதனையேயருந்தி யவ்வழிவாயிமொ வும், சமயிகள்பாகமதனையேகொண்டு தற்பரிவேத்தியம்புரி யும், அமைதியைவிட்டான்மேற்கொளாதென்ப தறிந்ததைகிய மாய்க்கொள்ளும். (௮௬)

புரிசடையோனுக்கற்பித்துக்கொளினும்பொருந்தியபொருளதேவேண்டும், தரிவின்றியொன்றாய்ப் பாவித்துக்கொளினுஞ் செல்லல்போலொழுங்கதேவேண்டும், அரியநல்லறத்தைவேண்டிடிற்பொருளு மறமதாயிட்டவேண்டிடும்போல், உரியதற்சமயத் தொழுங்கினிற்புரிந்தா லுளத்தழுக்கின்றியே வதியும். (அஎ)

ஞானிசங்கமத்துக்கிங்கெரியதனை னவிற்றிடுஞ்சாதியுஞ்சமயத், தீனமிலாசாரமும்விசாரித்த லியற்கையேயன்றெவரோனும், ஊனமிலங்கத்தனிலிங்கமொன்றே யுளபிரமாணமாய்க்கொண்டங், கானநற்*பயிக்கயவர்மனைதோறுமங்கையேற்றருந்திடலாமால். (அஅ)

சடுத்தலமதினுமிலிங்கமேயாகித் தானெனல்விடுத்தருந்தியபின், கொடுத்தவன்றனுங்கொடுத்திடுபொருளுங் கொள்ளுவோன்றனுமொன்றாக, அடுத்தவிப்பமையாவடிவதை நோக்கியகற்றியவ்வோமமாக, விடுத்தனுதினமும் புரிந்திடலனைத்தும் † விமல ¶ வோமமதாய்விடுமே. (அகூ)

இன்னதன்மையவாஞ்சுத்தபாவனையி லிரும்பிராரத்தம் போயொளித்துத், தன்னதுனின்றிங்கிடைவிடாதுந் தக்கதோர்பிரணவமுதம், அன்னதையருந்திமுன்வடிவதுவுமங்ஙனமோமமாகி, ஒப்பிலமதனிற் § றோற்றமாத்திரமாயியங்குதல்சீவன்முத்தியதே. (கூ0)

அறிவிலாக்குழந்தைப்பருவத்தின்முலைப்பாலருந்திடுங்குமாரங்காளையினில், அறிவிலாக்குழந்தையருந்துதல்கண்டு மதினைசகசமாயிலதின், அறிவிலாச்சிவத்துவப்பருவத்தி னருந்

* பயிக்கம் எ-து பிச்சை. † விமலம் எ-து மலநீக்கம்.
¶ ஓம்=பிரணவம். § தோற்றமாத்திரம் எ-து சட்சுநீங்கலாக மற்றைய ஸ்பரிசமுதலிய நான்கு இந்திரியங்களால் அநுபவிக்கப்படாராம்.

றிடுமாயையினுணவை, அறிவிலாச்சீவருந் துதல்கண்டு மதினை
சைசகசமாயின்றும். (௯௧)

அனமதும்பாலுஞ்சருக்கரைகண்டு மங்கனிவகைகளுந்தே
னும், இனமவையொன்றாய்க்கூட்டியருசியி னிதயநின்றிடை
விடாதூறும், கனபிரணவவமுதந்தையேயருந்திக் களிப்பவர்
மீட்டுமிச்சகத்தின், பிணமுறுவிடயவின்பையெண்ணிடுமோ
பிராரத்தமும்மிலையவர்க்கே. (௯௨)

உபயநல்லமுதேபுசித்தனுதினமு முபயமேவடிவதுவாகி,
அபயமென்றுரைக்குமுயிர்களுக்கிரங்கி யஞ்சலென்றவர்களை
நோக்கி, உபயவந்நெறியின்பயனைமுன்னுணர்த்தி யுபநிடச்சுரு
திநின்றுரைக்கும், அபயமற்றொன்றுமிலாதவிந்நெறியே யனு
க்கிரகம்புரிந்திடுமால். (௯௩)

இந்நிலைசின்னாட்சீவர்கணிமித்த மிருந்தனுக்கிரகமேபுரிந்
தும், தந்நிலையதனினின்றருளமுதந் தான்புசித்தருண்மயமாகி,
அந்நிலைபரமமுத்தியிற்சிவத்துக் கங்கமாய்நிகழுமுன்போலெ
ன், றிந்நிலைசாமத்துசிபதமுரைக்கு மிதுசிவாத்துவிதமென்றுண
ர்வாய். (௯௪)

என்றெனையாண்டவிருத்தவம்பிகையே யிதயத்தும்விளக்
கிவாக்குள்ளும், நின்றுரைத்திந்தநெறிசொலுமருந்து நினக்கு
ம்வாய்த்திடுமென்றுவாழ்த்திச், சென்றெனதுடலுஞ்சரணமுஞ்
செகமுஞ் சேர்ந்திடும்போகமுந்தானாய், நின்றனள்கண்டேனி
தற்குக்கைம்மாறென் னிருமலைவாழிநீடூழி. (௯௫)

சுத்தசாதகம்-முற்றிற்று.

ஆ பாயிரம் உட்பட - ௧௦௧.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது.

விஞ்ஞானசாரம்

காப்பு.

பாயிரம்.

விநாயகர் - துதி.

அஞ்சுகரமுடைக் - குஞ்சரந்தனைத்
தஞ்சமென்றுநில் - கொஞ்சமொன்று மில்.

(வேறு.)

[பெரியநாயகியார் - துதி.]

அமலபஞ்சகிருத்தியங்கண்டத்துமதற்காதார மாகினானை விமலஞானத்தகலானையெனையொர்பொருளாயாண்ட விஞ்ஞைசையானை, நிமலமுதுகிரியிலமர்பெரியநாயகியையொரு நிமலைதன்னை, மும்மலவிருட்கிரவியையென்கண்மணியைப் பணிந்திடுவோ மூன்றுபோதும். (க)

(வேறு.)

இதுவுமது.

ஊனாயுழல்வேன்றனையாண்ட வுமையேபரையேயுயிர்க்கு யிரே, தானாய்நிகழுஞ் சுயவொளியே தாயேவிருத்தவம்பிகையே, ஞானானந்தரசம்விளக்கும் ஞானசாரமெனக்கருளி, நானாய்நீயேயென்னுடைய நாவினின்றுமுறைசெய்வாய். (உ)

அருளுமையிணடிபணிந்தே யஞ்ஞானத்தின்றிமிரகன்று, மருளுமயமுமில்லாத மாவீட்டின்பாசப்விளங்கச், சுருதி நெறியிற்பிசகாது சொல்லார்த்தங்கடமையமைத்திவ், வொரு விஞ்ஞானசாரமதை யுரைத்தேன்பரையினருளாலே. (ங)

பாயிரம் - முற்றும்.

நூல்.

மூன்றேட்புரிந்த தவப்பயனுன் முதல்வனொருவனுளனெ ன்றே, அன்றன்பணியேமுத்திபத மடையக்கூட்டுமெனவெ ண்ணிப், பின்றைசான்மூன்றுரு மூன்றும் பேணியொழுங்கிற் சாதனங்கள், மன்றன்னிலையுமுடையேயானே வகுத்தவிந்நூற் குரியவனும். (௧)

சத்யாசத்யவத்துவினைத் தகவேபிரித்துத்தானறிதன், மித் தையானபோகத்தின் விராகம்பெறுதல்சமையாதிக், கொத்தா னவைகளோராறுங் கொள்கைதனிலேபெற்றிடுதல், அத்யான் மிகமுத்திதனி லபேட்சையாதலிவைநான்காம். (௨)

சித்தம்பிரகாசத்தையுறிஞ் சேருகான்குசாதனமும், சத்தி யபாதந்தான்பிறக்கிற் சாருமொளிசித்தத்தனிலே, ஒத்துவினை கடன்றுபடி னுண்டாகுஞ் சத்திபாதமதும், பத்திபுரியின்மூவடி விற் பண்டார்வினைகள்சமமாகும். (௩)

விடயமதின்மோகிலையப்போல விமலத்தானேமூவுருவா ய், அடையுமெனவேகண்டவுடனடிகள்பரவியன்பாகச், தடை களிலதுகாயமனந் தனயீந்திடுஞ்சார்ந்திடுகென்பம், உடையுமல ரமற்றொன்றனுடையாதிருவேயொழுங்காமால். (௪)

தங்கைதனதுசுதர்கையின்மூன் றந்தபொருளைத்தானேபி ன், சிந்தைமகிழ்ச்சியுடனிறக்குஞ் செய்திபோலமூவடிவாய், வந்துசிவமேயிரப்பாக வாங்குந்தனதுமாயைவினை, இந்தவகை யையுணர்த்தியி னிரியும்வினைகளென்றறிவாய். (௫)

மூன்றுவடிவாய்முப்பலத்தை மூன்றுபங்காய்த்தான்கொ ண்டு, மூன்றுங்கெடுத்துமதுடைய மூன்றுபொருளும்பாங்காக்

ஐ, மூன்றுவடிவுங்கைக்கொளவே மூன்றுமுதலுமானசத்தை மூன்றுவடிவாமெனப்பொருள்கண் மூன்றுமீங்கேபணிபுரிக.()

இந்தத்திறனிற்பணிவிடைகளியற்றிவினைகள்சமமாகில், அந்தத்தடங்களொத்திருக்கு மந்தத்தராசினுவேபோல், புத்திக்கிலேசமேயின்றிப் போதருஞ்செவிதாம்வினைகள்கெடும், சத்திப்பதுவாமப்பொழுதே சத்திநிபாதந்தான்பிறத்தல். (எ)

சத்திநிபாதந்தான்பிறக்கு சாற்றுமந்தக்கரணங்கள், சத்தியதாகினவ்விடத்திற் றோன்றுநான்குசாதனமும், எத்திற்றுனும்வேறொன்று லெய்தாதெய்திற்றாயினும்பின், குத்திரமாகிப்போமெனவே கொள்ளார்மேலோர்தன்றி. (அ)

சத்யாசத்ய வத்துவினைத் தசவேபிரித்துத் தானறியில், கொத்தாய்மற்றைமூன்றுங் கூடவுடன்வந்தவினையுறும், அத்தாலதுநீயென்றுரைக்கு மஹாவாக்கியப்படியே, ஒத்தார்பிரமந்தானேயே யுணருங்குருவினருளாலே. (கூ)

இந்நான்குசாதனமு மில்லாதவர்கட்கொருக்காலும், அஞ்ஞானம்வெளியாகா தங்கிநயனத்தொடுதோன்றிப், பந்தமறவேயுறைத்திடினும் பாழுக்கிறைத்தநீரொக்கும், முந்நான்குசாதனமு முத்தியடைவோர்க்குறவேண்டும். (க0)

பண்டித்தலத்தையுழவாளர் பண்டிமுகத்திற்கொழுப்பினிக்கின், மண்டித்தடையற்றுழுமஃதின் மயக்கமுடையோர்க்கறிவுருளின், மிண்டிப்பயமுமறுப்விட்டு வேண்டும்படியேசரிக்குமெனக், கண்டித்திறத்தோர்க்குபதேசஞ் சழலார்ஞானசற்குருவே. (கக)

இந்நேர்நெறியிற்சாதனங்க ளிவைநான்கினும்வந்தெய்தியதேல், தந்நேர்குரவன்றனையடைந்து சாற்றுஞ்சிட்டாசாரமு

றை, அங்கோர்பிசகாதேவல்புரிந் தருடன்மீதிஞ்சுரப்பளவும், பின்னேதிரிந்துமவன்கொடுக்கப்பெறவேவேண்டும்விஞ்ஞானம்.

ஞானமார்க்கமிருவகையாய் நவில்வர்விகங்கம்பிபீலிகை யென், முனவகையில்விகங்கமே யமலவேதமுடிவதனில், ஞானமாகும்பிபீலிகையே நவிறந்திரத்தின் ஞானமாம், ஆனவிக ங் கந்துணராமற் றதனின்வழியேயுணர்ந்திடுவாய். (க௫)

ஆசான்மாணுக்கன்றனுடைய வதிகாரங்களைப்பார்த்தே, பேசாநிற்கும்விகங்கமதைப் பிரமமொன்றுமேமெய்யாய், மாசாருலகம்பொய்யாக மாணுக்கன் றனனுபவத்தில், தேசாய்விளங்கியக்கணமே சிரத்தைபிறந்திடமாக. (க௬)

தோன்றுமுலகமெய்யாகிற் றோன்றுமதிலேவிடயங்கள், தோன்றுமந்தவிடயமதைத் தோன்றவறியவைம்புலனும், தோன்றுமிந்திரியந்தோன்றுந் தோன்றுமந்தக்கரணங்கள், தோன்றும்புருடன்காலபரந் தோன்றும் *வியோமம்பரந்தோன்றும். ()

உலகமெதினின்றுதித்திடுமென் றுன்னிநோக்கினினைவதனில், இலகவுதிக்குமெனநினைவு மெதினின்றுதிக்குமெனநோக்கில், இலகவறிவுதனிலென்றே சேரவினைத்துமறிவாலே, கலகமிடுதத்துவமெல்லாங் கலங்காவறிவாயேகளையும். (க௮)

உலகமிலங்குமவையுண்டா யுதித்தின்பமதாயுறுநாமத், திலகவிளங்குமிவையைந்தி லியம்புமுன்மூன்றங்கிசமும், குலவுசொரூபசம்பந்தங் கூறும்பினிரண்டங்கிசமும், கலகமாயாசம்பந்தங் கருதிநோக்கிற்கற்பிதமே. (க௭)

மூன்றங்கிசமுமதிட்டானமொழியும்பினிரண்டங்கிசமும், ஆன்றவதிலாரோபிதமா மதனுற்சொரூபங் ‡ காரணமாய்த்,

---

* வியோமம் எ-து சிதாகாசம் ‡ காரணம் எ-து முதற் காரணம்.

தோன்றுமுலகுமசத்தாகுஞ் சொரூபமொன்றேசத்தாகும், உன்றிநோக்கிலெக்காலு முளதேதோன்றுமிலதிலதே. (கஎ)

நாமரூபந்தனைமெய்யாய் நாடுமிடத்தின்முப்பொருளாம், நாமரூபந்தனைப்பொய்யாய் நாடுமிடத்திலொருபொருளாம், நாமரூபந்தனைமெய்யாய்நாடிற்சீவனவனேயாம், நாமரூபந்தனைப் பொய்யாய் நாடிற்பிரமமவனேயாம். (கக)

ஆடியதனிற்றோன்றுநிழ லதுபோல்விகற்பந்தீர்ந்தறிவில், கோடிவிவிதசகந்தோன்றுங் கொளுங்காரணகாரியமின்றி, நாடிவேறுபோற்பாய்த ஞகமதத்தாற்றன்னிழலை, ஓடிப்பாயுமதுபோலென் றுரைப்பர்பிரமவாதிகளே. (உ0)

ஒருவிகற்பங்களுமில்லா வொன்றும்பிரமமதினின்றே, ஒருவினினைவை யுலகுசீவபரமாகும், ஒருவிகற்பநினைவே முப்பொருளு மொடுங்குமதுவேமுப்பாழாம், ஒருவிகற்பநினைவதனுக்குக் குதிக்கவொடுங்கவிடமதுவே. (உக)

தனதுமாயைதன்னாலே தனையேயனேகமாய்க்காணும், தனதுஞானந்தன்னாலே தனையேயேகமாய்க்காணும், தனதுசத்திவெருதியிவையிரண்டுஞ் சத்திமானுந்தனையன்றி, தனதுசத்திவேறுகா ததனாற்றானேதானிசமும். (உஉ)

என்றநிலையிலொருபடியா யிருந்ததனையேகண்டிருக்கச், சென்றநினைவிற்பரவை செகமாய்விரியுமன்னிலையில், நின்றநினைவைத்தாளுடுக்கி னேரேமூன்றுஞ்சென்றொடுங்கும், மென்றுகண்டோன்மூன்றும்பா ழிறந்தசொரூபமேயன்றோ. ()

அடியுமுடியுநடுவுமிலாவகண்டவொளியாமொருதனையே, கடியநினைவாமாலையினாற் கலக்கிவேறுயனேகமாய்ப், படிக

மலையிற்சுணங்கனைப்போற்பார்த்தலெனவேயதிட்டான,முடி
விறன்னைத்தான்கண்டே மோகமின்றிப்பார்த்திருப்பர். (உச)

இந்தநெறியிலுணராதார்க்கியம்பும்பிபீலிகையினெறியை,
வந்தவழிக்கும்போம்வழிக்கும்வாதமின்றியொழுங்காகப்,பந்த
மவையைநியதிகொடு பார்த்தேயொன்றொன்றுயகற்றி,எந்தப்
பொருணின்றதைக்கண்டே யெல்லாமதுவாயுணர்ந்திடுக. ()

வந்தவாறுநெறியுரைக்கின் மாயைதோன்றும்பிரமத்தில்,
அந்தமாயைதனிலீச னகிலவிடயமாய்நிகழும், இந்தவான்மா
மற்றவையி லேகதேசவிடயமாம், வந்தவாறேயொடுக்கிவிடில்
வயங்கும்பிரமமேயென்றும். (உசு)

அந்தப்பிரமந்தனினின்றே யநிர்வாச்சியமாம் பினைதோன்
றும், அந்தப்பினையின்மாயைவரு மதனிற்பரதத்துவமதனில்,
வந்தப்படியேவியோமமதில் வருங்காலபரமதினின்றே,தொந்
தப்புருடன்புருடனிலே தோன்றும்பகுதிபகுதியின்மான். ()

மதியினகங்காரந்தோன்றிவருத்தமூன்றுகுணமாகும், அ
திகசாத்துவிதகுணத்தி லாகுமனஞானேந்திரியம்,விதியாயிரா
சதகுணத்தில் வெளியாங்கருமவிந்திரியம்,ஓதியதமசகுணத்தி
ஞ லுண்டாந்தன்மாத்திரையைந்தும். (உஅ)

அவையைப்பஞ்சீகரிக்குமிடத் தாகுமைந்துமாபூதம், இ
வைகளிருபத்தெட்டுமுட னியம்புமாயையின்னையுமே, கவை
செய்முப்பதாகுமிவை கண்டபடியேதாறொழுங்கில், சிவை
யினருளாணியதிபணிற் சேரும்பிரமந்தானுக. (உகூ)

முப்பதினையுநீங்கிநிற்க மொழியுமவத்தைபந்தாகச், செ
ய்புநனவுகனவினுடன் சீவசுழுத்திபரநனவு,வெப்பமகன்றபர

கனவு வியோமஞ்சிவசாக்கிரங்கனவு, ஒப்புமிலதுமூன்றும்பா
ழுண்மையானகுருவொன்றே. (கூ௦)

(வேறு.)

நனவுதனில்விசுவன்கன வினிற்றைசதனாகும்
நண்ணரியசுழுத்தியினிற் பிராஞ்ஞன்பரநனவில்
கனவிராட்டன்கனவி லிரணியகெர்ப்பனுமாங்
கருதரியபரப்பாழி லவ்வியாகிருதன்
உனவரியசிவகனவிற் சிற்சொலிதைவிசுவம்
ஒடுங்கியிடுஞ்சிவகனவிற் பிரசாபத்தியனும்
வினவரியபின்னையினிற் பொற்புவிசாந்தனுமாய்
விளம்பிடுவரபிமானி யவத்தையொன்பதினுமே. (கூக)

நனவுதனிற்பூதஞ் சூக்குமபூதமறியும்
ஞானவிந்தியங்கன்ம விந்திரியமிவைகள்
கனவுதனின்மனமதி மற்றகங்காரமூன்று
கருத்தொடுங்குஞ் சுழுத்தியினிற்பகுதிபரநனவில்
அனபுருடன்பரகனவிற் காலபரன்வியோமம்
அதீதமதிற்சிவநனவிற் பரதத்துவமந்தக்
கனவுதனின்மாயையுப சாந்தமதிற்பின்னை
கண்டிவ்வொழுங்கினி லகற்றிற்காணுமந்தவீடே. ()

(வேறு.)

பிண்டந்தானுய்ந்நின்றறிவைப் பிறிக்கிலந்தவனுபவத்தில்,
அண்டந்தானுய்நின்றிடுமற் றந்தவறிவைத்தான்பிறிக்கில், கண்
டவிவைகட்குட்புறம்பாய்க் கலங்காவறிவாய்நிகழுமிதை, உண்
டபொழுதேபொனிற்பணிக ளொன்றும்போற் சித்தொன்றே
யாம். (கூஙு)

பூதநீங்கிற்பகுப்புபோம் பொறிகணீங்கிற்காட்சிபோம், ஓதந்தக்கரணம்போகி லுளவாதனைபோமிருள்போகில், போதந்தோன்றும்புருடன்றான் போகிற்சர்வஞ்ஞத்வாதி, போதம் போகுங்காலபரம் போகிலவ்வாதனைபோகும். (௩௪)

வந்தவியோமநீங்கியிடில் வாக்குமிரண்டாம்பாழ்பரத்தின், தொந்தநீங்கிலுலகம்போந் தோன்றுமாயைதானீங்கில், பந்தமூறுமவ்வாதனைபோம்பகரவொண்ணாப்பினைநீங்கில், அந்த மூன்றாம்பாழ்போகு மனைத்துமானசிவந்தோன்றும். (௩௫)

ஏதேதகன்றததுமுன்ன மியற்றுந்தொழில்க டன்னிடத்தப், போதேயகன்றவ்வனுபவத்திற் போக்கவேண்டுமெலாமகற்றி, ஈதேயுளமற்றவையெல்லா மில்லையென்றே யுணர்ந்தவையும், ஈதேயெனக்கண்டச்சிவத்தை யிடைவிடாதேபார்த்திருப்பார். (௩௬)

நேரோநெறியிலடைவோர்க்கு நியதிநெறியிலடைவோர்க்கும், ஊரோதொன்றேயோரொருவர்க் கோரொன்றதனிற்சம்மதமாம், ஆரோயெனினுமிவையிலொன்றி லாசானுண்மாணாக்கனுத்தால், சாரோதொன்றுமில்லாத தனிவீடேதாமாகுவரால். (௩௭)

அறையிவ்வொழுங்குகளிலொன்றி லாசானுண்மாணாக்கனுவ்வக், கறைசெய்யைம்பூதங்கண்முதற் கழறுணைதபினையீறாய், இறையேயெனினும்வேறின்றி யெல்லாந்தானாயேகண்ட, நிறைவோரறிவின்மகிழ்ச்சியினை னின்றுகூறுகிலேகேளாய்.

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயுண்டாயிருக்குகேன்,
நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்த்தோன்றிவிளங்குகேன்,

நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாயின்பமாய்நிகழ்கேன், நானேயென்றுமெவ்விடத்து நன்றாய்விளையாடாநிற்கேன். (௫௯)

உண்டாயென்று மெவ்விடத்து முளதாயிருக்க லென்சத்தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாய்விளக்கலென்சித்தே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமின்பமென்னின்பே, உண்டாயென்றுமெவ்விடத்து முளதாமென்னுள் யான்மகிழ்கேன். (௬0)

இருந்தேதோன்றியிடவேண்டு மெந்தப்பொருளேயானாலும், இருந்தேதோன்றியிடும்பொருளே யின்பமாகியேநிகழும், இருந்தேதோன்றுமெவ்விடத்து மென்றுநிகழ்தலொருநானே, இருந்தேதோன்றுமென்னிடத்தி லின்பமாயானேமகிழ்கேன்.

எனதுசயலீலையினாலே யென்னைத்தானேநானாவாய், எனதுசத்திதன்னாலே யின்னனன்னனிதுவதுமற், றெனதுபிறகிதுவதுவென் றெண்ணிமானமுடைத்தாகி, எனதுகண்ணே யான்றானே யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (௬௨)

எங்கும்விடயமாய்நிகழு மீசனாயங்கங்குத், தங்குமுயிர்களைவைநானாய்ச் சாற்றுஞ்சங்கற்பமுநானாய், அங்குநாமரூபமதை யையஞ்செய்யுமனநானாய், அங்குத்துணியுமதிநானா யபிமானங்காரமுநானாய். (௬௩)

சித்தநானாய்ச்சத்தமுன்னாய்ச் செப்புங்கந்தமீறாக, ஒத்தவிடயமைந்தினையு முணருஞானேந்தியநானாய், சத்தமுதலைந்தினையுணர்ந்து சாற்றும்வசனாதிகள்செய்ய, வைத்தகருமேந்தியநானாய் வகுத்துவிளையாடாநிற்கேன். (௬௪)

உம்பர்நானாய்நரர்நானா யூர்வனூருறைவநானாய், வெம்புமிருகங்களுநானாய் விகங்கமொடுதாபரநானாய், அம்புநானாய்ப்புவி

நானா யனலுநானாய்வளிநானாய்த், தம்பவாகாயமுநானாய்த் தா னேவிளையாடாநிற்கேன். (௪௫)

தந்தைநானாய்த்தாய்நானாய்த் தமையர்நானாய்த்தமர்நானாய்ச், சிந்தைமகிழ்தாரமுந்தவனுஞ் செப்புமையலர் தம்பியுடன், விந்தைபுரிபூடணநானாய் வீடுதாதுபொருளானாய், புத்திமகிழ் கூர்தலுநானாய்ப் பொருந்திவிளையாடாநிற்கேன். (௪௬)

தோற்றநானாய்த்திதிநானாய்த் துடைத்தலுமாய்த்திரோ பாவம், ஏற்றமானவனுக்கிரக மிரண்டுநானாய்விலவையர்தன், சாற்றலானதொழிலைந்துந் தகவேயடக்கியன்றுமுதல், தேற் றமானசத்தியினாற் றிருத்தவிளையாடாநிற்கேன். (௪௭)

தங்கத்தனக் தவிதமாகித் தானேநிகழும்பணிதியெல்லாம், தங்கத்திலுக்கோர்காலையிலுந் தான்வேறுசத்தோன்றுகின், ப ங்கற்றொளிரு மெங்கனிடத்திற் பலவாய்நிகழுஞ்சகமுழுதும், பங்கற்றொளிரும்யானென்றே பார்த்துவிளையாடாநிற்கேன்.

சத்தையன்றி யொருபொருளுந் தானே யுண்டாயிருக்கு மோ, சித்தையன்றியொருபொருளுந் தோற்றுசண்டாய்விளங்கு மோ, மித்லையானசகமுழுதும் விளங்குமதினின்றதிலே, எத்தைநோக்கிமகிழ்ந்திடு மியானேயென்று மியான்மகிழ் கேன். (௪௮)

நித்தமாகியேநிற்கி னிசமுங்கால*பரிச்சேதம், ஒத்தபரிபூ ரணமாகி லோதுந்தேசபரிச்சேதம், மத்தமானதேகமேடாகின் வத்துபரிச்சேதஞ், சித்தமாகியிம்மூன்றுஞ் செல்லாவென்றுவ யான்மகிழ்கேன். (௫0)

சத்தைவேறன்றிலாமையினாற் சாதிபேதமதுமாயை, சித்தைவிடவேறிலாமையினாற் செப்பும்விசாதிபேதமது, மித்

* பரிச்சேதம் எ-து எல்லை.

தைதிரவயவமாகின்வேறுவேறுஞ்சுவைகதரும், மித்தையானவெ
ன்னிடத்தின் மேயவிளையாடாநிற்கேன். (௫௧)

என்னையெனதுநினைவிற விருவாய்நாறுவாய்க்காண்கே
ன், என்னையெனதுநினைவிலநேகமாயதுவாய்க்காண்கேன்,
என்னையன்றியொருவொருவரு மிங்குமங்குமிலையதனால், என்
னையிங்குமங்குமா யானேகண்டுநான்மகிழ்கேன். (௫௨)

எல்லாநானாயன்றுமுத லிருந்துவிளையாடாநிற்க, எல்லா
ம்வேறென்றெண்ணியே யிருந்துமோகமடைந்தேனை, எல்லா
முடையவருட்சத்தி யிரங்கிமோகமறவீச, எல்லாநானாய்ப்பண்
டைப்படி யிருந்துவிளையாடாநிற்கேன். (௫௩)

இதுவேதுணிவென்றறியாதா ரொன்றுமீந்தாரிடர்க்கடலை,
இதுவேதுணிவென்றறிந்தோர்க ளொன்றுமீந்தார் சுகக்கடலை,
இதுவேவேதமுறைப்பதுவு மீசன்முதலோருவப்பதுவும், இது
வேதுணிவென்றங்கையினி லெடுப்பேன்மறைச்சத்தியமே.

இந்தஞானமகிழ்ச்சியுளோர்க் கியம்புஞானசரிதைப்படி,
அந்தவூழின்றியுமற் றவைகளெல்லாமகன்றிடுமால், வந்தவே
வர்மானிடர்க்கு மாதர்முதலோர்சங்கமில்லா, அந்தவூழின்
றிடல்போ லாமென்றறைவோர்கற்றுணர்ந்தோர். (௫௫)

குலத்தையுடையோர் தங்களுக்குக் குலாசாரத்தின்வழிநி
ற்கும், நலத்தையுடையசமயிகட்கு நயிற்றநெறியேதானிற்கு
ம், பலத்தையுடையஞானிகட்குப் பகரும்படியேதானிற்கும்,
வலத்தையுடையவூழென்ற வருத்தேயுளாப்பருயர்ந்தோரே.

விடயமிதி*வுபாதிய மேவுமுயிர்மேனனியருளும், அடை
யுமாசான்மேலன்பு மந்தப்பிரமஞானமுமே, தடையேயின்றி

* உபாதி—வெறுப்பு.

யிலைகொண்டோர் துறவாயுடையோர் தமைஞானம், உடையோ
ரென்பரல்லாரை யுலோப்பர்சோர ஞானியென்றே. (௯௭)

ஆசாரங்களவையில்லா வசுடரிடத்திவ்விஞ்ஞானம், தேச சாய்வினங்காதயரமதாந் திறப்பெயின்றிச்சண்டாளர், மாசார் பாண்டத்தினிலுறையும் வான்கங்கையைநிகர்நீரிறுவொய், ஏதா னலும்யோக்கியத்தானத் திருந்தார்பிரகாசத்தையுறும். (௯௮)

கான்றசோற்றின்விடயமதைக்கண்டுமுனங்கைவிடுத்தொ ழிந்தே, ஆன்றவாசனாடியபரவி யமவேடுவதுவெதிற்சென்று, தோ ன்றவனுபூதியிற்பரம சுகத்தையடைந்தோர்பின்னும்போய்த்தோ ர், போன்றவிடயமேவிடுமோ பொருந்திலவர்ஞானிமையொ க்கும். (௯௯)

இயமநியமத்துடையாரா யெழிலார்ஞானயோகராய், உயர் நற்குருவினருளாலே யோகஞானவிசித்திரையையும், சுயசித் தாந்தவாதியையுந் தோன்றுமநுபூதியிலடைந்தோர், பயனில் விடயத்தினைவிரும்பார் பற்றுமுழுதுமற்றனரே. (௱)

மனனசமாதியுடையோர்க்கு வெகுத்தவியாமியமுமில், ச னனமரணவிஞ்ஞான தருகிடு குருங்கிரியையுமில், கனகற்பரமா னந்தமாய் மைகூடாதுதான்வாள, மனனமதிலேயழுவெய் தி வசனருசெயுமுன்படிமயங்கும். (௱௧)

அந்தரங்கத்தொருவனேயோ ரிவையொருத்திதான்புணை ரும், அந்தவவையின்வெளியாரு மிவையடிவிலதுபோல, பக் குமறுதத்துவமுனார்தல் பரமாந்தரங்கமாருவும், தொக்குமகன் றவைகடோன்றுஞ் சொல்லானவையாற்பாவனையால். (௱௨)

மருவினையுடையபித்தனையு மருளில்லாதகத்தனையும், மரு வினையிலதோ தணிவாகமதிக்குமதுபோலீதன்றே, தெருவினையுடை

யஞானியையுந் தெருளில்லாவஞ்ஞானியையும், தெருளேயுடை யோரோதுணிவாய்த் தேருமவர்சொன்னடையிதுவே. (௬௩)

தத்துவங்களெழுநான்குஞ் சாற்றுமாயைதானிவையின், கொத்துகளைப்பார்த்தறவீசிக் கூறுமூன்றும்பாழ்கடந்து, தொத்துமற்றொன்றில்லாத சுவையானந்தப்பூவையையே, அத்து விதமாய்த்தினம்புணர்வோ ரழியும்போகம்வேண்டிடுமோ. ( )

யோகமதனிலுறுபயனை யுவர்த்தேஞானநெறிமேவி, ஏக மெனுமப்பிரமபத மெய்தியாருடம்பிறந்தோர், தேகவடிவாயே நின்று சித்தித்தனுசித்திக்கிலுள, போகமதனைமேவிடுமோ பொருந்திலூர்ப்பன்றியையொக்கும். (௬௫)

அலைவையிறந்தவிடத்துந்த வானந்தமற்றவின்பம், அலைவையுடையவிடத்தென்றே லறியாமையினலெவ்விடத்தும், அலைவையிறந்தவிடத்தன்றி யானந்தஞ்சற்றுமுதியா, தலைவையுடையவிடத் * தரங்கைதயென்றேயறிஞரலையாரோ. (௬௬)

சுணங்கன்றனதுரசமிதென்றே தோன்றவறியாதெலும் பின்கண், இணங்குமிழுமதினின்ப மெய்தும்வழிகாணுதென் போல், பிணங்களெல்லாஞ்சுகமென்றே பேணிப்போகந்தனை விரும்பும், குணங்கொள்ஞானியொருவனுமே கொள்ளானின் புன்பெடைப்போகம். (௬௭)

உள்ளபொருட்கேயின்பென்று முளதாமென்றுமில்லாத, கள்ளமுடையபோகத்திற் காணுஞ்சுகமேதின்பென்றே, உள் ளமகிழுமசத்தொலா முணர்ந்தஞானியொருவனுமே, பொள்ள லுடையபோகத்தைப் பொருந்தான்பொய்யாதலிதுவே. (௬௮)

ஊனதாகிநிற்போர்க்கே யுலகமென்றபேருடைத்தாம், ஆ னதுனிதனைக்கறிவா னந்தந்தோன்றுமோவஃதின், ஞானமாகி

* அரங்கை எ - து துன்பம்.

கிற்போர்க்கே ஞானியென்றுபேருடைத்தாம், ஆனஞானிதுணை க்கிந்த வுலகின்பந்தோன்றாதே. (௬௯)

ஏகதேசதேகமதா யிருந்தேயறிவானந்தமதை, ஏகபோக ஞ்செயக்கூடா ததுபோற்சொரூபஞானிக்கும், ஏகதேசவின் பத்தை யெங்கும்பூர்ணமாயிருந்தே, ஏகபோகஞ்செயக்கூடா தினமுடையோர்கூடுமென்பார். (௭०)

எங்கெங்கிருந்தெய்திடுமின்ப மெழுவீட்டின்பமென்வே கண், டங்கங்கருந்துவோமென்னி லறிஞர்கூறுமுறையன்றே, இங்கங்கென்றில்லாவின்ப மெய்தினோர்கட்கொருக்காலும், இ ங்கங்கென்றே தோன்றிடுமோ வென்றும்*பூரணமெய்யலாகும்.

பங்கேதொன்றுமில்லாத பரமாமெங்குநிறைந்துமன், இங் கேநின்றவாதனைக ளிருக்குமெனின்முன்சாதகத்தில், துங்கே தொன்றுமில்லாமற் சரித்ததாலதேதிருக்கும், இங்கேயுறைந்த பாண்டத்தி லிருப்பைப்பூவின்மணமுண்டோ. (௭௨)

இயமநியமமியற்றுமவெழுநிலாரிட்டையடையோர்க்குச் சுயாநந்தசொரூபானந்தமதுந் தோன்றுமிருதுமாறுது, பயந்தடா மமடைந்தவர்போற் பாவித்தனைத்திற்பிறவிக்கக், கயவர்க்குசி த்தாம்போகத்தைக் கருதியிருக்குந்தொடர்ச்சியென்பர். (௭௩)

தனதென்றுரைக்குமவையெல்லாந் தன்வியவிமேற்றனை தென்றுக், கனவவ்வறிவுதாறுகக் கண்டானந்தமடைந்தோர்க் குமனதில்வருந்துமவையெல்லாம்வந்துவருத்தாதுடலின்வே தனைமும்வருந்திவிடப்படாச்செய்கை யதுவேவாதனையாம். ()

உடற்றையானவுடன்முதலை யுயிர்க்குவேறுகூறுங்கிக், க டற்றவிமேதாறுகக் கண்டுதெளிந்தோர்க்குடன்முன்றைத், து

* பூரணம் என்பது பரிபூரணம்.

டாக்கபோகங்கலங்கியிடுங் குடாக்கேசிக்கு மேறினஇல், கடைந்தயிருங்கடையாத கட்டித்தயிருந்தோன்றிடுமே. (௭௫)

அறுசுவையுங்கட்டியிலேதன் றறியப்போமோவெனிலந்த, அறுசுவைதற்கானநிலையைத்தோன்றுமதுபோல, அறுமொழியையுடையோர்களையத்தோன்றமஞ்ஞானமதற், காருப்பிடையமுடையோர்களையத்தோன்றுஞானிக்கோர்க்கே. (௭௬)

அகத்திலுளாசெபுறத்துண்டா மகத்தில்லாதெபுறத்தில்லை, சகத்திலுள்ளோர்ராதிமேலிக்கைகைமென்றுமதுபோலத், தகத்தில்விடயமறுபவமாய்த் தினையேகண்டோர்புறத்துறிலுந் தகர்த்துபடியேயில்லுவிடுஞ் சாரதிதயத்தன்படியே. (௭௭)

போடனேனென்பட்டமெல்லாம் போட்டுத்தங்கமாகினுமில், கேடனாகனிமென்றுங் கட்டாதலினியதியனசேச், சேடானசிலமாகித் தினுருமதுலாயின்றிடுமோர்த், தேடனமாயையென்று மிலதேயாகித்போய்விடுமால். (௭௮)

உலகத்துளெப்பொருள்களையுமுளைவக்கணக்கொண்டு, மேதிமெதன், நிலைக்குணிக்கலாமஃதெனின ஸாமாயையிலவோமேவ, விலகியிழுக்கிட்டனை மெய்யாய்ப்பிரமமாகுறையுமைக், குலவுமுளைாய்சரிதைகொண்டே குணிக்குமாயையொழிந்தோரே. (௭௯)

பிணிகளொழுங்கிலாயுமற்றைப் பேசுக்கெய்திசுத்தாயும், நணியிலுடலிற்ககம்பிறந்து தணிக்குதோன்றுமதுபோல, எனியவெணியாங்கெல்லிதத்து மெய்யிடமுற்றோர் தமதறிவில், கணடகேதனும் விடயமதிர்கலங்காதறிவாய்த்தனிந்திருக்கும்.()

எறியிற்கதிரோன்சாளரத்தி லிருக்குந்தோன்றும்பூகவுறு, அறிவிட்டெறியும்பேரொளியி லஃதுதோன்றாததுபோல, அறிவிற்றோன்றுமுலகெனிறு மகண்டாகாரவறிவதனில், தெறியத்தோன்றாச்சிற்றறிவிற் செகப்போல்விளங்கியமைன்றே. ()

தரையுளோர்கண்மிசைவருந்திக் கரிறுமுடையூனிகையயன்றிப், புரையில்லோர்கண்மற்றொன்றைப் பொருக்கதிலையாமொன்போலும், வரையிலோர்கண்மிகவருந்தி வாங்கிப்பொருக்கிமயங்கியிடும், கரையில்கருமர்தன்றாலே கைவிட்டொழிக்க ஞானிகளே. (௮௨)

உடலைக்குறித்தோபாலருந் தூனைக்குறித்தோவுரவர்க்கே, * கடலையுலகையொழிக்கக் காட்டம்பிறக்குமானத்தக் கடலையமிழ்ந்தலெனிலந்தக் கடலிலமிழ்ந்தமன்றேனைக், கடலைமன்னைடக்கொண்டோனைக் காணுமதுபோற்றோன்றியதே.

கனியும்பாலுஞ்சருக்கரையுங் கலந்தவன்னமிரம்பவே, அனிசம்புசிப்போர்கிர்க்கடைமு யருந்திலைக்குமோவஃதின், இனியகுருவினருளாலே யிருந்ரநீங்கியானந்தம், ஈனியுமுடையோர்விடையமதை நறுகார்நறுவினைக்கிடமே. (௮௪)

ஞானமுடையோர்க்கேதறிறு நஹுகாகுற்றமெனத்தூறவோர், ஊனமிலாயோருளைத்திடின்மற் றொன்றேகுற்றமிலாயுடையோர்க், கினமுடையதுறவியர்க்கே யிரண்டாங்குற்றம் பாப்பிரட்டும், ஆனதுறவிலிழிவுமென வறையுமகன்றபெரியோரே. (௮௫)

அபரஞானமுயர்குருவா லையந்திரிவுமறக்கேட்டு, விபரமாகவக்கெறியின் மேவிப்பூதமாத்திரமே, சபலமாகநீங்கிடத்

* கடலை எ-து பொய்.

திற் சகத்திலொன்றும்வேண்டாது, கபடஞானமுடையோரே கண்டோமெனும்போகத்தாழுறும். (௮௬)

அந்தமுகத்தின்புறவோர்க ளழியும்போகமின்பென்றே, இந்தமுகத்திற்றிரும்பார்க ளென்றுமீனஞானியர்கள், அந்தமுகத்தின்புற்றோரி னறையுஞ்சொன்மாத்திரமாகி, இந்தமுகத்திப்போகமதை யின்பென்றழுந்துமெய்ப்போதும். (௮௭)

போகத்துறைவோன்றன்மனையைப் பொருந்திப்பிறர்க்கீந்திடுவதுண்டோ, ஏகத்துறைவோன்றன்மனையை யிதயமொத்துப்பிறர்தமக்குச், சோகந்திறனும்போகத்தைச் சுகமென்றீயுமோவீயின், மோகத்துறைவோரகன்றோர்கண் மொழிவரவொப்பதிதவொன்றே. (௮௮)

இடைமுன்னீறிலகண்டபராத் தேகமாகியானந்தம்
உடையவறிஞர்தமக்கிச்சா வூழேசற்றுமிலவாகும்
விடயமதனில்விருப்பமாய் மேவியூழுழன்றிடுவர்
கடையிலியமதூதர்களாற் கலங்கியூழுழன்றிடுவர். (௮௯)

இதுவேதான்சுகசாதனமு மியல்பாயுடையோர்மெய்ந்நெறி, இதுவேயென்றுமாறாத விருளின்றிமிளொத்தானறுக்கும், இதுவேஞானோக்காசம் ரமிக்கச்செய்யும்விஞ்ஞானம், இதுவேயுனக்குமுறுதியென விசைத்தாளேலயாளருளுடையே. (௯௦)

இந்தநெறியில்விகங்கமதை யெய்தியானுமவளருளால், பர்தமகன்றபரவெளியைப் பார்த்தேனனைத்துந்தானாகி, அந்தமுன்மூன்றுமில்லா வகண்டாகாரவடிவாகித், தொந்தமொன்றுமிலதாகிச் சுயமாய்விளங்கியிருந்ததுவே. (௯௧)

---

* பதிதர் எ-து குலம் சமயமுதலிய வொழுக்கத்திற் றவறினோர்.

(வேறு.)

நிமலமாம்பிரமமொருபவமுமொழிக்கே ணின்றதிருநட்டிமுன்றனைப், நிமலமாமெனதுநிலையினினின்றே நினைவெனுமாயையிற்பாய்ந்து, நிமலமாம்பரமாயுயிர்களாயுலகாய் நிலையதுபோலவேவிரிந்து, நிமலமாமெங்களைப்படிமெய்யாமெய்ம்மை தீர்ந்திடவெளிதுவிசமே. (௩௨)

அலைவிற்சிற்சொரூபமதொன்றல்லாதா யதனிடவேறலல்லாதாய், அலைவுசெய்பஞ்சதூதநிலைசத்தாய்ப்பர்ந்திடும்பொருளாதாய், அலைவின்றிநித்திய ஸ்திதிகாரணவிகார யதுமிவையாயினிமாசனமதாய், அலைவுறுமாயையுமுடையமாயாவி யாவேனாகாறுகியசோகம். (௩௩)

பரசொரூபத்துக்கபினமும்பினமும் பகர்பிறப்பின்னமுமதாய்,நிரவயமலதாய்ச்சாலயமலதாய் நிரவயசாவயமலதாய், நிரசுத்தையசுத்தைச்சுத்தசுத்தையலதாய்ச் செப்பியவனிர்வசனமதாய், பரபிரமெருவிசனமென்பவனே யன்னெடையிலுடையனச்சோகம். (௩௪)

எனைமறைப்பறைச்சிற்றின்டியமைந்தி லிருளிருக்குங்கொளிபிறக்கும், பிணைநனிமாயையுமநந்திபோயும் பிரவஞ்சமாருத்திபுபிறையின், உனின்றுபார்க்கிற்பஞ்சகூதமு முன்னிடைக்கேயிறைவிரா, தனிநின்றுபார்க்கினிவைகட்காளானே யொருவிருத்தாசலமடைக்கே. (௩௫)

என்னையேதோன்றுமைகொலைபுரிக்குமினியதோன்றுஞானமானிக்கச், தன்னையேகளவுபுரிந்துமற்றதன்மேற் றலிசத்திடாமயக்கத்தைக்கொண்டும், பின்னையுமிலே காமத்

றும் பேச்சிறந்ததுவெனவுரைத்தும், இன்னவைம்பாதகங்க
ட்காளானே னெழில்விருத்தாசலமடைந்தே. (௯௬)

இந்தகைக்குதகங்கள்பாதகங்க ளெய்தியுமிடமுதற்பற்றும், ஒத்தவிவ்வுடலிந்தியங்கரணங்களொன்றுந்தாக்கறவெட்டவெளியில், வைத்தெனைக்கண்டுபோழ்செய்ததந்தோ மலையையோகம்பியுமலகில், இத்தனைகொடுமையுடையவித்தலந்தா னெனக்கென்றேயிருந்ததோவறியேன். (௯௭)

(வேறு.)

விருத்தகிரிவடிவான விறையவனும்வாழ்க
வினையனேற்கருள்விருத்த வம்பிகையும்வாழ்கக்
கருத்திலுறவெனக்கருளும் பிரணவமும்வாழ்கக்
காரணியையடையு மடியாருநனிவாழ்கத்
திருத்தமுடன்றலமுமிகச் சிறப்பதாய்வாழ்கச்
சேர்ந்துறையுமியாவர்களுஞ் செல்வமுடன்வாழ்க
இருத்தியெனையுமையருள யானுணர்ந்தபடியே
எல்லோருமுணர்ந்துவாடுத லறவேவாழ்க. (௯௮)

ஆ, பாயிரம் உட்பட ௧௦௦.

விஞ்ஞானசாரம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

அத்துவிதவுண்மை.

காப்பு.

பாயிரம்.

[ஆழத்துப்பிள்ளையார் துதி]

பொங்கரவதுவுமிழும் புரிசடையதனிற்சேர்த்து
அங்கரத்தனிலிடத்தி லழகியமானேயேந்தும்
சங்கரன்சேயெம்பாசத் தகர்த்தைத் துமொருங்கறுக்க
ஐங்கரன்கொண்டவாழத் தையனைவணக்கஞ்செய்வாம்.

[பெரியநாயகியார் துதி.]

ஆண்டகுருவேயென்மனையே யருளேநீகாவென்றென்றுகப், பூ
ண்டவடிவைவையென்றுடைய புத்தியதனுள்ளின்றுணர்த்தி, நான்
டப்படியேயென்றுமிலிருந்துறைக்கவேண்டுமெ, நீண்டமா
லுமயன்போற்று விமலைவிருத்நாயகியே. (உ)

பாயிரம் முற்றும்.

நூல்.

மேலாஞ்சதுட்டசாதனங்கள் மேவிநிறைந்தபோர்க்குரைக்கி
ன், மேலாமநுகாமெனத்திடமாய் விளங்குமனையில்லாதவர்க்

ளு, மேலாம்பரமன்மான்மழுவாய் விளங்கியுரைத்தும்விளங்கா
து, மேலாஞ்சாதனங்கள்வர மேவவேண்டுஞ்சாதுசங்கம். (௧)

உண்டாய்த்தோன்றிரமித்திடு மொருநம்வடிவேயுருநாம
ம், கண்டேயிடன்மாத்திரமல்லாற் கருதிப்பார்க்கின்வேறில்லை,
பண்டேமுதலித்தகவாகும் பலவாய்க்காணன் மைத்திரிவால்,
விண்டாற்றிரிவையேகமாய் விளங்குநமதுவடிவமே. (௨)

எந்தச்சத்திலசத்தாகு மிந்தவுலகுசத்தாகும்
எந்தச்சித்திலசித்தாகு மிந்தவுலகந்தான்விளங்கும்
எந்தவின்பிற்றுன்பாகு மிந்தவுலகமின்பாகும்
அந்தச்சச்சிதானந்த மதுவேநமதுவடிவாகும். (௩)

எல்லாநாமேயெனவறிந்தா லெஃதைநினைவாலினைத்தி
டுதல், சொல்லாலெஃதையுரைத்திடு மெழுதிலாலெஃதைச்
செய்திடுதல், மில்லாவுலகைவேறெனவே நினைதலுரைத்தலெ
ழுதல்புரிதல், நல்லாரனைத்துநாமெனவே நாடாரவையிலொன்
றையுமே. (௪)

நானாவாகத்தோன்றியிடு நாமரூபமிவையனைத்தும், நானா
வல்லவொருநாமே நாடிமகிழுஞ்சித்திரங்கள், தானாஞ்சித்தா
காசத்திற், றன்னைத்தானே தான்றானே, தானாங்கருவியினில்
வணைந்து தானேநோக்கிமகிழ்ந்திடுதல். (௫)

தங்கந்தானேபணியாய்ச் சார்ந்தவிதமாய்விளங்குதலி
ன், அங்கமுதலாஞ்சகங்களா யறிவேவிளங்குமயலில்லை, இங்
கங்கென்றேபங்கொன்று மில்லையகண்டவறிவொன்றே, தங்க
வறிவுதோன்றவுந் தோன்றநானாவிதரூபம். (௬)

இன்றென்றெனிதுவதுவென் றியம்புமுகங்கைவேறன்று
தன்றனைத்தலைவியின்றும் றன்னைத்தானேதன்னிடத்தில், அன்
றெனின்றனைதாவியதுவென் றனைத்தவித்தாய்த்தானபருத்தே, உ
ன்றுமின்றுதானடிக்கு மொருகூத்தெனவேவியம்புவரால். (எ)

தங்கமொன்றேயணிகளிற் சாற்றும்விதங்கள்வெவ்வே
று, தங்கமிலக்கணமுமன்று தங்கமிடையும்வேறன்று, தங்கம
ணியாப்பணியாமியிற் சாற்றுமித்தன்மைபோல், எங்குமிறை
சித்தாகம்பலிலகுமித்துலகமே. (அ)

காலுண்டாகிலுலகுண்டாங் காலுண்டாகிலுயிருண்டாம்,
காலுண்டாகிற்பாருண்டாங் காலுண்டாகில்விண்டாம், கா
லுண்டாகிற்பஞ்சகொழுதிப் பூலுண்டாகுங்கோலமன்றித், கால
ண்டாமற்றவையதனுற் ரூரேனாமேதுதுறங்கேவறில்லை. (௯)

மத்தவிருளிற்கயிற்றாயின் மாறுபாடாய்த்தோன்றுதல்
போல், இத்தவுலகுமுயிரனைத்தும் வீசல்லூறுமயிரடையும், ப
த்தம்வீடிசன்செய்பஞ்சவிருத்தியாக்கருமே, அத்தமதுவொரு
பத்தி லாரோபிதமாய்நின்றிலகும். (கO)

அனைத்துவிதமாகநீர்நிறையுடைத் தாருஞ்சிலையொன்றதை
ப்பார்க்கின், அனைத்துவிதமாய்த்தோன்றியபிம்பத்தங்கீற்றுஞ்சிலை
யொன்றே, அனைத்துமுடையாகம்பிடத்தி லசிலமாத்தத்தனைமை
போல், அனைத்துவிதமாய்த்தோன்றியவெல்லாமிறைவனன்றிவேறில்லை.

மைமேயரிருசித்திரோமேக மயக்கிற்சனைவைக்கனவதனி
ல், பொய்யேயெனத்தோன்றுமவர்க்கே புகலவேண்டுமெனவு
ணர்ந்தோர், மெய்யேயேபோலத்தோன்றினி யிளங்குஞ்சகு

சற்குருவன்றிப், பொய்யெனத்திட்டமதாகப் பொருந்தத் தோன்றாதொருக்காலும். (௧௨)

கனவினனவேயுணர்ந்துயர்ந்தோர் கனவென்றொருவற்கு ரைத்திடினும், கனவதனைவேகாணாது காணுந்தனக்கென்றறி வுதிக்கின், நனவிலதுபோனனவையுந்தம் விகற்பமெனவேயு ரைத்திடினும், நனவினிசமாய்க்கொள்ளாது நிசமாந்தனக்கெ ன்றறிவுதிக்கில். (௧௩)

கனவைக்கனவென்றுணர்தலைக்கனவினியானொருவன், நனவிலவனுணர்வதனில் விளங்குந்தலையுணர்ப்ப னதில், நனவைநனவென்றுணர்தலை நனவினியானொ ருவன், நனவிலவனுமகண்டமதாய் விளங்கும்பிரமமே யென்பன். (௧௪)

கனவிற்றூங்கிடத்திருக்க நனவினித்திரையின்மோசத்தா ன், கனவிற்றேசாந்தரமுதலாய்க் காணுமனேகவிதமதின், ந னவிலுமகண்டமதாய் விளங்கியசையாதிருக்கிடவே, கனவி ன்மாயைதனில்விதமாய்க் காணுந்தேசாந்தரமுதலாய். (௧௫)

கனவிற்றோன்றும்பொருளெல்லாங் கனவிற்கனவென்று ணர்ந்தக்கால், நனவில்விவகாரந்தோன்று நவிற்றுமிந்தத்தை மைபோல், நனவிற்றோன்றுஞ்சகமனைத்து நமதாகங்கற்பிதமெ னவே, நனவிற்றோன்றியபின்னாலே நமதுசொரூபந்தோன்றி யிடும். (௧௬)

மனத்திற்கனவிற்கனவெனவே மதிக்கினந்தவிவகாரத், தனத்தமுறிறுக்கலக்கமுறு மதிகமுறினுமகிழ்ச்சியுறான், நனவி த்தினனவில்விவகார மயங்கினீங்காதிருப்பனதின், கனற்றசகத்து சங்கற்பமெனக் கண்டாற்றனீங்காதிருப்பான். (௧௭)

சிங்காதனத்திலிவீற்றிருக்குஞ் சிறப்பாராசங்களையடைந் து, மங்காப்புலைத்தன்மையமேவி வருந்துவோன்றனையு ணரின், அங்காங்குசோகமோகமெலா மந்தக்கணமேநீங்குமதி ன், இங்காங்கிலைத்துவமோக மிரியுந்தனைத்தேர்ந்தக்கணமே. ( )

கனவைக்கனவென்றுணர்ந்தக் கனவினனைவைநோக்கி டினக், கனவையொழிந்தவக்கணமே காணுநனவில்விழிக்கும தின், நனவைச்சங்கற்பமென்றுணர்ந்து நனவிற்றனையேநோக் கியிடின், நனவையொழிந்தவக்கணமே நமதுசொரூபத்தேவி ழிக்கும். (௧௯)

கனவையொழிந்துநனவுதனைக் கண்டார்கனவினின்றுமி னக், கனவைநோக்கியிடின்முன்னங் கண்டபடியேதோன்று மதின், நனவையொழிந்துதன்சொரூப நன்குணர்ந்தோரதி னின்று, நனவைநோக்கினினைவுகொடு காட்டுமுனைப்போற்றோ ன்றியிடும். (௨௦)

உறக்கமோகமதிற்கனவி னுலகமுயிர்கள்வியகாரம், இறக் குமெய்போற்றோன்றியதைத் தெரிற்பொய்யாயிடுமஃதின், ம றக்குமாயாமோகமதின் மாசார்பந்தம்வீடெனப், பிறக்கும வையகடமைத்தெரிற் பேசும்பொய்யாய்ப்போயிடுமால். (௨௧)

ஒருவனுளதாகையிற்கனவு முண்டாமுறக்கமோகமதின், ஒருவனிலதாகையிற்கனவு மொருகாலையினுமிலதாகும், சொ ரூபநமதுண்டாகையினாற் றோன்றுநானாவிதசகமும், சொரூப மிலதேலிலையதனாற் றோன்றுமனைத்துஞ்சொரூபமே. (௨௨)

படிகத்தெதிர்நிறங்களதிற் பத்தியாயுமந்நிறமாய்ப், படிக மாகிநின்றனதிற் பருகித்தக்கைமைபோல், முடிவினமது

சொரூபத்தின் மோகஞ்செயுமாயையிற்றோன்றும், முடிவில்ப
ந்தம்வீடதாமின் மொழியுமாயையென்பதுமில். (௨௩)

பழுதையதனிற்றோன்றியிடும் பாம்பையுள்ளபடிநோக்கில்,
பழுதையாயேதோன்றியிடும் பாம்புமதுவாய்விடுமஃதின், பழு
தில்சிவத்திற்றோன்றியிடும் பன்மையுலகைநோக்கியிடின், பழு
தில்சிவமேயாய்த்தோன்றும் பன்மையுலகுமதுவாய்ப்போம். ()

தோன்றிவிளங்கும்பொருளெல்லாந் தொல்வேதாந்தவி
சாரணையில், ஊன்றிநோக்கியனுதினமும் யூகமதனிற்பரிசயித்
தால், தோன்றிவிளங்குமறிவொன்றே சொன்மாத்திரமாய்விடு
முலகம், ஊன்றிநோக்காதவர்கட்கே யுளதுபோலத்தோன்றி
யிடும். (௨௫)

ஏகமாகிநின்மலமா யிருக்குமக்கிப்பந்தமெனும், மோசம்
வந்தேதென்று முன்பின்பாராதிப்பந்தம், போகவழியேதெ
னநாடிப் பொருந்தும்வேதவிசாரணையால், யூகமதனிற்சிதைக்
கினதினுள்ளவியல்பின்றோன்றும். (௨௬)

பரவைதானேயோரலையிற் பலவாய்விளங்குமோரலையில்,
பரவைநீங்கியொன்றாகிப் பழையபடியேவிளங்குமதின், பரவு
ஞ்சொரூபஞ்சங்கற்பப்பகுதியதனிற்பலவாகிப், பரவுமசங்கற்
பத்தொன்றாய்ப் பழையபடியேவிளங்கியிடும். (௨௭)

கடங்கடமதுகாரணத்தைக் காட்டிடாதுமுன்விளங்கும்,
படங்கடாமுமப்படியே பகர்காரணமுநீங்காது, சடங்களாகுமி
ச்சகமுந் தான்முன்விளங்குங்காரணமாம், இடங்கொள்சொரூ
பத்தையுங்காட்டா திருக்குமதைவிட்டகலாதே. (௨௮)

மரத்தைநோக்கின்மதகரியு மறைந்துவிளங்குமதைநோக்கின், மரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் வாறுபோலச்சகமு மூதும், பரத்தைநோக்கினைஇன்மறைந்து பரமாய்விளங்குஞ்சக நோக்கில், பரத்தைமறைத்துத்தான்விளங்கும் பரமேயனைத்து மாதலினால். (உ௯)

நாகந்துறிக்கைதனை நோக்கி னுசெரமுந்தோன்றியிடும் நாகநயனைத்தனைநோக்கி னயனுஞ்செவியுந்தோன்றியிடும், ஏக வுருவிபார்த்தபடி யிரண்டிலிதமும்விளங்குமதின், ஏகபாகமும் பார்த்தபடி யிலகுமுலைநுஞ்சித்துமாய். (௩0)

ஊனேறும்யோகமெமதென்றே யுன்னலவிசாரமிலாமையி னுல், நீநானவைகளிவைகளென்னே நிலைபோல்விளங்கியிடுமிந்த, நாறுவிதமாஞ்சகமுமூது நாமேயன்றிவேறில்லை, தானுய்நோக் கிற்றாறுந் சகமாய்நோக்கிற்சகமாகும். (௩௧)

மாயையெனுமிவ்வுரைக்கருத்த மறிக்கின்யாதொன்றிலா ததுவே, மாயையெனவிப்படியிருக்க மதிப்பரதனையிருமைதை யாய், மாயைமெய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கப்பட்டுத்தனைமற ந்தோர், மாயைபொய்யென்றுரைத்திடுவர் மயக்கநீக்கித்தனை யறிந்தோர். (௩உ)

நாமரூபத்தனைநோக்கி நாடன்மனமும்புறமுமகமும், நாம ரூபத்தனைநீக்கி நாடலறிவுமுண்மையும், நாமரூபத்தெய்வமளவு நாட்டஞ்சொரூபந்தோன்றுது, நாமரூபநாட்டம்விடி னமது சொரூபந்தோன்றியிடும். (௩௩)

அரையகுமாரன்புலையருட னுறைமறந்துமொருவராய், அரையகுமாரனெனவறியிலஃதெப்போதுமறவாதின், தனை

யிலாசனெழுந்தருளித் தனைப்பார்த்ததுநீயெனவுரைக்கின், புரையிலதுவாமவ்வத்தை பொருந்தும்பொழுதுமறவாகுல். ( )

படியிற்பொருளின்மெய்யொன்று படிவொன்றிற்றவிருவையையும், முடிவின்மெய்பொய்யறிந்திடலாமொழியுமிந்தத்தகைமைபோல், கொடியவுலகைமெய்யெனவே கூறுமதையுமறிந்திடலாம், முடிவிற்சகம்பொய்யேயாகு முத்தியொன்றேமெய்யாகும். (௧௫)

அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததிட்டானமதாய்விளங்கியிடும், அகிலநீங்கிற்றன்விளங்கு மந்தச்சச்சிதானந்தம், அகிலந்தோன்றும்பொழுதுமறைந் ததுதோன்றுதல்போலதுதோன்றில், அகிலந்தோன்றுந்தனின்மறைந் ததுவுலகிலமசத்தாமே. (௧௬)

முத்தியாதோவெனவெண்ணி மயங்கவேண்டாமிந்தவுறுதி, முத்தியுனர்ப்பஞ்சமுண்டா முத்தியொருகாலையுமில்லை, முத்திதானஞ்சகம்வேறின் மோகமதிற்காண்பதைப்போக்கின், முத்தியாகுமிந்நிலையை முயன்றவருந்திநிலைகொள்வாய். (௧௭)

இல்லாமாயையுதிச்சனிலே யாருதிக்கவும்மை, பொல்லாப்பிறப்பிற்பட்டதுமாய்ப் பொக்கமிகவுந்தவிர்ந்ததுமாய், நல்லாரிணக்கஞ்சேர்ந்ததுமாய் ஞானவிசாரமுதித்ததுமாய், எல்லாமாம்வீடடைந்ததுமா யார்க்குங்காட்டிமறைந்திடுமே. (௧௮)

எல்லாநீங்கிச்சற்குருவை யெங்குந்தேடியடைந்தருளி, நல்லாருணைகுருஞானநூ னவின்றுவிசாரஞ்செய்வதுவும், பொல்லாமனத்தை யொடுக்கிவீட்டை பொருந்திநோக்கல்லாபோக்

கும், இல்லாமாயைதனைத்துணிவா யில்லையெனவேகொண்டு தற்கே. (௩௯)

விளங்குஞ்சகங்களனைத்தினிலும் விளங்குநாமாதிகளினீங் கி, விளங்குமதைமாத்திரநோக்கில் விளங்கும்பிரமமக்கணமே, விளங்குநாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்வேறாய்விளங்காது, விள ங்குமிந்தநிலையெவர்க்கும் விளங்குமவிரோதமதாயே. (௪௰)

நாமரூபம்விளக்கல்பரம் நாடுமுயிராமவைமாயை, நாம ரூபந்தனைநோக்கி நாடச்செய்தலருளாம், நாமரூபத்திவ்வள வு நாட்டமெனவேசெய்தல்வினை, நாமரூபந்தனைநோக்கிநாடு மிடத்திலிவைவீழும். (௪௧)

உருவநாமநோக்கிடத்தி லுளதாமித்தனைவகையும், உருவ நாமநீக்கிடத்திலொன்றாமிவைகளிலவாகிச், சொரூபமொன்றே நிகழ்தலினாற் சொன்னவிவைகளைவகையும், சொரூபமன்றிவே றில்லை தோன்றும்விகாரத்திசையில். (௪௨)

விகாரத்திற்பகுப்புளாய் விரியும்பரமார்த்தம்மதனில், சிவகாரமதாய்விளங்கியிருந் சிவமேயனைத்துமாதலினால், பல காரியத்தையுடையோர்க்குப் பகுப்பேயென்றுந்தோன்றியிடும், பலகாரியத்தை யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன்றின்றிச்சிவந் தோன்றும். (௪௩)

பந்தத்திசையிற்பலவென்றும் பரமார்த்தத்திலொன்றெ ன்றும், இந்தச்சடங்குசொரூபத்தி லென்றுமில்லைநோக்கியிடி ன், எந்தக்காலுமொருபடித்தா யிலங்குஞ்சொரூபமிவைமாயா, தொந்தமதனிற்றோன்றியிருஞ் சொரூபத்தாரோபிதமாகும். ()

மித்தியவாதிவேதாந்தி விளங்குஞ்சைவசித்தாந்தி, சத்தியவாதியிருவர்களுஞ் சாற்றுந்தங்கட்டுக்காதை, மித்தியவாதி சகத்தினுக்கு விளம்புந்திருட்டிமுடிவினின்றும், சத்தியவாதி சிவமொழிந்து சற்றுப்பேறல்லெனவுரைக்கும். (௬௰)

சகமதென்பதிலேயெங்குந் தானேநின்றுவிளங்கியபோ, சகமதனைவேறென்றிடுதல் தமதுசங்கற்பமதனி, லகமதனிலேகண்டுரைநா தவையிற்சிற்பிக்கூறு, மகமதனிலேகண்டகற்றிலப்போயன்னடப்படிக்கூறும். (௬௧)

பந்தமின்றிவீடின்றிப் பரமேயெங்கும்விளங்கிடவும், பந்தம்வீடுண்டெனவுரைத்தல் பார்க்கின்மாயாமோகமதில், இச்சைகளிவையைச் சமதாஞ்சிந்தையொடுக்கமேவீடாம், இந்நிலைமையாம்பந்தம்வீடியப்புமயமாதமதாறும். (௬௨)

தோன்றிகழுமுருவெல்லாஞ் சொரூபமேமாற்றுருவாம், தோன்றிகழ்தன்மையியல்சொரூபம்விடவேறன்று, தோன்றிகழுமுருவமதுஞ் சொரூபம்விடவேறன்றெனி, தோன்றிகழ்தல்பரமதாஞ் சொரூபமெனவேபுனைந்தீடாம். (௬௩)

உருவநாமனைத்திருப்ப முதிப்புஞ்சொரூபத்தினையன்றி, உருவநாமனைத்தனக்கே பொருளாயமைதிலதாகும், உருவநாமமதைநோக்க வொருவிகடைப்போனோக்கியபின், உருவநாமகீசுத்திடாசொருபமடியாமோக்ஷமும். (௬௪)

பந்தமென்றும்வீடென்றும் பவிழவினைவேயச்சமதாம், பந்தமென்றாய்வீடெங்காம் பாத்ததையிடவேறிலாமையிருஞ், தன்சற்சங்கற்பத்தனிலே தானேமேனித்தேறியர், தம்மசங்கற்பதனிலே தானேநீக்கியிடுமோக்ஷம். (௬௫)

உருவநாமந் தனைநோக்கி லொருதன்னிலையை நீங்கினதாம், உருவநாமந் தனைநீக்கி லொருதன்னிலையேயின்றதுவாம், உருவநாமமவையிரண்டு மொருதன்வடிவேயெனக்காணில், உருவநாமந் தானேயா மொளிருமதுவேமுத்தியுமாம். (ருக)

கொள்ளுநெறியேதுயங்கள் கூடும்வீடேதனாலென்டாம், உள்ளும்புறம்புமெனவிவையி லுதவுமெஃதுதனைக்கதனின், றென்றுஞ்சங்கற்பங்களெல்லா மிரியநோக்கின்றதன்னே, உள்ளும்புறம்புமின்றியெங்கு மொளிபாய்க்காணலாகியிடும். ()

ஒளியேயெய்கும்விளக்கிமன் வொளியில்விளங்கு முலகெல்லாம், ஒளியேயன்றிவேறுமோவொளியை யறியாருலகென்பர், ஒளியேயன்றியுலகுதனைக் கொருகாரணமுமிலையாதலால், ஒளியேயனைத்துந்தொநாக ருமரியலதுவேறுமோ. (ருங)

மாயைவேறென்றெணவுன்னி மதிக்கவேண்டாம்பேதமதி, மாயையாகுமற்றஃதைதவருக்கிமுயன்றுபேர்த்திடுக, மாயைநீங்குமிக்தமதி வந்தவழியேதனைவேண்டாம், மாயைநெறியிலம்மதியை வழைத்திலதுவந்ததுதோன்றும். (ருச)

விளங்கியிவ்வுலகெல்லா மித்தைதவடிவேயென்பதுவும், விளங்கியெங்குந்தற்சொரூபம் விமலவடிவேயென்பதுவும், விளங்கிலருத்தமொன்றேயாம் வேறுய்க்காணுமஃதகற்றி, விளங்குமொளியாயேகாண்கில் விளங்குமருத்தமொன்றுயே. (ருரு)

தனதுசங்கற்பங்களிலே சகங்களாகிவிளங்கியிடும், தனதுசங்கற்பங்களிலே சகப்போயொடுங்குமதனுலே, தனதுவடிவேசகங்களெல்லாந் தன்னைவிடவேறிலதங்கம், தனதுவடிவைவிடப்பணிக டான்வேறுகிவிளங்கிடுமோ. (ருசு)

நிலைமைநீங்கிநிர்சகமுதித்து நிசமேமாகுமற்றதையின்
நிலைமைஞானவிசாரணையி னிசம்போலெயாநீங்குந்தோற்றநு
நிலைமையாகுந்தனைநோக்கி னீங்கினதையுமிச்சகத்தின்
நிலைமையொருகைதூவிதுவிக்கு நீங்குமிருமையேதுவினில். ( )

எல்லாமாமெப்படியாமோ மென்னவேண்டாமிலக்கணம்பார்த்
தெல்லாநோக்கிவிட்டிட்டு விருப்புந்தோற்றமுமின்பும்
எல்லாவிடத்துமுண்டாகு மியல்புமைவேயறிந்திட்டால்
எல்லாமெங்கேதான்றிடுமோ விதனலெல்லாநாமாகும். ( )

வெள்ளிவிகற்பமதிற்றிரிந்தில் விளங்கும்விகற்பந்தனைநீக்கித்
தள்ளின்வெள்ளியென்பதுபோய்த் தானேவிளங்குமக்கிளிஞ்சில்
வெள்ளியென்றபொழுதுமலை விகற்பமென்றபொழுமது [ல்
வெள்ளியாகிநின்கிளிஞ்சில் விமலத்துபோன்மாயையுமே. (கக)

ஒன்றேயென்னின்முத்தியில்லை யொருவன்வேறேயுண்டென்
னில், மூன்றேயாகமாட்டாமற் றோன்றுமென்னிலொன்றவை
ஒன்றேயென்றாகிகட்குமோ தூமியன்றேயென்றவர்க்கும் [ம்
ஒன்றேயிரண்டோவொன்றோ புண்மைகற்பிதப்பிரண்டே. ( )

விகற்பமிலதுமுதற்றோன்றி விளங்கும்விமலமதினின்றும் [ல்
விகற்பமதனிற்சகந்தோன்றும் வின்னிப்பிவிதோன்றுதல்போ
விகற்பமதிற்றோன்றவைதொழிந்து வேறில்லையெவ்வித்தத
விகற்பமின்றியெநோக்கின் விளங்கும்விமலந்தானேயே. ( ) [னோ

இந்தவிடயமவையில்லாது மின்பும்போயின்பத்திருந்தே
வந்தவேசமிட்டமது வந்தஇடைத்தவக்கணமே
அந்தமுகமாய்மதிதிரும்பி யறிவாளர்த்தங்கணம்பொசிக்கும்
அந்தமுகமேயெக்காலு மாகினனேத்தமைடந்ததுமாம். (கஉ)

விருத்தியொன்றுமில்லாமல் விளங்குநிலையேநாமதனில்
விருத்திதோன்றின்முன்பினின் விளங்குஞ்செகசீவபரங்கள்
விருத்திநீங்கின்முப்பொருளும் விளங்கிடாமற்றதனாலே
விருத்திதானேபந்தமதாம் விருத்தியொழிவேவீடாகும். (௯௩)

நிருவிகற்பசமதிடத்தி னின்றுவிகற்பமுதித்தளவில்
ஒருமுப்பொருளுமுதித்துவிடு மொருங்கேமூலவிகற்பமதை
ஒருவிநமதாநிலைதோன்று மொருமுப்பொருளுமதுவாகும்
குருவினருளினிந்நிலையைக் கூடவேண்டுநெறிநின்றே. (௯௪)

ஏகபரத்திற்றோன்றுலகி லெங்கும்விடய மாதல்பரம்
ஏகவிடயமாதலுயி ரிந்தவுயிர்க்கேமுத்தியினி
ஏகவிடயமுதற்றள்ளி யெங்குமாகும்விடயமதும்
ஏகத்தள்ளிமற்றுலகு மிறக்கிற்பண்டைப்படிநிகழும். (௯௫)

எங்கும்விடயமாம்பரத்துக் கிருளெக்காலுமிலையாகும்
தங்குமுயிர்க்கேமறதியுண்டாந் தன்னாற்றளவேகூடிடா
எங்கும்விடயமாம்பரமே யேகவிடயவுயிர்போலத்
தங்கிக்குருவாயெழுந்தருளித்தன்னுமுயிர்கண்மறதியெலாம்.( )

மாயையதனில்மும்முதலும் வகுப்பாய்விளங்கியிடுமந்த
மாயைநீங்கிலொருமுதலாய் வகுப்பொன்றின்றிவிளங்கியிடும்
ஆயபிரமமென்றுளதோ வன்றேயில்லாமாயையுமுண்
டாயபிரமமுள்ளளவு மந்தமாயைக்கழிவில்லை. (௯௭)

இந்தமாயைக்கழிவிலதே லிந்தவுயிருக்கொருக்காலும்
அந்தமுத்தியிலையென்னி லறையுமுயிர் கடைமைமறந்த
பந்தநீங்கினக்கணமே பரமாய்விளங்குமதையன்றி
இந்தவில்லாமாயைக்கழிவி லதினிலைவீடெனல்கூடா. (௯௮)

தன்னைமறைந்தபந்தமதைத் தள்ளிநீங்கிற்றான்விளங்கும்
தன்னைமறந்ததேபந்தந் தன்னையறிந்ததேமுத்தி
தன்னைவிடவோர்பொருளில்லை தானேபிரமமாயையும்பின்
தன்னைவிடவேறாய்விளங்கா தானேயாகிவிளங்கியிடும். (௬௯)

தன்னையறியாவியற்கையினிற் சத்தேபோலவிளங்கியிடும்
தன்னையறிந்தவுடனசத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகம்
தன்னையறியுமளவுமிவை தன்னைவிடவேறில்லையெனவே
தன்னைநோக்கியிடினவையுந் தானாய்விளங்குமுடிவதனில். ( )

இல்லாமாயைதானிருந்தென் னிறந்தென்னபந்தமதாகா
இல்லாமாயைதனைமெய்யா மென்னுமதியேபந்தமதாம்
இல்லாமாயைதனைப்பொய்யா மென்னுமதியேமுத்தியதாம்
இல்லாமாயையில்லையென்றேயியல்பாய்த்தோன்றுந்தன்னிலை
யில். (௭௧)

நினைவேமூலமற்றதனி னின்றுவிரியுமும்முதலும்
நினைவைநீங்கிலவைமூன்று நினைவிலொடுங்குமதனாலே
நினைவேபந்தநினைவொழியி னிலைமையானமுத்தியுமாம்
நினைவேநீங்கியனுதினமு நின்றநிலையேநின்றிடுக. (௭௨)

நினைவுநீங்கினுருநாம நீங்குமவையைத்தள்ளிடினும்
நினைவுநீங்குமற்றவையி னினைக்கேநிச்சையதினின்று
நினைவுநீங்கிநின்றிடமே நிலைமையானமுத்தியென்று
நினைவுகொண்டந்நிலையைவிட்டுநீங்காதென்றுநின்றிடுக. (௭௩)

நினைவைநீக்கிநோக்கியிடி னிமலசொரூபந்தோன்றியிடும்
நினைவைமேவிநோக்கியிடி னிலையிலுலகந்தோன்றியிடும்
நினைவிலுலகமறிந்ததுவு நீங்கிச்சொரூபமறிந்ததுவும்
நினைவினோக்கிற்றானில்லை நிகழுமாயாமோகமதில். (௭௪)

ஞானத்துநிலையிற் றானிற்கச் சாற்றுமாயாமோகமதில்
ஞானத்துவடிவைமறந்துயிர்போற் றங்கினீங்கிற் றானிகழும்
ஞானத்துவடிவுதோன் றளவுஞ் சகத்தேபோலவிளங்கியிடும்
ஞானத்துவடிவுதோன் றளவிற் றானேயசத்தாய்விளங்கியிடும். ()

கானனீருங்கயிற் றரவுங் கட்டையதனிற்கள்வனுமே
ஆனவவைதம்மதிட்டான மாகுமவைகடோன் றளவும்
ஆனதவைமெய்போற்றோன்று மதுபோற்சகமுமதிட்டானம்
ஆனசொரூபந்தோன் றளவு மசத்தல்லாதுபோல்விளங்கும். ()

†அதிட்டானமதுதோன் றளவு மதுமெய்போலவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன்றியபின் னசத்தேயாகிவிளங்கியிடும்
அதிட்டானமதுதோன் றளவுமசத்தேதன்னெறியேநோக்ககற்றி
அதிட்டானமதாந்தனைநோக்கி லசத்தேயாகிவிளங்கியிடும். ()

தன்னைச்சீவனெனத்திரிவாய்த் தானின்றுணர்தலஞ்ஞானம்
தன்னைப்பிரமமெனத்துணிவாய்த் தானின்றுணர்தலேஞானம்
முன்னைத்தொடர்ச்சிவிடயமதுமூலவாரவும்வாதனையும் [ண்டா.
பின்னையொருங்கேயொழிந்துவிடும் பேணல்விடுதலைவே

நிமலநெஞ்சையுடையோர்க்கு நிலத்திலாசாவெனுஞ்சருளி
விமலத்துவமசியெனவே விளம்பிலவனுக்கக்கணமே
மும்மலநீங்கிச்சிவம்விளங்கு மோகநெஞ்சையுடையோர்க்கு
மும்மலச்சார்வாம்வாதனையே மூடிமிகவுநிறைந்திடுமே. (௩௯)

எங்கேயிருந்திடினுங்கிருக்கு மியல்பையுடையநெஞ்சுடையோர்க்
கிங்கோர்மயக்கங்கருமில்லை யிச்சையிறந்தநிலையாகின்
அங்கேயாசாவெனுந்தருளி யதுவேயெனவேயுணர்ந்தவுடன்
அங்கேசொரூபாமெனவே யறுதியாகத்தோன்றியிடும். (௪௦)

† அதிட்டானம்=உண்மை.

ஒருவவேண்டுமெனைத்துமென வுன்னவேண்டாவினைநீங்கில்
ஒருவுமனைத்தும்வினையுளதே லொன்றிமேவுமற்றவையை
ஒருவல்பற்றலவையைவிடத் துள்ளபடியேமுடியுமெனச்
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் தோற்றுமதற்கேமுயன்றிடுக.

சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணிந்தபேர்களில்லறத்தை
மருவிநீங்காதிருந்திடினு மற்றோர்குறையுமவர்க்கில்லை
சொரூபநாமேயெனத்திடமாய்த் துணியாதவர்களில்லறத்தை
ஒருவிநீங்கினதுகொண்டே யுளதோமுத்திபவமறுமோ. (௮௨)

மருவியில்லினிருந்தவர்க்கு மருவுஞ்சோகமோகமென்றும்
ஒருவித்துறவையடைந்தவர்கட் கொருவுமென்றுங்கூடாது
சொரூபநாமென்றறியார்க்குச் சோகமோகமற்றுவிடா
சொரூபநாமென்றறிந்தவர்க்கே சோகமோகமற்றுவிடும். ()

மித்தையதனைப்பற்றிடவும் விடவும்வேண்டாவிவ்வுலகை
மித்தையெனக்காண்குதல்போதும்விட்டுநீங்குமுடனொருங்கே
எத்தைவிடுதலெதைப்பற்ற லென்னிற்ஜீவத்துவமான
அத்தைவிடுதல்தனைநோக்கு மதைப்பற்றிடுதல்நெறியாகும். ()

இல்லமென்றுந்துறவென்று மெண்ணவேண்டாமற்றவையில்
அல்லனீங்கியொருநினைவா யசைவற்றிருந்துசொரூபமதைச்
செல்லவிடையூறின்றியதைச்சேர்ந்தேனென்றுதன்னிலையைப்
புல்லவிடையூறுகுமதைப் போக்கிவிடுகவேதானும். (௮௫)

விளக்குஞ்சொரூபநோக்காது விளங்குமுலகைநோக்கியிடின்
விளக்குஞ்சொரூபந்தோன்றாது விளங்குமுலகேதோன்றியிடும்
விளக்குஞ்சொரூபந்தனைநோக்கி விளங்குமுலகைநோக்கமறில்
விளக்குஞ்சொரூபமேதோன்றும் விளங்குமுலகுமதுவாய்ப்
போம். (௮௬)

தன்னைமறைத்தபந் தமதைத் தள்ளிநீக்கித் தன்னையறியில்
தன்னைவிடவோர்பொருளின்றித் தானேதானாய்விளங்கிடும்
தன்னையறியுமவ்வளவுந் தன்னைவிடவேறிலையென்றே
தன்னைநோக்கியொருநினைவாய்ச் சாதித்திடவேமிகவேண்டும்.

மூலவக்கரம்மதனின் மூன்றக்கரமின்றதுபோல்
நீலவுற்பலம்மதனி னிறமுன் மூன்றுமின்றதுபோல்
சீலமதனைநோக்கியிடிற் சிவன்பரமச்செகமூன்று
கோலமதையுஞ்சொரூபமதாய்க் கூடிநிற்குமொன்றுயே. ( )

எல்லாமாகுந்தசொரூப மிருக்குமளவுமாயையுமுன்
டில்லாமாயையுள்ளளவு மீசன்புரியும்*பஞ்சதொழில்
இல்லாதொழிந்துபோவதில்லை யிதனாற்சிவபரமுண்டு
சொல்லாநின்றவிவர்க்கரி சொரூபந்தானேபகுத்துநிற்கும்.

பகுத்துநின்றதுஞ்சொரூபம் பரிவருக்குச்சாட்சியதாய்
பகுத்துநிற்குஞ்சாட்சியையே பார்த்துத்தத்துவமசியென்று
வகுத்துமாவாக்கியங்கூறு மற்றிச்சிவன்றனைப்பல்லுப்போலே.
தொகுத்துக்கேட்டிலவெனிலுஞ் சொல்லவியல்சாட்சியையே

இத்தச்சிவன்கற்பிதமே யின்றிவேறுபொருளல்ல
அத்தச்சொரூபசிவமதனா லத்தச்சிவமென்றுரும்
இத்தச்சிவனுநாமென் றெண்ணிச்சோகம்பாவிக்க
அத்தச்சொரூபமாய்விடுவ னவனைவிடவேறிவனிலன். (கக)

இதனுப்பச்சமுத்தியுமுன் டிதனற்பச்சமுத்தியுமின்
றிதனன்முத்திபெற்றவருண் டிதனன் முத்திபெற்றவரின்

---

* பஞ்சதொழில் என்பது சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனுக்கிரகம், என்பனவாம்.

றிதனைத்பலவேயாகியிடு மிதனையொன்றேயாகுமென
இதனைலவிரோதமதாகு மிதுவேநமதுசித்தாந்தம். (௧௨)

இந்தநெறியிலனுதினமு மேகாந்தத்திலொருநினைவாய்ப்
பந்தமுத்திமார்க்கமதைப் பகுத்துவைத்த புரிப்படியே
தொந்தமகற்றிப்பழையபடி சொரூபமதனினின்றிடென
இந்தவகையேயருள்புரிந்தா னென்னையாள்விருத்தவம்பிகையும்.

கோர்த்துப்பத்துத்திசைகளினுங் குலவுப்பதினா லுலகத்தும்
பார்த்துநோக்குமிடமெல்லாம் பரமேஸ்கயானவமாய்க்
கூர்த்துநோக்கிப்பாராது கொடுமைகளிலேகாட்குழித்தேன், ச
ர்த்துவிருத்தவம்பிகைநின்றிந்தோவென்றுள்யான்கண்டேன்.

தொக்குமிமாதேருதவினருட் குருவினருளியாதேறுக்கத்
திக்குலோகமென்றதெல்லாந் தெரியவேண்டி யுணர்த்துவாய்
இக்குலோகமும்மிறந்து தேருமியாறுமிறந்துவாய் [த்
துக்குமுவமையில்லாத வொளியாயெங்குநிறைந்ததுவே. (௧௩)

அந்தோவந்தோவாளாயின் வெனுதியினையறியாது
வெந்தோர்மயக்கிலகப்பட்டு வீணேநினைக்கழித்துவிட்டேன்
இந்தோபாவொன்றருட்சத்தி யெனக்குங்காட்டயான்கண்ட
சந்தோடத்தைச்சொலப்படுமோ தானேதானின்றறிவதுவே.

எந்நாளுடையசரித்திரங்க ளெனக்கேதகைவந்திடுமினைக்கல்
இந்தக்குறைநாள்பாராம லென்னையும்வலிந்திப்பிடித்திழுத்து
பந்தமுத்திவிவகாரம் பறித்தேயெறிந்துபழையபடி
அந்தவெனதுநிலையில்வைத்தவன்னைக்கேனையோகையாரே.

எனதுவடிவையறியாம லிந்தவுயிராயின்றதுவும், மன
துமிகவும்வாடினதும் வழிகாணுடைமேலங்கினதும், தனதுகளிர்

தோன்றியநெருப்பிற் றருவேவதுபோல்வெந்ததுவும், தனது
கடைக்கண்ணாலொழித்த தாய்க்குமெனையாளைகம்மாதே. ()

என்னையறியா திருவரையு மேங்கியுழன் றிடப்போற்குத்
தன்னைநிகராம் விருத்தகிரி தங்குமுமையே தயவாகிப்
பின்னையாளுங் காளுமொன்றும் பிரமந்தனையேயறிவித்து
முன்னமயக்கந் தனைக்கெடுத்த முதல்விக்கெனையோகைம்மா
[தே.

எழிலார்விருத்தாசலவடிவா மெங்கைவாழ்கவெனையாளும்
எழிலார்விருத்தவம்பிகையு மென்றும்வாழ்கவெனக்கருளும்
எழிலார்பிரணவமும் வாழ்க வெந்தாயருளைநோக்கியிடும்
எழிலாரடியார்களும்வாழ்க வெனைப்போலெல்லோர்களும்வா
[ழ்க.

(வேறு.)

ஒருநாட்விருத்தகிரிக்குமாரதேவனுமுனிவ னிசைக்கு
நாவாய்க், காருருப்பழமலையிற்பெரியநாயகியிருந்தே கழறுமிக்
தச், சொருமத்துவித வுண்மையதுவுமுணர்க்கோர் திகழ்பா
மொன்றும், தேருருந்நிவருமேனமுத்திபெருமுண்மையிது தின்ன
னந்தானே. (௧௦௧)

ஆ பாயிரம் உட்பட—௧௦௩.

அத்துவிதவுண்மை - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

பிரமாநுபூதிவிளக்கம்.

அநுபூதியாலுரைக்க வாழ்த்துப்பிள்ளையெனக்
கநுகூலமாயிருந்தே யடைவாய்முடித்திடுமே. (௧)

பிரமாநுபூதியினைப் பெரியநாயகியெனக்குத்
திரமாகவருளியவா செப்புவேனவளருளால். (௨)

அவளருளினாலே யநுபூதியின்விளக்க
மிவனுரைக்கேனந்நிலையை யெய்தினோரேசளிக்க. (௩)

இவ்வநுபூதியையுரைக்கே னிவ்வநுபூதியைநன்றாய்ச்
செவ்விதியினறிந்தோர்கள் தேர்ந்துமிகக்களிக்க. (௪)

வடிவினைநோக்காதுளத்தின் வண்மையைத்தெருதலினாற்றன்
கொடியவுரையாராது பொள்ளுவர்மேலோரருத்தம். (௫)

அறிவறியாக்குழந்தைதனை தனைமுன்னைக்குழறுதலின்
பிறிவறியாதவர்முன்னே பேசுகேனநுபூதி. (௬)

குழந்தைகுழறும்மொழிக்குக் கொண்டாடுடனேபோல
இழுந்தவுயர்குறளிகளு மென்னுரைகேட்டின்புகிழ்வர். (௭)

முத்தியைவேண்டிடினப்போ முயலவேவேண்டுமெனப்
புத்தியெனக்கருள்செய்த பொதுவையெயாங்கண்டனமே. ( )

தனைத்தவிரவேயொன்றைத் தானேவராய்க்கண்டுவிடிற்
பினைச்சென்மமிக்காது பிரமாநுபவமலவே. (௯)

தன்னைவிட்டுவேறொன்றுந் தானில்லாத்தன்னிடத்திற்
றன்னினைவினாலே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧௦)

எங்குஞ்சிதம்பரமா யெங்குநிறைந்திருக்கத்
தங்குநிலைவாலஃதே சகம்போலத்தோன்றிடுமே. (௧௧)

தங்குநிலைவதனைச் சாராதுநீக்கிடத்தல்
எங்குஞ்சிதம்பரமா யிருளறவேகண்டனமே. (௧௨)

மந்தவிருளிற்கயிறு மாசுணம்போற்றோன்றுதலி
னிந்தவுலகென்னிடத்தி லிலகுமாரோபிதமாய். (௧௩)

பழுதையினின்றோர்சத்தி பாம்புபோற்றோன்றுதற்குப்
பழுதையிலுண்டதைப்போலப் பரத்திலுமுண்டோர்சத்தி. ()

ஞானியஞ்சித்துப்பிரமஞ் சத்துசிவம்பரமென்று
தானிகழ்தல்வேறில்லை தனக்கேபரியாயம். (௧௫)

சங்கற்பசத்தியினும் சகம்போலத்தோன்றியிருந்
சங்கற்பசத்தியதும் தன்னைவிடவேறில்லை. (௧௬)

தன்சத்தையேயுண்டாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சத்தைதன்னிற் சகத்திற்குத்தானிருப்பே. (௧௭)

தன்சித்தேதோன்றித் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்சித்திலேசகமும்விளங்கிடுமே. (௧௮)

தன்னின்பேயின்பாய்த் தானிருக்குமெப்போதுந்
தன்னின்பிலேசகமின்பாய்த்தோன்றிடுமே. (௧௯)

தானொத்தமில்லாதே தானேயுண்டாய்விளங்கி
யானந்தமாகியென்று மன்றேநிகழ்ந்திடுமே. (௨௰)

தனதுசங்கற்பத்திற் றானுண்டாதலிற்சகமுந்
தனதங்கிசமென்றுஞ் சகத்தினிகழ்ந்திடுமே. (௨௧)

தனதங்கிசமென்றுந் தான்பிரித்துத்தானேநிற்
றனதங்கிசந்தோன்றுஞ் சகம்போயொளித்திடுமே. (௨௨)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றனதங்கிசமூன்றுஞ்
சகமாகக்காரணமாய்த் தானதிட்டானமதாகும். (௨௩)

சகமாகநோக்கிடத்திற் றானதிட்டானமதாகிச்
சகமாகவிளங்குதலாற் றனைத்தவிரவொன்றில்லை. (௨௪)

தானைப்பார்த்திடுமிடத்திற் சகலமுந்தானாய்த்தோன்றுந்
தானைப்பாராவிடத்திற் சகலமும்வேறாய்த்தோன்றும். (௨௫)

தனைத்தவிரவேறொன்று தான்காணிலவனுக்குப்
பினைப்பயமும்போகாது பெரும்பயமுநீங்காது. (௨௬)

தன்னினைவினாலே சகமாய்விரிந்ததெனத்
தன்னினைவைநீங்கித் தானாயிருந்தனனே. (௨௭)

உண்டாயொழிந்தவது முண்டானதன்னிடத்தே
யுண்டாகுமென்றே யொழிந்திருந்தனனே. (௨௮)

ஐந்தொழிலு மைந்தொழிலைத்தானடத்து
மைந்தாசருந்தானு மாயேயிருந்தனனே. (௨௯)

இவ்வடிவுதானல்ல வென்று*நியதிபண்ணி
யவ்வடிவைநோக்கிடத்தி லவைத்தானேயானேனும். (௩௦)

இவ்வடிவுபத்தமென வெண்ணிநோக்கிடத்தி
னவ்வடிவுத்தானே யிருந்தேனதிசயமே. (௩௧)

இப்பந்தனைபோக வெண்ணிநோக்கிடத்தி
லப்பந்தமுமாகி யிருந்தேனதிசயமே. (௩௨)

இவ்வடிவந்தானுமி யெங்குந்திரிவேனுக்
கெவ்வடிவுந்தானே யிருக்கிலினியென்செய்வேன். (௩௩)

ஒருவடிவுகாக்க வுமன்றுதிரிவேற்கு
வொருவடிவெல்லாமாகின் வாட்டமறக்காப்பதெங்கே. (௩௪)

---

* நியதி = களைதல்.

நிலையைநீக்கிற் றிகைத்தனையொருவுக்குந்
தேவையைப்போர்நீக்கிற் றிகையேயென்றினைக்குறித்தாய். ( )

உலகமுயிர்பரமென் றுரைத்திடுமவைகைப்பொருளை
மிலகவேயாருக வென்னனுபூதியிற்கண்டேன். (௧௬)

எனைத்தவிரவேறொன்று மில்லையெனக்கண்டனவிற்
பினைத்தவிப்புநீக்கிப் பிரமமாயேயிருந்தேன். (௧௭)

தன்னுடையசக்தி தானேத்தனிநின்று
பின்னுலகமெல்லாம் பிறிவில்லினங்குமே. (௧௮)

சங்கற்பசத்தி தானேத்தமாய்விரிய
மங்கப்படிநீசுமூ மண்டபிண்டமானதெல்லாம். (௧௯)

சங்கற்பமென்றுஞ் சகமென்றும்வேறில்லை
சங்கற்பமேசகமுஞ் சகமேசங்கற்பமாகும். (௨௦)

ஓரிடத்திற்கூடு முனையுமப்படியெயோரிட்
டோரிடத்திற்கூடுதலி னுலகுநினைவேயாம். (௨௧)

நினைவென்றசங்கற்ப நிறைவடிவைநோக்கிடத்திற்
றினையன்றிவேறில்லை தங்கத்திற்பணிநிலையைப்போல். (௨௨)

யானேகனென்றகற்றும் யானும்பிறிவின்றி
யானுமிற்குமே வென்னறிவிசயமே. (௨௩)

ஆங்காரத்தினித்த மந்திரமனமுதியிற்கு
நீங்காதவென்னிடத்தி னிலையாயிருந்தனமே. (௨௪)

சங்கற்பமுண்டாகிற் சாற்றுமகங்காரம்
மங்கப்போதுண்டாகி யகங்காரமாதிகளாம். (௨௫)

ஐயந்தனிவு மபிமானத்தினித்தனைகள்
செய்யுமகக்கரணச் சித்தமுதலான்கும். (௨௬)

ஓசைபரிச முருவஞ்சுவைகந்த
மாசையினிற்றோன்றிய வறிவிந்திரியந்தோன்றும். (௪௭)

அறிவிந்திரியமதனி லறிந்துசெயக்கருமப்
பொறியைந்துந்தோன்றும் பொருந்துமிவையதனாலாம். ( )

சங்கற்பம்வேறாகிற் றான்பதினொன்றாய் வேறாஞ்
சங்கற்பந்தானாகிற் றானாய்விளங்கிடுமே. (௪௯)

எவ்வெவ்வடிவுதொறு மிருந்துமினையெப்படியோ
வவ்வவ்வடைவே யடைந்தேயிருந்தனமே. (௫௦)

அவ்வவ்வடிவு மவ்வவர்க்கேதோன்றியிடு
மெவ்வடிவுமியாமென்ன விருந்தனுபூதியிலறிந்தேன். (௫௧)

எல்லாவடிவு மியாமெனவேகண்டதன்றி
யெல்லாரனுபவமு மியாமறியவேண்டுமெனில். (௫௨)

ஒவ்வொருவர்கண்டதனு முயிராசத்தியிற்கண்டம்
பேருருவைகண்டவர்க்குப் பிறிதொன்றுங்காணாதே. (௫௩)

எல்லோரனுபவமு மிதுவெனவேகண்டதனு
நில்லாநினைவதனி னிசமாகக்கூடியன்றே. (௫௪)

நினைவதனைநீக்கி நிஜசொரூபங்கண்டவர்க்கு
நினைவதனைக்கூட நினையாதொருக்காலும். (௫௫)

எந்தப்பொருள்களினின் றெய்தியிடுமின்பனைத்தா
மந்தப்பிரமத்தி னானந்தலேசமதே. (௫௬)

அந்தப்பிரம வானந்தந்தானடைந்தோர்
எந்தப்பொருள்களினு மின்புளதென்றெண்ணுவரோ. (௫௭)

சகலகர்மங்களையுந் தானேககாலத்தி
லகமகிழவேயடைந்த வதிசயமும்பெற்றனமே. (௫௮)

ஒருருடைக்கிறாசான்போ லேழுருக்காசாகக்
கருதாவதேனைதிவேனென்றுஞ் சலங்காதிருந்தனமே. (௫௯)

காண்பதெல்லாந் தன்னுருவாய் காண்பதன்றிவேறாகக்
காண்பதுவுமுண்டோ கயிற்றரவிடையரவுண்டோ. (௬0)

இத்தகைநிச்சயமுணர்ந்தே யிதிற்சலக்கமில்லாமற்
புத்திரமாதானத்தைப் பொருத்தல்சமாதியதாகும். (௬௧)

பேதவாதியையுறுத்துப் பேசுமறைசெகிருட்டி
பேதமிங்கின்றதென்றும் பிரமமேயுளதாகும். (௬௨)

தோற்றமொழிக்கமில்லை தோற்றமொழிக்கத்திலுள்ள
மாற்றரியபெத்தமுத்தி மருளென்றறிந்தனமே. (௬௩)

முத்தியுள்ளதென்றெண்ணின் மெய்யாக்கமுண்டாகும்
புத்தியினிலைஃதொருவிப் போதமாயிருப்பனமே. (௬௪)

வாரியலைபடிவான வாறுபோற்சங்கற்ப
கேரிதற்றுன்றேனை நிலையிற்சகமாய்நிகழும். (௬௫)

சகமென்றுந்தானென்றுஞ் சாற்றிக்கன்மாத்திரமே
யசமதிற்றோர்க்கிடமிடத்தி லகண்டமாயிருக்குமே. (௬௬)

சத்தேயுளதென்றுஞ் சகமதனிற்றனின்று
சத்தேபோற்றன்மயிலைக் காண்பித்தேபெய்கானும். (௬௭)

தோற்றிநிறன்சத்தே தோற்றிவிக்குஞ்சத்தையினிற்
றேற்றிமிச்சகமேனத்தருஞ் சொற்றிங்கற்பிதவடிவே. (௬௮)

சத்தைக்கேதோற்றரவு தானுண்டசத்திறைக்குச்
சத்தைப்போற்றோற்றமில்லை சத்தையினிற்றனிகழும். (௬௯)

சத்தையிடமாய்நின்றே தான்வேறுபோற்றோன்றிச்
சத்தைபோலேவிகழுஞ் சகமசத்தேயல்லவோ. (௭0)

அசத்தொருகாலையுந் தோன்றாதஃதுள சத்தையே
யசத்தையுளதின் விளக்கு மதிட்டானமாய்நின்றே. (எக)

தோற்றிடுதல்சத்தையே தோற்றிடுமிச்சத்தையினிற்
றோற்றிடுமிச்சகமனைத்துஞ் சொல்லாய்முடிந்ததுவே. (எஉ)

சத்தைக்கே தோற்றமுஞ் சார்ந்திடுமானந்தமுஞ்
சத்தையில்லாதிந்தச் சகத்திதுக்குத்தானுண்டோ. (எங)

சித்துக்கேயுள்ளிருப்புஞ் சேர்ந்திடுமானந்தமுஞ்
சித்தில்லாதிந்தச் செகத்திதுக்குத்தானுண்டோ. (எச)

ஆனந்தமானதற்கே யானவிருப்புமுதிப்பு
மானந்தமில்லாத வகிலத்துக்குமுளதோ. (எரு)

சச்சிதானந்தத்திற் சங்கற்பிதமாகிச்
சச்சிதானந்தத்தைத் தான்விடாதேதிகழும். (எசு)

தோன்றுவதுசித்தே தொல்லுலகுநாமமாய்த்
தோன்றுவதுகற்பிதமே சொரூபமன்றிவேறுண்டோ. (எஎ)

சொரூபலக்கணஞ்சகத்திற் றோன்றிவிளங்குதலாற்
சொரூபமேயென்று துணிந்தேயமைந்தனமே. (எஅ)

அறியாமையாலே யகிலம்போற் றோன்றியிடு
மறியாமைநீங்கிடத்தி லறிவாயேதோன்றியிடும். (எகூ)

என்றுமொருபடியா யிருந்தபடியிருக்க
நின்றபடியாராருமன் னிலைகலங்கிநின்றனமே. (அ0)

நிலைபிரிந்தபோது நிலையினில்வந்திடுபோதும்
நிலைபிரியாதேதிகழு நிஜசொரூபமல்லவோ. (அக)

நிலைபிரிந்தென்று நிலையினினின்றேநோக்கி
னிலைபிரிந்ததேயிலையாய் நிஜசொரூபந்தோன்றினதே. (அஉ)

பந்தமுத்தியென்னைப் பகர்ந்திடுபோனென்று
மந்தபரிபூரணத்தி லன்றேயிலையலவோ. (௩)

தன்னையேகண்டு தானிருக்கவெல்லோரும்
தன்னையாரென்றே தவிப்பதுமென்னையோ. (௪)

கண்டிடுதலெல்லாங் கனசொரூபமேயன்றே
கண்டிடுதல்வேறென்று கலங்குவதுமென்னையோ. (௫)

தோன்றிவிளங்குவது தொல்லுலகுக்குமன்றோ
தோன்றிவிளங்குவது சொரூபத்துக்கேயன்றே. (௬)

ஆதலினாற்காண்பதெல்லா மறிவுருவேயெனக்கண்டு
போதமிழந்து பொருளாயிருந்தனமே. (௭)

முன்வினையாஞ்சஞ்சிதத்தின் முடிச்சையவிழ்த்தனமே
பின்வினையாகாமியத்தைப் பிடித்துப்பிசைந்தனமே. (௮)

வீடுபந்தமென்றிதென் மித்தையேயாதலினு
வீடுவினையிரண்டு மெங்கேயுளதாகும். (௯)

ஒருகாலுநிலைகலங்கா தண்டாய்ப்பெற்றநிலைமைத்து
வருகாலஞ்செல்கால மறியாதிருந்தனமே. (௧௦)

தெரிசனத்தின்முத்தியெனச் செப்புஞ்சிதம்பரத்தைத்
தரிசனமாய்க்கண்டு தருக்கழியநின்றனமே. (௧௧)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரிபூரணமாகிக்
கோத்திருந்தபாழ்தனிலே குடியாயிருந்தனமே. (௧௨)

செகமதையுந்தான்விழுங்கிச் சீவனையுமுன்வாங்கி
யகமதுவும்புறமுமிலா வகண்டமாய்நின்றனமே. (௧௩)

அதுவிதுவென்றிடவில்லா வகண்டபரிபூரணமாம்
பொதுவதனிற்குடியாகிப் புகுந்தேயிருந்தனமே. (௧௪)

தந்தையார் தாயார் தாரமார் புத்திரரார்
பந்தமாமெல்லாம் பாரமாயிருந்ததே. (௯௫)

ஊனோடுலகோ டுடலேதுன் பொருளோடு
சார்பேதுளவெல்லாந் தானுயிருந்தனமே. (௯௬)

படித்தறிந்தபோதே பலகலையாகமங்களெல்லா
மெடுத்தெறிந்துவிட்ட வனேவிடையேறினனென்றே. (௯௭)

தெருள்விழியோர் துணிவிதெனத் தேர்ந்தநுபூதியிற் கொள்வர்
மருள்விழியோர் திரிவிவிதை மாயாவாதமென்பர். (௯௮)

ஓதுகினின் மறைமுழுது மோமெழுத்தேயானது போற்
சீவபரமெலாமொன்றாஞ் சித்தொன்றேயல்லவோ. (௯௯)

புத்தியில்லாவென்றனக்கும் போதவிழிதான்றிறந்து
முத்திபதங்காட்டுவித்த முதுகிரிக்கென்னகைம்மாறே. (௧00)

யாதுணர்ந்தவிப்படியே யிப்பிரமாநுபூதி
சாதுணர்ந்தேயெல்லோருஞ் சதிராய்வாழ்ந்திடவேண்டும். ()

மும்மலவிருளினீங்கி முத்திபதமெய்க்களித்த
செம்மலிருந்தாட்பிணையே நீடூழிதான்வாழ்க. (௧0௨)

பிரமாநுபூதிவிளக்கம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது

ஞானவம்மானை.

ஆழத்துப்பிள்ளை யடிதொழு தம்மானை
ஐயக்கிரியை யறுத்தேன்கா ணம்மானை
விருத்தவம்பிகைப்பத மேவியே யம்மானை
மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணை விழித்துப்பின் னம்மானை
கருத்திற்றுணிவைக் கருதிநின் றம்மானை
கண்டபடியே கழறுகே ளம்மானை
தந்தைதாய்தாரந் தமரொடு மம்மானை
சாற்றுமுயிர்ச்சார்வு தனம்பணி யம்மானை
புவிகாணியென்றும் பொருட்சார்வு மம்மானை
புறப்பற்றெனுமிவை பொருந்திநின் றம்மானை

குலமுஞ்செல்வமுங் குழுவுங்கோல மம்மானை
குறைவில்லையெனவெணிக்கொண் டுழன் றம்மானை
திரிதருகின்றேன் சிலகால மம்மானை
செம்மைநெறிதனைச் சிந்தியா தம்மானை
சிவநேசர்தவந்தானுஞ் செய்யாம லம்மானை
சித்தந்தெளிந்து தெய்வீகத் தம்மானை
அனித்தமசத்த மாக்கைதயே யம்மானை
ஆணவம்மாயை யசத்தேகா ணம்மானை
நித்தியநின்மல நீடின்ப மம்மானை
நிஜமானமுத்தி நிலைசத்தே யம்மானை

என்னவுணர்ந்தபி னில்லின்மை யம்மானை
ஏறநோக்கா திளமைதனி லம்மானை
பொய்யெனவிட்டுப் புறப்பட்டே னம்மானை
போதகுருசாந்தன் பொன்னடிக் கம்மானை
வந்துதுதித்து வணங்கினே னம்மானை
மலரடியென்சென்னி வைத்துப்பின் னம்மானை
முந்திநெறியை மொழிந்துட னம்மானை
மூதுகிரியிற்றவ முயலென் றம்மானை
அவனுரைத்தபடி யங்கிருந் தம்மானை
அல்லும்பகலு மசைவற வம்மானை (௧0)
மேவிநின்றேதவ மேவினே னம்மானை
விருத்தவம்பிகைவந்து விளக்கினா ளம்மானை
அவள்விளக்கநன்றா யநுபவ மம்மானை
ஐயந்திரிவற வறிந்தேன்கா ணம்மானை
எம்மதத்தோர்க்கு மெழில்வீட்டி லம்மானை
ஏகமாயனன்னிய மெய்துத லம்மானை
சம்மதமத்தனை சம்மதிக் கம்மானை
தத்துவமசியென்று சாற்றிடு மம்மானை
இந்தச்சம்மதிக் குயிர்சநு மம்மானை
இருமுதலென்ற விழுவுகா ணம்மானை (௨0)
ஒன்றாகின் முத்தியு மொன்றுதன் றம்மானை
உரைத்திடலபின்னையி லொன்றாங்கா ணம்மானை
பின்னையிலிருமுதல் பேசாம லம்மானை
பேசொணாதபின்னையிற் பிரமமொன் றம்மானை
அபின்னையிலேகமா மநுபவ மம்மானை
ஐந்தாகும்பின்னையி லநுபவ மம்மானை

சத்தியின்றியுண்டோ சத்திமா னம்மானை
சத்திமானையின்றிச் சத்தியி லம்மானை
பந்தத்துக்கேதுவாம் பகர்பின்னை யம்மானை
பந்தம்விடற்கேது பகர்மற்ற தம்மானை (௫௦)
இப்பந்தம்வீடின்றி யிருந்திடு மம்மானை
ஏகமதையன்றி யிலையில்லை யம்மானை
அதுவேலகமென் றலாக்கனி வம்மானை
ஆக்கிரியிருமுத லாகுமென் றம்மானை
பிரத்தியக்கமதாகப் பேசுகே னம்மானை
பிராகபாவமதிற் பிரமமொன் றம்மானை
நினைவிற்கூடியபின்னை நிகழ்மாயை யம்மானை
நிஜமாய்க்காக்கொடிவிரண்டாய்நிகழுங்காணம்மானை
நினையுந்தனையன்றி நில்லாதென் றம்மானை
நீக்கிடிற்றுரேயாய் நிகழுங்கா ணம்மானை (௬௦)

தோன்றுதலெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்மானை
தோன்றுதல்வேறென்று சொல்லிடி லம்மானை
ஐந்துபதார்த்தமு மாகுறு மம்மானை
ஆகிவேறுபோ லமர்ந்திடு மம்மானை
அனைத்துஞ்சொரூபமென் றறியவந் தம்மானை
ஆறுறமைந்து மதுவாங்கா ணம்மானை
இதுவெல்லாநா மென்றுகண் டம்மானை
ஏதும்பதைப்பற் றிருந்தேன்கா ணம்மானை
என்சத்தேயுண்டா யிருக்குங்கா ணம்மானை
என்சித்தேதோன்றி யியம்பின்னை யம்மானை (௭௦)

என்னின்பேயின்பா யெய்துங்கா ணம்மானை
எல்லாஞ்சத்துச்சித் தின்பங்கா ணம்மானை

என்னைவெனையுங்கண் டெய்தினே னம்மானை
இன்பமேயெய்தி யிருந்தேன்கா ணம்மானை
எந்தப்பொருளிலு மின்பெய்த லம்மானை
என்னின்பமேயென் றிசைந்தேன்கா ணம்மானை
இனியோர்பொருளையு மெண்ணிலன் றம்மானை
இச்சைசெய்யேனதி லின்பமி லம்மானை
ஆசைபயமவை யற்றேன்கா ணம்மானை
ஆனந்தநித்திய ஞானதா லம்மானை (௮0)

நிகழ்காலமதுதனி னேரிட்ட தம்மானை
நிராசையிற் றய்ந்து நிலைநிற்கே னம்மானை
என்னினைவிலென்னை யிதுவென்றே யம்மானை
இன்றுறுவாய்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானை
என்னினைவின்மையி லேகமா யம்மானை
என்னையேயான்கண் டிருக்கேன்கா ணம்மானை
இங்குமங்குமென்னை யாரேசகண் டம்மானை
எதுங்கலையற் றிருக்கேன்கா ணம்மானை
ஆசையுசெய்பின்னை யிலன்றேநின் றம்மானை
ஆமெனுதலிதென் றறிந்தேன்கா ணம்மானை (௯0)

என்றனையெனையன்றி யிலையொன்று மம்மானை
இதுதனிவெளபூ வேத்துவே னம்மானை
என்னையறியாம லில்லைகா ணம்மானை
எங்கெழுகாணு தேற்குமே யம்மானை
தன்னைநிகராகுஞ் சகசரி யம்மானை
தன்னருள்செய்த தயவினுக் கம்மானை
என்னாலைகம்மாறு முன்னெ டென்னிடத் தம்மானை
இனியவடியவர்க் கெழுநிற்பனி யம்மானை
விரும்பியேசெய்வது விதியிக்க வம்மானை
விருத்தகிரித்தலம் விளங்கிட வம்மானை (௧00)

ஞானவம்மானை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எழாவது

வேதாந்த

தசாவத்தைக்கட்டளைச்சுருக்கம்.

மோக்ஷமுண்டென்கிற வெம்மார்க்கத்துக்கும் உபக்கிரமத்திற்பக்ஷமும், உபசங்காரத்தின்முத்தியும், சித்தாந்தமாகையினாலே இம்மார்க்கத்தினுடைய பக்ஷமுத்தியியவகாரஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படாநின்ற தெப்படியெனில்.—சத்தியம், ஞானம், அனந்தம், ஆனந்தமென்னும் இலக்கணத்தையுடைய சுயம்பிரகாசமாகிய பரவத்துவின்கண்ணின்று மாசக்குச்செயவொருதையின்ருசத்திதோன்றும்; அதினின்று மாயைதோன்றும்; அதில் சுத்தமாயையினின்றும் பரதத்துவந்தோன்றும்; அதினின்றும் வியோமந்தோன்றும்; அதிற் காலபரந்தோன்றும்; அசுத்தமாயையினின்றும் புருடன்றோன்றும்; அதின் மூலப்பகுதிதோன்றும்; அதின் மான்றோன்றும்; அதிலாங்காரந்தோன்றும், அந்தவாங்காரந் திரிகுணமாகவிரியும்; அவையிற்சாத்துவிகாங்காரத்தின் மனமும், ஞானேந்திரியங்களைந்துந் தோன்றும்; இராசதவாங்காரத்தில் கன்மேந்திரியங்களைந்துந்தோன்றும்; தாமதவாங்காரத்தில் சத்தாதிகளைந்துந்தோன்றும்; இந்தசத்தாதிகளைந்தையும் ஒவ்வொன்றை யிரண்டுகூறுசெய்து அவையொருகூற்றில் ஒவ்வொன்றை நான்ஞன்குகூறாகச்செய்து ஏனைய கூறல்லாத நாலினுங்கூட்டப்

பஞ்சீகரண தூலபூதமாம்: உபக்கிரமமுற்றும். [இனிதத்துவங்களினுடைய வகையெப்படி யென்னில்:—பஞ்சீகரண தூலபூதமைந்து, சத்தாதியைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணங்களைந்து, புருடன், காலபரம், வியோமம், பரம், ஆக தத்துவமிருபத்தெட்டுமேல் மாயையொன்று, பின்னுசத்தியொன்று ஆக ௩௰: இவையேபந்தம். இனியிவைமுப்பதுநீங்கி மேற்சுயம்பிரகாசத்தை யடைதலே உபசங்காரம், இதற்குமார்க்கமெப்படி யென்னில் :—தூலபூதமைந்து; சூக்ஷுமபூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, ஆக இருபதுஞ்சீவசாக்கிரம்; இதிற்றிரோதாயிநீங்கும் மனம், புத்தி, ஆங்காரமூன்றுஞ்சீவசொற்பனம்; பிரகிருதி, சீவசுழுத்தி, புருடன், பரசாக்கிரம், இதிற்பிரகிருதி நீங்கும்; காலபரம், பரசொற்பனம், இதில் அசுத்தமாயை நீங்கும்; வியோமம், பரசுழுத்தி, பரம்சிவசாக்கிரம்; மாயை விசுவக்கிராசம் இதிற் கன்மநீங்கும்; பின்னுசத்தி, உபசாந்தம், இதிற் சுத்தமாயை நீங்கும்; சுயம்பிரகாசமே குருதுரியம், இதில் ஆணவநீங்கும்; ஆக வவத்தைபத்து: இதுவேமுத்தி; இவ்வொழுங்கில் ஞானாசாரியர் கைகாட்டிப்படிக்குச் சமாதியிலிருந்து அநுபவம்பண்ணிக்கொள்ளவேண்டியது.

வேதாந்த தசாவத்தைக்கட்டளைச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

வேதாந்த

தசகாரியக்கட்டளை.

நித்திய நைமித்திய காமியப்பிராச்சித்த உபாசனாதிகன்மங்களை அநேகஜென்மாந்தரங்களிலே பண்ணப்பட்டு கிருதகிருத்தியனாய், நித்தியா நித்தியவஸ்துவிவேகம். இகமுத்திரார்த்தபலபோகவிராகம், சமையாதிஷட்கம், முமுட்சுத்துவம் என்கிற சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியுடைய அதிதீவிரபக்குவமுடையோர் மேற்சொன்னமோட்சவகைக்கு, பிரமகைவல்லியத்து சமாதியிலிருந்தடைகுதற்கு மேலானமார்க்கம் வேதமுடிவாகிய உபநிடதத்தில் தசகாரியமாக இருக்கும்; இதற்குத் தொகை யெப்படியெனில்:—மாயாரூபமென்றும், மாயாதெரிசனையென்றும், மாயாசுத்தியென்றும், சிவரூபமென்றும், சிவதெரிசனையென்றும், சிவசுத்தியென்றும், பிரம்மரூபமென்றும், பிரம்மதெரிசனையென்றும், தேககைவல்லியமென்றும், விதேககைவல்லியமென்றும் ஆகப்பத்து: இதுதொகையாகிய சிரவணம்; இதற்குவகை யெப்படியெனில்:—மாயாரூபமாவது சர்வப்பிரபஞ்சங்களும் இத்தனை அங்கிசத்துடனே கூடிவிளங்குமெனக்காண்கை: மாயா தெரிசனமாவது அந்த அங்கிசத்

தில் இத்தனையங்கிசம் மாயாசம்பந்த மெனக்காண்கை: மாயாசுத்தியாவது அதினுடைய வதிட்டானத்தைக் காண்கை: சீவரூபமாவது விளக்கவிளங்கப்பட்டமாயாரூபத்தைக் காண்குதற் கோரறிவுண்டெனக்காண்கை: சீவதெரிசனமாவது அவ்வறிவைத்தானெனக்காண்கை: சீவசுத்தியாவது அவ்வறிவினதிட்டானத்தைக்காண்கை: பிரம்மரூபமாவது மாயாரூபத்துக்குஞ் சீவரூபத்துக்குமதிட்டானம் பிரமமெனக்காண்கை: பிரம்மதெரிசனமாவது ஆரோபிதமு மதிட்டானத்தைவிட வேறில்லாததுபோல மாயையுஞ்சீவனும் பிரமமாகத்தானேகாண்கை: தேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமமாகத்தானேகாண்கிறபோதமுநீங்கி ஆனந்தமயமாய்நிற்கை: விதேககைவல்லியமாவது அந்தப்பிரமானந்தாதீதத்தையடைகை: இருவகையாகியமனனம். இனி விரிவு எப்படியெனில்:—சத்தாதிவிடயத்தி லவாவறுத்து ஏகாந்தத்திலிருந்து நிதித்தியாசனத்தில் சமாதியைப்பொருந்தி சாட்சாத்கரிக்கும்வகை: மாயாரூபமாவது இதுவென்றுகாணப்பட்டசர்வப்பிரபஞ்சமுமுண்டாய் விளங்கிரம்மியமாய் நாமரூபமாய் இவை ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்குதலைக்காண்கை: மாயாதெரிசனமாவது அந்த ஐந்தங்கிசத்தில் பின்பு சொல்லப்பட்ட நாமரூபமாகிய விரண்டங்கிசமு மாயையெனக்காண்கை: இனி மாயாசுத்தியாவது இந்தமாயாசம்பந்தமாகியநாமரூபத்துக்குமுன் சொல்லப்பட்ட உண்டாய்விளங்கி ரம்மியமாகிய மூன்றங்கிசத்தை யுடைய அதிட்டானத்தைக்காண்கை: சீவரூபமாவது ஐந்தங்கிசத்துடனே விளங்கப்பட்ட சர்வத்தையுநோக்கி அவையில் பின்புசொல்லப்பட்ட இரண்டங்கிசமு மாயாசம்பந்த மென்றும் அந்தமாயாசம்பந்தமும் முன்பு சொரூபசம்பந்தமாகிய சச்சிதானந்த

தைவிட வேறின்மையென்றுங் கண்டறிவொன்றுண்டெனக் காண்கை: சீவதெரிசனையாவது காமரூபமயமாகிய கேவலமுநீங்கிச் சச்சிதானந்தமாகிய பிரமத்தைப்பற்றிநிற்கை: இதுசாக்கிர அவத்தை. சீவசுத்தியாவது அந்தச்சச்சிதானந்தமயமாகிய பிரமத்தை அவ்வொளியே கண்ணாகக்கொண்டறிந்து அறிந்தசீவத்துவபோதமடங்கி அச்சீவனுக்கு அதிட்டானமாகிய பிரமத்தானாயிற்கை: பிரமரூபமாவது மாயாரூபமாகிய காமரூபத்திற்கும் அதையுணருஞ்சீவனுக்கு மதிட்டானமாய் விளக்கப்பட்டது சச்சிதானந்தமே யெனக்காண்கை: இதுசொப்பனவத்தை. பிரமதெரிசனையாவது பழுதை, கிளிஞ்சில், கட்டை, சூரியன், தங்கம், மண்முதலிய வதிட்டானங்களில் கற்பிக்கப்பட்டபாம்பு, வெள்ளி, கள்வன், கானனீர், ஆபரணம், கடகலசமுதலியவாரோபிதம்விசாரித்தவிடத்தில் அவ்வதிட்டானமேயாகி விளங்குதல்போல ஆரோபிதமாய் விளங்கப்படுகிற காமரூபமயமாகிய மாயையும், அம்மாயையையறியப்படாநின்றசீவனும் அதைவிளக்கப்பட்ட பரமும், காமரூபமறியப்பட்டதானும், அறிவிக்கப்பட்டபரமே யெனக்காட்டாமல் காமரூபத்தையுந் தன்னையுஞ்சீவனைப்போல் விளக்கப்பட்ட அந்ஞானமும், அதற்கு வியதமாகியகாமமும், இந்த ஐந்துபதார்த்தமும் அதிட்டானமாகிய சச்சிதானந்தசொரூபமேயாய்க்காண்கை: இது சுழுத்தி. தேககைவல்லியமாவது அப்படி அந்த ஐந்துபதார்த்தமுஞ் சொரூபமேயாய்க் காணப்பட்டவாதனையுநீங்கி அவ்விடத்திற் பிரகாசிக்கப்பட்டசொரூபானந்தத்தைப் பெற்றுநிற்கை: இதுதுரியம். விதேககைவல்லியமாவது அந்தச்சொரூபானந்தத்தைப்பெற்று ஆனந்தாதீதனாய் வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய பிரமகைவல்லியத்தைப் பெறுகை: இதுதுரியாதீதம்.

இவ்வொழுங்கில் குருகாருண்ணியத்தினாலே சென்றுதசகாரிய
மு மனுபவப்பட்டுப் பிரமகைவல்லிய மடையில் அப்போதுபந்
தமுத்திவியவகாரஞ் சொற்பனம்போலக்கண்டு பண்டைப்படி
யாய்நின்று மேற்செனனத்துக்கு வித்தாகிய ஆசைபயமிரண்டு
ம், தான் சர்வானர்த்தத்திற்கு மதிட்டானமாகிய பிர்ம்மானந்த
மயமானகையால் ஆசையும், தற்சொரூபமாகிய பிரமத்தைத்த
விர பிரத்தியக்கு வேறொன்றுமில்லாத தாகையால் பயமு
மொழியும்.

வேதாந்த தசகாரியக்கட்டளை

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது.

சகச நிட்டை.

சவிகற்பநிருவிகற்பச் சகநிட்டையெனவுரைக்கும்
இவிகற்பமென்றுமின்றி யிடைவிடாச்சகசநிட்டை
செவியறிவுறுத்தநீயுந் திருவுளஞ்செய்யவேண்டும்.
அவியமில்விருத்தவெற்பி லம்மைமீயமன்பர்வாழ்வே. (௧)

பொருவுறுத்தரும்பலனைப் புசிவினைச்சமமாதலி
அருவிதுவென்றுஞ்சித்த மமலமாயிருந்திருக்கும்
இதுவெனவுணர்த்துநீத் திகபரந்திச்சையற்ற
சதுரர்களிடத்திற்பாசந் தகர்ந்திடுபத்திதோன்றும். (௨)

பத்திதான்பதிக்குங்காலைப் பராக்கநந்தலைமடைந்து
சத்தியாயங்கொத்துத் தொல்லருட்சத்தியாகி
நித்தியானந்தலிங்க சோதாய்த்தரிக்கப்பட்டுத்
தித்தியானந்தமின்பத் திருத்தியிற்களிக்குமென்றும். (௩)

சமரசம்பதிக்குங்காலைத் தலைமையிக்கியத்தடைந்தில்
சமரசமானவான்மா வந்துச்சிற்சத்தியாகி
விமலமாலிங்கத்தன்னை விளங்குமெய்ஞ்ஞானத்தித்து
நிமலமாம்பரமானந்த நிஜநிருத்தியிற்களிக்கும். (௪)

ஆனந்தம்பதிக்குங்காலை யச்சரணத்தடைந்து
வானந்தத்தங்கமாகு மகபராசத்தியாகித்
தானந்தப்பிரசாதத்தைத் தரித்துச்சோத்திரத்திலென்றும்
ஊனந்தமில்லாவின்ப வோசையிற்களிக்குமென்றும். (௫)

அனுபவம்பதிந்தகாலை யடைந்துநற்பிராணலிங்கத்
தெனுமங்கவாயுவின்றங் கெழிலாதிசத்தியாகி
ஊனுஞ்சரலிங்கந்தன்னை யொன்றுந்தொக்கினிற்றரித்துப்
பனுமந்தப்பரமானந்த பரிசத்திற்களிக்குமென்றும். (௬)

அவதானம்பதிந்தகாலை யடைந்தக்கப்பிரசாதத்தை
இவனுணேதயுவங்க மிச்சைநற்சத்தியாகி
நவமானசிவலிங்கத்தை நயனமற்றதிற்றரித்தின்
குவமானமில்லாவின்ப வுருவினிற்களிக்குமென்றும். (௭)

நயிட்டியம்பதிந்தகாலை நன்மையேசாத்தடைந்து
சயித்தியசலமாமங்கந் தகுஞானசத்தியாகி
வியப்புறுங்குருலிங்கத்தை மேவுநாவினிற்றரித்தின்
னுயப்பெறுபரமானந்த வுருசியிற்களிக்குமென்றும். (௮)

சற்பத்திபதிந்தகாலைத் தகும்பத்தத்தலமடைந்து
முற்பகர்தரையாமங்க மொய்யதாங்கிரிகையாகித்
தற்பராசாரலிங்கந் தரித்துநாசியினிலந்தச்
சிற்பரானந்தகந்தந் தேர்ந்ததிற்களிக்குமென்றும். (௯)

ஒருபத்திதானேயாகு மொருதலந்தானேயாய்
ஒருவங்கந்தானேயாகு மொருமுகந்தானேயாய்
ஒருலிங்கந்தானேயாகு மொருமுகத்தானேயாய்
ஒருவின்பந்தானேயாகு மொன்றதாய்க்களிக்குமென்றும். (௰)

அறுதியிற்சிவமேலிங்க மபினையேயங்கமாகும்
அறுதியிவ்வபினையேயிவ் வங்கமதாயிற்றென்றால்
அறுதியச்சிவமேயந்த வங்கத்திற்புறம்புந்தோன்றும்
அறுதியக்குருவத்தீக்கைக் கருத்ததுமிவையேயாகும். (௧௧)

சகசநிட்டை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது

உபதேச

சித்தாந்தக்கட்டளை.

ஆத்மாக்களை முத்தியிலேவிடவேண்டி வாக்குமனதீத கோசரமாகிய அருட்சத்திதானே பாசவயிராகமு, சிவகாருண்ணியம், ஈஸ்வரபக்தி, பிரமஞானமென்கிற நான்குமே ஒரு திருமேனியெனக்கொண்டருளிய ஞானாசாரியார், இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்பில் நித்தியா நித்தியவத்து விவேகம், இகமுத்தார்த்த பரபோகவிராகம், சமையாதிசட்கம், முமூட்சுத்துவமென்கின்ற சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே, ஓர் வடிவெனக்கொண்ட சற்சீடனுக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணுமுறைமை, உலகத்தின்கண்ணே வயித்தியராயினோர்ஒருவனை வியாதியை நிச்சயம்பண்ணி இத்தனை தினத்தின்மேல் அவுடதங்கொடுக்க வேணுமென்று நியமமிருப்பினும், ஒரோர் அசாத்தியவியாதியையுடையவனுக்குக் கண்டவக்ஷணமேகனமாகிய பூபதிமுதலிய அவுடதங்களைக்கொடுத்து உடனேதிருப்பவேண்டும்; அதைப்போலச் சாதனங்களையுடையதீவிரதரபக்குவனுக்கும்ஒராண்டாகிலுஞ்சோதித்து அநுக்கிரகம் பண்ணவேணுமென்றாலும் ஒரோர் அதிதீவிரதர பக்குவனுக்கு அந்தக்கணமே இந்த உபதேசசித்தாந்தத்தை அநுக்கிரகம்பண்ணிபவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்திபண்ணவேண்டும் இந்த உபதேசசித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து,மற்றைய மார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்காதோவென்னில், பாதாதிகேசபரியந்தம் அக்கினி பற்றிக்கொ

ண்டவனுக்கு விழுங்குந்துறையிலே அவனைவிழுங்கி மேலிடப்பட்ட மடுவிலேயன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே யவிந்துமுடியாது; அதைப்போல அதீதபக்குவனுக் குடனே அவனையும் விழுங்கி மேலிடப்பட்ட அகண்டாகாரஞானம் இம்மார்க்கத்திலே பிரவேசித்த அக்கணமேயுண்டாம்; அதெப்படியென்னில், சற்குரு சந்நிதியிலே சற்சீடனானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அளிகள்போல் பூதலமெங்குந்தேடி வெப்பந்தீராமல் வந்தடைந்துகண்ட அக்கணமே உள்ளமகிழ்ச்சியையடைந்து தாரகமாகிய சிவமே யெனக்கண்டு அவருடைய அருள்சுரக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டு சுவாமி! நானார்? இந்நானாவாகியவுலகமேது? இது ஆரையுடையது? எனக்குச் செனனமரணம்வந்தவாறேது? இது யாதினாலேநீங்கும்? இவற்றை யனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும்; இவையிற் பிரதமத்தில் அடியேன் நானொன்று விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்கு என்னை யறிவித்தால் மற்றைநாலும் அடியேனே விண்ணப்பஞ்செய்வேனென்று சற்சீடன் நானொன்று கேட்க, ஆசாரியரனுக்கிரகம்பண்ணுகிறார்: நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்போலக் காட்டுகிறோம், நீ நன்றாகப் பார்க்கக்கடவாயென்று திருவடியைச்சூட்டி அஸ்தமத்தக சையோகம்பண்ணி கிருபாதிருஷ்டியினாலேநோக்கி இங்கேயுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம்நீயேயென்னில், சுவாமி? இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நானெப்படியாவேன்? ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசியாநிற்கிறதென்னில், சுவாமி! நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது; ஆனாலந்தவுலக மெவ்விடத்தினின்று தோன்றுகிறதென்னில், சுவாமி! என்னுடைய நினைவிலேநின்று தோன்றுகிறது; ஆனால் நினைவுவேறு உலகம்வேறோ வென்னில்?

சுவாமி! உலக மெதிரிட்டுக் காண்கையினாலே வேறுதானே, ஆனால் உலகமாகிய நாமரூபத்தைநீக்கி நினைவைப்பாரென்னில், சுவாமி! அப்படிபார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவைநோக்கி நாமரூபத்தைப்பாரென்னில், சுவாமி? அப்படி பார்க்குமிடத்தும் நாமரூபத்தைக்காணேன், ஆனால் நாமரூபமயமாகிய உலகமேதென்னில், சுவாமி! என்னுடைய நினைவுதானே, ஆனால் அந்நினைவு எங்கேநின்று தோன்றுகிற தென்னில், சுவாமி? என்னிடத்திலே நின்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நினைவுவேறு நீவேறோவென்னில், சுவாமி! என்னி னைவாகையினாலேவேறின்றி நான்றானே, ஆனால் நினைவைநீக் கி யுன்னைப்பாரென்னில், சுவாமி! யான் பிரகாசியா நிற்கின் றேன், ஆனால் நினைவு நீயெப்படியாவாயென்னில், சுவாமி? நினைவு என்னைவிட வேறுதானே? ஆனால் உன்னைப்பிரித்து நினைவைப் பாரென்னில், சுவாமி! அப்படிப்பார்க்குமிடத்தில் நினைவைக்காணேன், ஆனால்நினைவுயாதோவென்னில், சுவாமி? நினைவானது நானுமல்ல என்னைவிட வேறுமல்ல, ஆனால்அஃ தெப்படியென்னில், சுவாமி! தங்கத்தினிடத்திலே பணிதியா னது தங்கமுமல்லாமல் தங்கத்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற் பிக்கப் பட்டதுபோல நினைவுமென்னிடத்திலே கற்பிதம்ஆனா லிந்தநினைவு வேறேசத்தையோவென்னில், சுவாமி? அதற்கு வேறே சத்தையில்லை; என்னுடைய சத்தையேதோன்றி விள ங்காநிற்கிறது, ஆனால் இங்கே தோன்றுவதெல்லாம் யாதென் னில், சுவாமி? இங்கே தோன்றி விளங்குவதெல்லாம் நானே, ஆனால் நாமுன்னம் எல்லா நீயே யென்று சொன்னோமே, அத ற்குனக்கு ஐயந்தோன்றித்தே, இப்போது எல்லாம்நானே யெ ன்று நீசொன்னது திரிவோ நன்றாய்ப்பாரென்னில் சுவாமி?

முதற்றிரிவினாலே எல்லாம் நானெப்படி யாவனென்று கேட்டேன்; சுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே திரிவு பண்ணிக்கொண்டிருந்த அஞ்ஞான விருள்போய்த் துணிவாகத்தானே எல்லாம் நானேயெனக்கண்டேன்; ஆனால் உன்னைக்கண்ட இடத்தில் அனுபவமெப்படி யிருந்ததென்னில், சுவாமி? அகண்டாகாரமயமாய்ச் சுட்டிறந்தசுகாதீதமாய்ப் பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருக்காலு மில்லாததுபோல், உலகமுயிர் பரமென்பது ஒருக்காலு மில்லாததாய் பிரகாசியாநிற்கிறது; ஆனாலிதுவே தற்சொரூபமுத்தி; இதிற் கலக்கமில்லாமல் தேகபதனபரியந்தம் நிற்பாயாக; இதன்றி அந்தமுத்தி நீ யானதுக்குக்குறி; மற்றை நாலும் நீயுன்னனுபவப்படிக்குச் சொல்லென்னில், சுவாமி? நானாவிதமாகிய பிரபஞ்சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்; அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்சங்கற்பத்தையுடைய ஆரோபிதமாகிய பிரபஞ்சம் அதிட்டானமாகிய என்னைவிட வேறல்லவென்று காணாததிரிவினாலே எனக்குச்சனனமரணம், எல்லாம் நானேயென்றறியில் செனனமரணமில்லை; இப்படி மற்றை நாலும், சுவாமி கடாக்ஷத்தினாலே எனக்கனுபவமாயிற்று நல்லது, நம்முடைய அனுபவமுமிதுவே: சுருதியினுடைய முடிவிலே சொல்லுவதுமிதுவே; உன்னுடைய வனுபவமுமிப்படியேயாகில் இதுவே உபதேசசித்தாந்தம் என்று இதிற்கலக்கமில்லாமல் வாழ்வாயாகவென்று ஆசீர்வாதஞ்செய்தார்.

உபதேசசித்தாந்தக்கட்டளை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது

பிரமசித்தியகவல்.

எழுவகைப்பிறப்பி லெடுத்தற்கரி ய
மானிடப்பிறவி வாய்ப்பிலொருவ ற்
காடியினதுகொண் டம்முத்தியி னை
அடைகுதலேபய னஃதினையன்றி ச்
சித்திபுத்திகளிற் சிந்தனைசெய்யி ன்
ஏதமேதாகு மெதிறுமெள்ளி ல்
உலகத்தின்கண் ணுறைப்பிலொருவ ன்
அன்புடைத்தா லவருலாவி ய
பயன்பெறுகுதலே பழுதில்சிறப்பு ம்
அஃதினைப்போல வவனியின்மனித ப்
பிறப்பினைக்கொண்டே பிறவாநெறி யைய
அடைந்திடுமதுவக் கரிதற்கரி ய
அவதியியல்பென் றறிந்துளபோ தே
எத்தனம்பண்ணு திருப்பவன் றனக்கு த்
தான்வந்தகணெனச் சார்ந்திடுமாகு ம்
இத்தகைவாயி னியம்பியசித் தி
அடைந்திடுதல்பய னலவோவெள்ளி ல்
அனந்தசித்தி யடைந்திடுமதற்கு ள
பிரமசித்தி பெறுகுதலேபய ன்
அணிமாதிசித்தி யடைகுதல்பயன ன்
றிஃதையுமன்றி யியம்பியிடெட் ட
யோகந்தானு மொன்றியபிர ம

சித்திக்கங்கஞ் செப்பியவவையின்
கருத்தறியாது கருதிமாறுக
அறுபட்டித்தேயவ் வணிமாதிதன்னைப்
பெறுவர்கருத்தைப் பேசக்கேண்மின்
காமாதிகளைக் கைவிடலியமம்
விட்டபொருள்கண் மேவிடற்றள்ளி
நிற்குதனியம நிருபாதிகமாய்
ஓராதனத்தி லுறைதருதலாதனம்
நாமரூபத்தை நாடுமனத்தை
இருதயமதனி லிருக்கப்புகுத்தல்
பிராணாயாமம் புறவிடயத்தைப்
பெயர்த்துளேயிட்டல் பிரத்தியாகாரம்
விடயவாதனையை விகற்பறநிறுத்தல்
தாரணையாகுந் தற்சொரூபத்தை
நாடறியானை நவிற்றிடுபுறமும்
உள்ளுமறவவ் வொளிதானேயாய்
ஒத்துநின்றிடலே யோங்கியசமாதி
ஆதலினிந்த வட்டயோகமதும்
பிரமசித்தி பெறுதற்கங்கம்
என்னவுமாகு மினிப்புத்தியதும்
பயனலவோவெனிற் பகர்ந்திடுபுத்தி
இடம்பொருளேவ லின்பங்கீர்த்தி
என்றைவிதமா மிவையைத்தினையும்
நன்றாய்த்தேறி னன்முத்தியதாம்
இஃதினையன்றி யிம்மாயாவித்
சம்பந்தத்தனைத் தானினைத்திடுதல்

அறியாமையாகு மஃதினைக்கேண்மி ன்
இடமுமறியா விடமேயிடமா ம்
பொருளுமறியாப் பொருளேபொருளா ம்
உறவுநீங்கா வுறவேயுறவா ம்
சுகவிரதிசய சுகமேசுகமா ம்
புகழும்பெரியோர் புகழ்தலேபுகழா ம்
ஆகையிற்புத்தி யாகிய விதங்க ள்
எழிலார்வீடே யிவ்வகையன் றி
மாயையிலுளதாய் வந்திடுசித் தி
புத்திகளொன்று புகலிரண்டினை யு ம்
அடைந்திடவினைத்த லபலமதாகு ம்
எதிறுலென்னி வியம்பிடுமா யா
சம்பந்தத்தைத் தானடைதற்கு ம்
சத்தியமுத்தி சம்பந்தந் தை
அடைந்திடுமதற்கு மாகியவருத்தம் ம்
எட்டுணையாறு மிச்சையச்சங்க ள்
உள்ளின்றியேயவிட் டொன்றியகாய க்
கிலேசம்பண்ணிக் கொர்தவமநனி ல்
அடைந்திடவேண்டு மாகியவிந் த
இரண்டுவகைக்கு மேற்றமுந்தாழ்வு ம்
இன்றிவருத்த மெய்தல்சமமா ம்
இத்தகைவருத்த மெய்தப்பட்டு ம்
அனித்தப்பொருளை யடைகுதலபல ம்
அழியாப்பொருளை யடைகுதல்சபல ம்
அன்றியுநன்று யறிந்தவிடத்தி ல்
அவைகளிரண்டு மசத்தாதலினு ல்

இன்பமோர்காலு மிலையவைதனினி ன்
றடைந்திடுமின்ப மலையாவறிவி ன்
ஆனந்தலேச மஃதறியாமையி ல்
இவைகளினிடமா யெய்திவந்ததுபோ ல்
அறிந்திடுமதனா லறிவானந்த ம்
பொருந்திடிற்சகல புத்திசித்திகளு ம்
* ஏககாலத்தி லெய்தினதாகு ம்
இதுவன்றிவேத மெழிலாகமத்து ம்
புருடார்த்தமாகப் புகலுங்கினிலு ம்
சிவமடைகுதலே சிறப்பெனவோது ம்
அச்சிவமென்னு மழகியவீட் டை
ஐயந்திரிவு மறவேயடைத ல்
எம்மார்க்கத்தா லென்றிடில்வே த
முடிவினின்மொழியு மொய்ந்நெறியதனி ல்
அடைந்திடவேண்டு மம்மார்க்கத்தி ன்
ஒழுங்கைக்கேண்மதி னுயரிடமதனி ல்
ஏகமேவா வத்துவிதீய ம்
பிரமமேயென்று பேசிடுமதற்கு ச்
சுசாதிசாதி சுவகதபேத ம்
சொல்லியமூன்றுஞ் சொரூபத்தின் மை
என்றதுவாகி னெழில்வேதாந்த ப்
பக்கந்தனக்குப் பகர்ந்திடும்பந்த ம்
வீடிவையிரண்டின் விவகாரத்து ணி
வெந்தகையென்னி லியம்பிடக்கேண்மி ன்
நித்தியமாகையி னிகழ்ந்திடுகா ல

* எக்காலமென்றும் பாடம்.

பரிச்சேதமதும் பரிபூரணத்துவ ம்
ஆகையிற்றேச வரைபரிச்சேதமு ம்
ஏகமதாகி னியம்பிடுவத் து
பரிச்சேதமதும் பகர்ந்திடவொண் ணா
தறிவாய்ச்சத்தா யானந்தமதாய் ப்
பந்தமுத்தியெனப் பகர்விகார ம்
அதீதமாகி யசைவறவிளங்கு ம்
தன்னிடந்தனிலே சங்கற்பசத் தி
சங்கற்பமல்லா தசங்கற்பசத் தி
என்றிவையிரண்டென் டிவையிற்சங்கற் ப
சத்தியெதன்னிற் சாற்றிடக்கேண்மி ன்
நினைவுருபமதா நிகழ்ந்திடுமதற் கு
வடிவேதென்னில் வருத்திடுநாம ம்
உருவமயமே யாரோரிடத்தி ல்
ஒருவன்கூவு முளையதுதா னே
எதிரிட்டப்படி யெழுவதுபோ ல
நினைவதுவென்று நிகழ்ந்திடுநாம ம்
உருவதுவென்று மொருபேதமுமி ல்
நவிற்றிடுரூப நாமமயமு ம்
மாயாமயமே மாயையென்றதுதா ன்
யாதொன்றில்லா ததுமாயையாகு ம்
உள்ளதுமலவா யுருப்பெயர்மயமா ய்
நினைவுருபமதாய் நிகழ்சங்கற் ப
சத்திசத்தாய தற்சொரூபமதா ம்
அதிட்டானத்தி லாரோபிதமா ம்
ஆரோபிதமு மதிட்டானமின் றி

விளங்காததுபோல் விளங்கிடுந்தன்னை த்
தவிரச்சங்கற்ப சத்தியுந்தோன் று
தித்தகைத்தோன்று மிருஞ்சங்கற் ப
சத்திமயமாஞ் சருவங்களையு ம்
சத்தாய்ச்சூழுந் தற்சொரூபத்தி ல்
ஆரோபிதமென் றறிந்தமையா து
புறம்பெனச்சத்திய புத்தியைப்பண்ணி ப்
பார்த்திடுமிடத்தில் பரமுயிர்செகமெ ன்
றுரைத்திடப்பட்ட வொருமுப்பொருளு ம்
விளங்கிடுமவையை விளம்பிடக்கேண்மி ன்
சங்கற்பசத்தி தன்மயமா ன
நாமரூபமதே நாட்டிடுசெகமா ம்
அவையினைநோக்கு மறிவேயுயிரா ம்
அவையினைவிளக்கு மறிவேபரமா ம்
இத்தகையாக வியம்புமுப்பொருளு ம்
உதித்திடுமித்த வுயிர்பரமிரண்டி ல்
மேற்பரஞ்சர்வ விடயமதாகு ம்
சீவனேயேக தேசவிடய ம்
இந்தச்சீவ னிப்படிப்பொய்யாய் ச்
சடமாய்த்தோன்றுஞ் சகத்தினுடை ய
புணர்ச்சியிற்சடமாய்ப் போதவடி வை
விட்டுடனிச்சை விளங்கிடுஞான க்
கிரியையுடைத்தாய்க் கிளக்குமிவையி ல்
கன்மமுண்டாய்க் கன்மந்தன்னா ல்
தோற்றமுடைத்தாய்த் தொன்றுதொட்டு ச்
செனனமரணஞ் சென்றுடன்வரு ம்

இத்தகைபுரியு மிச்சங்கற்ப
சத்தியேபந்தந் தருமசங்கற்ப
சத்தியின்வடிவினிச் சாற்றக்கேண்மின்
பிராந்தியிலொருவன் பிசகிமாறுகத்
திக்குகடம்மைத் தேருமிடத்தில்
சூரியனின்று தோற்றியதிசையைக்
கண்டுந்துணிவாய்க் காண்குதல்கூடா
தையமாய்த்தோன்று மடுத்தபிராந்தி
உண்ணின்றுநீங்கி லுள்ளபடியே
துணிவாய்நேரே தோற்றுமதன்றிப்
மந்தவிருளின் மறைந்திடுகற்றைப்
பாம்புபோலப் பார்த்திடுமிடத்தில்
பாம்பலவென்றும் பழுதையேயென்றும்
ஆறதனாலே யறிந்திடும்போதும்
துணிவதுவாகத் தோன்றுதந்த
மந்தாந்தகார மாறிடற்றோன்றும்
அஃதினைப்போல வறிந்திடுசாத்திர
ஜென்னியஞானஞ் செப்புதலின்றி
கிருதகிருத்தியராய்க் கிளர்சாதனங்கள்
நான்குமுடைத்தாய் ஞானாசிரியர்
அருளதினாலே யாரணமுடிவாம்
மாவாக்கியத்தின் வகுத்திடுபொருளை
விருப்பமதுடனே விசாரணைபண்ணி
இச்செகஜீவ விருபரம்மமைக்
கதிட்டானமாகிய வப்பரசொரூபம்
தானேயென்று தன்னுள்ளிருளை

யகன்றுசமாதியென் றறைந்திடுகின்ற
சமாதானபுத்தி தானதுபிறந்து
தனதுசங்கற்ப சத்தியினாலே
ஆரோபிதமா யனேகத்துவங்கள்
விளங்கினதென்றும் விளங்கிடுமிவைக்கதிட்
டானந் தானே யாமெனவென்றும்
பழுதையினிடத்திற் பாம்பொருகாலும்
இல்லாதஃதி னிவ்வாரோபிதம்
இலையெனநீங்கி யெழிலதிட்டானம்
ஆயிற்குதலே யசங்கற்பசத்தி
இதுவேமுத்தி யிச்சங்கற்பம்
அசங்கற்பமென்ன வறைந்திடுமிவற்றுக்
கதீதனேதானு கையிலவையின்
உளதாம்பந் தமோங்கியமுத்தி
இவைதனக்கதீத னென்னலுமாகும்
இத்தகையொருவ னெழிற்குருவருளில்
ஐயந்திரிவற வறிந்துசொரூபம்
தன்னுடசந்நி தானமதனில்
சங்கற்பத்திற் றுறுவாய்
விரிந்ததுவென்றும் விரிந்திடுமெவையும்
அசங்கற்பத்தி லடங்கிடுமென்றும்
இவையேபந்த மெழில்வீடென்றும்
இவைகளிரண்டு மென்கேளார்காலும்
இலையிவைவிளங்க லெம்மிடமதனில்
ஆரோபிதமென் றறிந்தவறிவு
கலக்கமில்லாமற் காத்திரநீங்கும்
தன்னளவுறுந் தயிலதாரையினில்
நின்றிடின்முடிவி னிகழ்பந்தமுத்திக்
கதீதமதாகு மழகியபிரம
சித்தியதனைச் சேருவனே.

பிரமசித்தியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப ன் னி ர ண் ட வ து

சிவதரிசன அகவல்.

உரோமசமுநிக ளுண்மகிழ்ச்சியுட ன்
பணிந்திடுகின்ற பழங்கிரிமே ய
விருந்தவம்பிகையே யின்னைப்பமொன்று ன்
டுரைக்கென்யானு முன்செவிசாத் தி
அருள்செயவேண்டு மறைநீயென்னி ல்
கடையனேன்றனக்குங் கருணையதாக ச்
சுட்டிறந்தொளிருஞ் சுயம்பிரகா ச
சிவதரிசனத்தைச் செப்பிடவேண்டு ம்
நல்லதனக்கு நாமேயகவிரு ள்
நீக்கிமுன்படியே நிலையினில்வைத் த
வகைப்படியேநீ வகுத்துரையென்னி ல்
இருளறநீக்கி யிதுவறநோக்கி ல்
இவ்விடத்துண்டா யிலகுவதேசிவ ம்
விளம்புமச்சிவத்தை விளக்குவதே நீ
நீவிளக்குஞ்சிவ நின்றறிதல்யா ன்
இவ்வனுபவத்தி லியம்பியஞாது ரு
ஞானஞேயம்மிவை நண்ணிநிற்கையினி ல்
சிவதரிசனமெனச் செப்பிடலா கா
என்றனில்யானுளா யெழிலனுபவத்தி ல்
சிவம்நானெனச் செப்பியமூன்று ம்

உரைமாத்திரமவை யொருமுதலு னே
எப்படியோர்முத லென்றெனிற்சொல்கே ன்
சச்சிதானந்தத் தன்மயஞ்சிவமென ச்
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றுமோங்கார த்
தடங்கிநின்றிடுமூன் றக்கரம்போலு ம்
நீலோற்பலமென நிகழ்த்திடல்போலு ம்
கடமடமகதா காயமென வே
சாற்றுதல்போலுஞ் சாற்றியவிவையி ல்
உரையேபின்ன முளபடிநோக்கி ல்
ஏகமேயா மித்தகைபோ ல
நானீசிவமென நவிற்றிடுமூன்று ம்
சொன்மாத்திரமே சொரூபமதொன் றே
ஒன்றேயாகி யுயிர்க்கிதுவதுவெ ன்
றுரைத்திடபட்ட வுருப்பெயர்மய மா
மாயைதோன்றும் வகையேதென்னி ல்
அஞ்ஞானத்தா லச்சொரூபத் தை
மறந்துயிரிதுவெனு மாயையைக்காணு ம்
ஒருமுதலான வுயிர்க்கிருளென்று ல்
பரசிவமதற்கே பந்தமுண்டாகு ம்
மேலுமோர்சிவம் விளங்குதலிலையி ல்
ஒருகாலையினு மொருவாப்பந்த ம்
என்றெனிலந்த வெழிற்சொரூபத்து ப்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலா கா
உன்னருளதனி * லுபக்கிரமத் தை
அன்றெனக்குநீ யருளியவகை யே

---

* உபக்கிரமம்=எடுக்குந்துறை.

சொல்கேனத் சொரூபவெளியி ல்
கதிரொளிதோன்றுங் கானலைபோல ப்
பேசவொண்ணாத பின்னாசத் து
தோன்றிமெதனிற் சொரூபசிற்சத் தி
சாயைபதியிற் சகருமயிர்பரமை ள
ஓர்மூப்பொருளு மூடனேவிளங்கு ம்
எத்தகையென்னி லியம்பியபின் னே
திரிகுணசமூகஞ் சேர்ந்திகழு ம்
சத்துவகுணத்திற் சாயையேபர ம்
என்னிறந்த விராசகுணத்தி ல்
சாயைகளேயுயிர் தாமதமிரண்டா ம்
இருண்மாயையெனு மிருளயிரவை யு
மறைத்தெதிர்கு மாயையெனமா ம்
சகுணமூலமா சகமதுண்டா க்
கணக்கதுவாயிக் கன்மமுதிகழு ம்
இத்தகைபின்னு மிருஞ்சத்திதன்னி ல்
ஐந்துபொருளு மன்றேதிகழு ம்
இதிற்பந்தமுத்தி யிசைத்திடலாகு ம்
இராசதகுணத்தி லிசைந்திடுசா யை
ஆகியவுயிர்க ளாதிட்டானமா னா
தற்சொரூபத்தைத் தாமதவிருளா ல்
மறந்துமூவகையாய் மாயையிலுழலு ம்
சத்துவகுணபரந் தனக்கொருகாலு ம்
இருளேயில்லா வியற்கையிலருளி ல்
தனதங்கிசமுயிர் தானெனவறிக் கூ
கூபத்தில்வீழ்ந்த குழந்தையெடுக்க த்

தாயெனீழ்ந்த தகைமையின்பர மே
மாயைதனிலே வந்துருவைக்கொ ண்
டைந்தொழிலு மடைவுடனடத் தி
இருளினைமாற்றி யெழிலதிட்டா ன
தற்சொரூபத்தைத் தானடைவிக்கு ம்
இருளதுநீக்கி யிருந்தவிடத்தி ல்
உயிர்பரமிரண்டு மூடலுயிர்போல ப்
பின்றைசத்தியிற் பெற்றிடுமத் தி
உயிர்பரமிரண்டு மொன்றேயா கி
அபிறைசத்தியி லடைந்திடுந் தி
அபினையைப்பார்த்தே யதீதயென் ன
அருமறையோது மதுவறியாம ல்
பின்னையைப்பார்த்தே பேதவாதிக ள்
பாவனையென்ற பகுத்துரைசெய்வ ர்
உயிரின்சாக்ஷி யொருகாலேயா ம்
பரத்தின்சாக்ஷி பனாநீயேயா ம்
அப்பால்விளங்கு மதுசிவமேயா ம்
பின்றைசத்தியிற் பிறிவைக்குறித் தே
இவ்வகைமூன்று மியம்புளாயன்றி ப்
பார்த்துடநோக்கிற் பரம்பொருளொன் றே
இப்பரம்பொருளை யெழிற்சிவதரிசன ம்
என்றேமுன்ன மியம்பியதுமை யே
சுட்டொடுநோக்கிற் றோன்றிடுமூன்று ய்
சுட்டின்றிநோக்கிற் றோன்றிடுமொன்று ய்
மூன்றுமிறந்த முப்பாழ்தனி ல்
தற்சிவசொரூபந் தானுய்விளங்கு ம்

பின்னுசத்தியிற் பிறந்ததுமொன்று ம்
பின்னைதனிலே பெயர்ந்தேயொடுங்கு ம்
அப்பால்மவுனத் தழகியசிவ மே
அழகியசிவத்தி லாரோபிதமாய் ப்
பின்னைநிகழும் பெயராதென்று ம்
அதிட்டானமான வச்சிவமேய ம்
உலகமாய்த்தோன்றி லுயிருமருளு ம்
விளங்கிடுஞ்சிவமாய் விளங்கிடும்போதி ல்
உயிருமருளு மொருசிவமேயா ம்
இத்தகைகண்டே னெழிற்சிவதரிசன ம்
சிவனமக்கருளிய சிவதரிசனத்தி ன்
படியேயுனக்குநம் பார்வையிலுண்டா ய்
விளங்கிற்றந்நிலை விட்டிடீங்கா து
நில்லெனவருளி னிமலநாயகி யே
மலந்திலுநாயை வளப்பமதுடை ய
சிங்காதனத்திற் சேர்த்திவைத்ததுபோ ல்
எனக்கேநகைவரு மெனதுசரித்திர ம்
எனக்குமிந்த வெழிற்சிவதரிசன ம்
அளித்தனையிதற்கோ ரறைகைம்மாறெ ன்
பரையேயுனக்கே பாங்காயென்னை க்
காத்ததுகாத்தாய் கடைபோகக்க ண்
பார்த்தெனைவிடாது பரிந்துகொண்டரு ளே.

சிவதரிசன அகவல் முற்றிற்று.

௰

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி ன் மூ ன் று வ து

ஆத்மநெறியகவல்.

சத்திநிபாதந் தான்பிறந்திதயம்
சுத்தமதடைந்து தொல்லைமூவுலகும்
கான்றசோறாகக் கண்டெனவிடுத்து
வீட்டின்பினையே விரும்பிடுகாமம்
விசாரணைசெய்ய வேண்டிடுமுத்தி
உண்மையின் மும்முத லுண்மையதாகும்
அம்மையுமன்றி யவனியுமேலோரொருன்
உணர்ந்திடமிட்டத்தி லுருவுடனும்
தோன்றுதன் மூணோமே தோன்றிடுஞ்சிமமதை
இருளினிற்றெரியா திருவெணச்சுட்டி
எய்திடுமாமையே யபிருகவினையதனின்
ஆகையிற்பதி பசு வாணவமாயை
கருமமுந்தோன்றாங் கருவிதிறேக்கின்
மும்முதலதையின் முத்தியிற்பசுவை
விடவேண்டுமென்னும் விருப்பமதனில்
இருவகையாகு மிரும்பதிபசுவும்
மூவகையாகு மும்மலந்தனின்மற்
றவைதனக்குக்குறி யதுவிதுவாகும்
அதுவிதுநீங்கி லைவைமுன்றதனும்

அவையினின்மூல மாணவமாகு ம்
* அறுவைக்கழுக்கை யகற்றிடுமவரும் ம்
சாணமும்போலச் சாற்றியவிரண் டு
மூலங்கெடுக்க மூலனேகூட் டி
உற்பவமுதலா யுரைத்திடுமைந் து
தொழில்செய்திடுமென் றொன்மையிலேயி ன்
றத்தகன்கண்ணி லப்படலத்த னை
யெடுத்திடுமுனைமதற் கேற்றவுடலங்க ள்
சேர்த்திடுவிதமாய்த் திரத்திடுகால ம்
பொருந்துபோலும் புகன்றிடுமைய ம்
பிறப்பிறக்குஞ்சிப் பிறப்பைபோக்கு ம்
நெறியேயெனவந் நெறியினையுரைப்பா ர்
ஆரெனத்தேடி யாற்றிடுகாலையி ன்
சிவமேகுருவான தேசிகனரு ம்
அவனருளாலே யாகமநெறியி ன்
ஐந்தொழிற்கு மரனேயுரிய ன்
ஆமென்றுயிர்பொரு ளச்சார்பெலையு ம்
உடற்காவலையு மொருங்கேநீக் கி
அருளினைநோக்கி யாசானருளி ல்
உச்சியினிற்கு முபலம்போ ல
ஆணவமாயை யவையினின்றொன்று ம்
மறப்பு நினைப்பு மாற்றிடலல்பக ல்
அற்றவீடென்றே யறைந்திடுமாகம ம்
அவ்வீடதனி னனுபவந்தன்னி ன்
பெத்தத்தினிற்கும் பெற்றியைப்போ ல

---

* அறுவைக்கு—சீலைக்கு.

இருவெனத்தோன்று மெனவையவையனைத்து ம்
நியதிசெய்தருவாய் நிற்றல்சமா தி
சமாதியைநீக்கிய சாக்கிரத்தனிலு ம்
சிவமேயாக்கு செய்கையினடித்தல் ல்
கண்டதுஞ்செயலைக் கைவிடவேண்டு ம்
இக்கைநெறியை யெய்திப்பால ன்
பித்தன்பசாசன் பெற்றகுணங்க ளா
மருவியேயிற்றல் வாய்மைநெறியா ம்
ஏகாந்தத்திற் சிவமேசேர்வ ன்
இஃதாகமநெறி யினியாரணநெ றி.

ஆகமநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி நா ன் கா வ து

வேதநெறியகவல்.

———:0:———

சாதனை நான்குந் தன்னிடத் துறித் து
பின்னர் விசாரம் பேதாபேத ம்
எனவிரண்டாகு மீசனுமுயிரு ம்
இருமுதலென்றா யியம்புசுருதி யு
ஒருமுதலென்றா லொள்ளியதாட் சி
ஆகையின் வேதத் தங்கவிசார ம்
செய்திடவேண்டுஞ் சிறப்பெனிலாகம ம்
அன்றதுசிறப்பா மதற்கியான்பக ம்
சொல்லியபிரமசூத் திரமேசிறப் பு
இத்தகவன்றி யெழுபிலார்சுரு தி
ஆரணனுரையி னமைவுற்றெல்லா ம்
மற்றோருரையின் மறையினைப்பற் றி
நிற்குமதன்றி நிமலன்சுவாக ம்
வேதமாகமம் விளங்கியவாக்கா ம்
அதனுண்முக்கிய அருமறையாகு ம்
இதற்கதிகார மின்றியவைசிய ர்
சூத்திராதி சொல்லியபேர்க்கு ம்
விசாரணைபண்ணி விளங்கிடலாகு ம்
அவரவர்சரிதை யவரவர்க்கேயா ம்
பத்தியுஞானமும் பகர்வயிராகமு ம்
எக்குலத்தோர்க்கு மெய்திடலாகு ம்

அறிவேகுலமென் றறைந்திடுமுலக ம்
நங்குலம்வினையி னெண்ணினதாகு ம்
மூன்றுகட்டறு முறைமுடித்தோர்க் கே
ஞானவிசாரணை நாடிமேற்கொள்ளு ம்
நாமாரிந்த நானுவிதமா ம்
பிரபஞ்சத்தின் பிறப்பிடந்தா னே
தெவரிணையுடைய தெயமக்கிப்பிற வி
எய்தினதெந்த வேதாவினிஃது ம்
இறந்திடுமெந்த வேதாவியென்று ம்
தேர்ந்திடவேண்டுந் தேகேந்திரியா தி
நாமலவிந்தே நமதுருவிலை ம்
பழுதையையிரவிற் பாம்பென்பதுவி ன்
சிவமஞ்ஞானத் திருக்கினிற்றிரிவாய் ச்
சகமெனத்தோன்றுஞ் சங்கற்பத்தி ல்
பழுதையிதுவெனத்தாய்ப் பகர்ந்திடும்வடி வே
ஆரோபிதமா மரவிற்றங்கலி ல்
அச்சிவவடிவே யகிலத்தங்கு ஞ்
சகப்பொருளெல்லாஞ் சத்துச்சித்தின் ப
வடிவநாமமுமிவ் வகைகையத்தியல்பி ல்
உதித்திடுமுன்னை முறைத்திடுமூன்று ம்
சொரூபசம்பந்தஞ் சொல்லும்பினிரண்டு ம்
மாயைசம்பந்த மற்றிவைதன் னை
பூமித்துணைநா துணர்வுடைத்தாகி த்
தோன்றிடும்பொருள் றுவைக்கிற்பிற வி
சிதைந்திடுஞ்சகலத் தியாகந்தன்னி ல்
சகலத்தியாகந் தானெதுவென்னி ல்
பாம்பெனனிக்கிப் பழுதையென்றறித ல்

போலநாமாதி போக்கிச்சொரூப ம்
பெற்றிடலஃதெப் பெற்றியினுண்டா ம்
அரவெனும்பிராந்தி யகன்றிடத்தீப ம்
வந்தவிளக்கில் வகையதுபோ ல
ஆசானருளி லருமறையந் த
ஞானவிசாரமே ஞானதீபமுமா ம்
அவ்விளக்கங்கொண் டறிந்திடவேண்டு ம்
அதிட்டானந்தோன்றி லாரோபிதம்போ ம்
தனையாரென்றே தான்முதற்றேரி ன
னைபடியுணரி னெருக்கேயனைத்து ம்
தோன்றிடம்பழுதை தோன்றினவுட னே
கட்செவியென்றல் காணுதலின்றி ன்
அகிலமுநீங்க லன்றியேதோன்றி ல்
பேய்த்தேர்போலப் பிரபஞ்சமு ம்
கனவதுபோலக் கண்டிடலையா ய
நின்றிடவொருவி நித்தியதன்னி ல்
கண்டிடுங்கனவிற் காட்சியெதன் று
தனைவேறுகத் தானுணர்ந்திடவி ன்
உடன்முதற்றன்னி பொருளொன்றெ ன்
றிருளகன்றது பிரபஞ்சத்து க்
கந்தர்ப்பநகரங் கண்டிடலிற்சக ம்
கண்டிடுவதுதி கலக்கமில்லாம ல்
நிற்றல்சமாதி நிலையிதுவாகு ம்
உடலத்தைத்தி லொன்றுமன்முத் தி
இதனின்மைமுடை யிதயாருக்காகு ம்
மவினைகெடுங்கடைய மகற்றுமென்று ரு
விதமாமகத்தம் விலக்கும்பொருட்டு ச்
சத்தமாதனையைத் தொடங் கி
மனேலயஞ்செய்யின் வாய்த்திடும்வீ டே.

வேதநெறியகவல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ப தி னை ந் தா வ து

பிரமானுபவ அகவல்.

———:0:———

நன்னெஞ்சேவா நானுரைக்கக்கே ள்
பிரமானுபவந்தைப் பிரத்தியக்கமதா ய்
அருட்குருவருளி லறைகுவன்கேளா ய்
யாதோர்பொருளும் யாவராயினு ம்
சுருதியுத்தமதாய்ச் சொற்றிடவேண்டு ம்
மனவுரையதனின் மதித்திடவொண்ணா ச்
சச்சிதானந்தத் தற்சொரூபத்தி ல்
சிறந்தசிற்சத்தி செகசத்தியென்று ம்
இருவகைச்சத்தி யெனவன்றேயு ள
தவையினிற்பின்னை யகிலத்துக்கே து
சிற்சத்திமுத்தி தானதற்கே து
பாத்திளிலபிறு பாவமாயொன்று ய்
சிற்சத்தியிற்குஞ் செகசத்தியது ம்
தற்சொரூபத்தைத் தானதுவிடாம ல்
வேறுபோற்றோன்றி விளங்குமுக்குணமா ய்
சாத்துவிகராசத தாமதமென வே
சத்துவகுணத்திற் றுக்கியசா யை
பரமாயெங்கும் பார்த்திபிராச த
சாயையுயிராந் தாமதமிரண்டா ம்

இருண்மாயையெனு மிருளுயிர்த்தெக்கு ம்
இருளினையிரிய யிருமாயைசேர்க்க க்
கணக்கதுவாகக் கருமமுண்டாகு ம்
ஆகவைவிதமு மன்றேநிசமு ம்
இவ்வைவிதமா யிலங்கியபின் னோ
பரத்தினையன்றிப் பார்த்திடிலில் லை
சர்வமிடைய தம்பரஞ்சுவாக ம்
சுருதியதாகுஞ் சொல்லாகமமா ம்
என்றனைவோது மெழிலார்சுரு தி
இஃதேதுணிவென் றைம்மையுமாண் ட
அருட்டேசிகனு மறைந்தனனென் றே
நானுமெனவே ஞானநற்குரு வை
வினவிடவித்தகை விளங்கியபிரம ம்
நீயேயென்று நிச்சயமாகத் த்
தத்துவமசியொடு சாற்றினனன் றே
இவ்வுரைப்படியே யிருக்கவுபாதி ல்
காட்டுகேளுனக்குக் கருத்தையா ஞ்
நன்றாய்நோக்காய் நன்னெஞ்சக மே
அரசன்றன்சே யடாதார்சே ரி
சேர்ந்தவரிணம்போற் றிரிந்திடுமவை னோ
அறிந்தவனொருவ னவ்விடத்தேதி னி
அன்றேனிடத்தி லரசவிலக்கண ம்
காட்டியுணர்த்துங் கணக்கதுபோ ல
நீயிவன்போ னிற்குமுன்கண் ணே
சிவத்தின்குறியைச் செப்பிடக்கேளா ய்
சாக்கிரமதனிற் றூக்கிடும்பொருளி ல்

நினைவெழுமுனமே நின்றிடுநிலை யே
நின்மலநிலையந் நிலையினினோக்கி ன்
விளங்கிடுஞேயம் விளக்கிடுஞான ம்
நோக்கிடுஞாதுரு நுவலுமிம்மூன்று ம்
நாமேயாக நன்றாய்விளங்கு ம்
அவ்விடத்தறிந்த தமலசத்தியி ல்
ஆபினுபாவ மாயேகமுமா ம்
அந்நிலைநின்றே யசைவுசெய்நினைவி ல்
அடைந்திடுமிடத்தி லவ்வகைப்பொருளு ம்
முன்பினின்றி முழுதுநிகழு ம்
இஃதுணர்ந்திடுத விரும்பினினையினி ல்
அசைவுசெய்நினைவி லடைந்தவக்கண மே
சுவாசமங்கிசமெனத் தோன்றிடும்வாக் கு
நான்றனையே நவிற்றிடாநிற்கு ம்
இவையேசுருதி யெழிலாகமமா ம்
நிலையினிலொன்றாய் நினைவினிலைந்தா ய்
விளங்குநம்மிடத்தின் மேவுசத்திகளா ல்
இத்தகையன்றே யிருந்துடனிகழு ம்
இதனாலே யிருஞ்சிவமாகு ம்
இவ்வனுபவந்தை யிலங்கிடநீயு ம்
கண்டுடனிருந்தாங் கலக்கமதற்று க்
கண்டிடும்பொருளைக் கருதிவேறாக ச்
சிவனைப்போலத் தியங்கினையினி நீ
நின்றநிலையே நிலையெனநிற்கி ல்
கண்டிடும்பொருளுங் கலையுநாமா க
நினைவொடுநிலையே நிலையெனநிற்கி ல்

விளம்புமைப்பொருளும் வேறாய்விளங்கு ம்
நின்றமுன்னிலைக்கு நினைவொழிநிலைக்கு ம்
நாமேயிடமென நம்மையேயான் றி
விளங்காதென்றும் விளங்குமுன்னி லை
சத்சத்தியென்றுஞ் சார்றியபின்னி லை
அசற்சத்தியென்று மமையின்முற்சத் தி
சயசத்தியென்றுஞ் சொல்லுபிற்சத் தி
கற்பிதமென்றுங் கருதியுணர்ந் தே
அனைத்துநானெனவே யறிந்துத்தி வே
இடைவிடாதிவ்வுடல் விழுந்திடு ம்
வரையுமிருந்திடில் வாய்க்குமவ்வீ டே.

பிரமானுபவ அகவல் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினொராவது

சிவசமரசவாத அகவல்.

கலியலியினாறு கலக்கமோர் காலு ம்
சித்தமாயில்லாத் திருமுதுகிரியா ழ்
என்னையும்பொருளா வெண்ணியாண்டருளு ம்
விருத்தாம்பிகைபோலினையனேற்கிஃதொ ன்
றையமில்லைய மனையேயின்று ல்
அன்றிமற்றொருவ ராரினுமீங் கா
இல்லையத்தனை யானின்றகற்ற த்
துணிவிதுவென்னச் சுருதியின்முடிவி ன்
அருளியபடியே யருள்செயவென்று ம்
பெதளிற்சொல்கே ளெழில்வேதாகம த்
துயிர்பரமேக மோரிரண்டென வே
றியலைகயி லும்பர்கண்முனிவ ர்
ஆரியர்தந்த மகிமைசக்கொண் ட
படியினிற்சென்று பரமடைந்தார்க ள்
அவையிலொன்றை யலகெரிமெயன் றே
தன்றுதல்கடாச் சமரசமாக த்
திரிவையமறச் சிவையேயுணர ன்
அனுபவப்படியே யனுக்கிரகஞ்செ ய
சென்புடுமோர்னெறி மேவியேமுயலு ம்
சாதகர்தமக்குச் சமரசவாத ம்

அருளில்விளங்கா தணுவட்டித்தி ல்
தானிகழ்முத்தி தானுனைவர்க ட்
கருளில்விளங்கு மருளா லுனைக்கு த்
திருவடிசூட்டித் திரிவுசெய்தருளே த்
தீரவகற்றிச் சிவமதுறை மே
லைத்தபரிசே வருத்துலோயென்னி ல்
உலாக்கேளியாது முன்னருளதனி ல்
இவைதுவென்று மியல்புகளில்லா ச்
சத்திநானோத் தற்சொருபத்தி ல்
பேதபேதம் பேசுதலின் றி
அரிவைசனமதா பருவுளபோ தே
யயிர்ப்பிறலாவு கரிபிதப்போ ல
கிளைவருமதாய் கிழக்கிடைப்பின் னோ
அங்கினிவிளங்கு மறைமுப்பொருளு ம்
ஏத்தவைசென்னி வியம்பியகிளைவு ம்
சுட்டியெளிற்குஞ் சுட்டிக்கண்டிடி ல்
செகமதுவாகுஞ் செப்பியவதனா ல்
காண்குதுயிராங் காணவிளக்க ம்
பரமதுவாகும் பற்றியகத்தி ல்
செகமதுமாயை செகத்தினோக்க ப்
பண்ணவருஞானம் பார்த்திடுமிடத்தி ல்
அதுவிது வெனலா வருள்விளையில்லை ை க
கிளைவினின்மும்மல கிழம்பாமுயிரா ன்
றைவைசப்பொருளு மறுபியோசிகழு ம்
சொருபமுள்ளவுஞ் சொற்றிடப்பின் னை
கற்பிதவடிவாய்க் கலந்துடனிற்கு ம்

நினைவறுமில்லா நிஜசொரூபத்தை க்
குறித்தினைகற்பிதங் குறியாயிடத்தி ல்
கற்பிதமாக வைத்துநிகழு ம்
நினைவில்சொரூப நிகழ்வேதாந்த ம்
நினைவொடுசொரூப நிகழ்வாகமாந்த ம்
அதனாலிரண்டு மறைதியதாகு ம்
நிஜசொரூபத்து நிகழ்பந்தமுத் தி
ஒருகாலமுமிலா நினைவதனி ன்
பந்தமுத்தி பகர்ந்திடலாகு ம்
நினைவிலுண்டாய் நிகழ்ந்திடுமியாவு ம்
மறதியிலுயிர்போல் மயங்கியுமுன் னு
நின்னருளதனி னியதிசெய்தனைத்து ம்
நீபுரியாவு நினைவினுயிருட ன்
போலவேநின்றும் போக்கியவிடத்தி ல்
ஒன்றாய்க்கண்டே யுறுதியதா க
இரண்டென்றவர்க்கு மிரண்டதாயிருக்கு ம்
ஒன்றென்றவர்க்கு மொன்றதாயிருக்கு ம்
இத்தகைகண்டே யெழின்முத்திய தை
இதனாலொன்றினை யுறுதியாய்க்கொண் டே
ஒன்றினைத்தள்ள வொருக்காலுங்கூ டா
நினைவில்சொரூப நிகழ்ந்திடுமிரண்டா ய்
இஃதினியிலைய மென்னளவாறு ம்
இன்றியமைந்தே னிவ்வுலகு இ
திரிவோதுணிவோ செப்பிடவேண்டு ம்
வாராய்புதல்வா மாசறநீயு ம்
சமரசவாதஞ் சாற்றியபடி யே

ளென்னுடையவு மெய்யின்மறைமுடிவு ம்
இஃது * திரிவல்ல வெனுற்றுணர்வேயா ம்
நமதருளாலே நன்குயறிந்தா ம்
இதனிவாழ்வா யென்றனைவாழ்த் து
இதுபிரமாண மெனவன்றனைக்கு ம்
உறுதியாய்நீயே யுரைக்கினுன்னருளி ல்
† திரிவைய மறந்தோர்க் கு
சமயிகளுடனே தர்க்கித்தலற்றே ன்.

சிவசமரசவாத அகவல் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவை முற்றிற்று.

---

* திரிவு=மயக்கம்.
† திரிவு=அஞ்ஞானம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-குமாரதேவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

விருத்தாசலம்

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

விரிவுறுமுருவநாமமாதகற்றின் விடயங்கள் விளங்குறுவிதனென், மருவுறுபொறிபோம்பொறியாக்காண மாய்த்துறுங்கரணமாய்தவிறைற், பருடன்முதனேழுந்தத்தமோனைக்கும் போமிதாற்சச்சிதாநந்தை, கிரியையாற்றிலங்குமென்றனள்விருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧)

உளப்படுமுருவநாமமதகற்றி னுள்ளசற்சித்சுகந்தோன்றும், வளப்படுமிதனுலகுண்டுறைடி வருகிழுலாகிமுன்மறித்தால், விளக்குறுஞான வெளியதாமிதனின் விளைபுமின்பெனவெனக்கிசைத்தாள், விளக்குறுதவத்தோர்தரித்துலாவிரித்த கிரியமர் பெரியநாயகியே. (௨)

பழுதைநவென்றுணரிற்றன்முணர்த்தோன்றும் பாம்புமப் பழுதையாமதுபோன், முழுதுணரறிவாக்தன்னையேகாணின் மூரணுறுசராசரமெனைவையும், மெழுதருமறிவாவிளங்குமென்றிசைத்தா ளொழுபவர்துடைத்தெனையளித்த, கெழுமணிமுத்த நதிசெறிவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௩)

சொருபமேதானென்றுணர்தரிற்பரனுந்தகளுமுஞ்சிவனுஞ்சாரூம, மருவுதன்னினைவிலெழுந்தமித்தைகளாம் வந்திபெங்கம்வீடிலவா, மொருவுயிர்தானென்றுணரிலம்மூன்று மூளபங்கம்வீடுமுண்டென்றாள், கிரிதவப்பயனுய்வருமொருவிருத்த கிரியமர்பெரியநாயகியே. (௪)

அறிபொருளறிவோனறிவினைக்கொடுப்போ னுளைதப்பொருளுமோர்விடயம், பொறியுறப்பிடித்தாலுளவிதையெய்த்தோர் பொருளோகமெனுமுணர்விடையே, பிறிவறத்தோன்றுஞ்சொரூபமிக்கிலையிற்பசுமூட்பொருள்களுமிலவாக்கிறியதறிவென்றனைவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே. (௫)

அரவிலைப்புனைதயுணர்த்தார்க்கதுபோ லகிலமெய்ப்பொருளினையுணர்த்தோர், கொருவுறவிருத்தமெலவைமெய்யளித்தாளரூடுசைவசிலைமெய்யுணர்த்தும், மருவெயிறறுவைகாயமேமைதன்னின் மலிகளவிலுறுமென்றுள், இருசெய்பரைறபோர்பரவியவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே. (௬)

நடத்தின்பற்றதனிற்றக்குபல்கடற்றிரைகளையடுத்தலையயில்லதாயர்த், இடத்தெனவெளிக்குள்விசும்புபோல்சன்மேனிக்கிருவர்காட்சிகளா, மிடத்துறும்பிலையிற்றேன்றுடுஞ்சிவமின்கிருவர்காட்சிகளுமென்றுள், இடைப்பானவிழியாபெண்குரவவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே. (௭)

ஆருயிர்தானுமனைப்பனைக்கேதுக தந்தைபாத்தறிந்ததுணையாகும் பெருமிர்காட்சியாளவைப்பனபோல் பின்வேயமடதலைமைத்தும் கருவுமுளைமைகமலிரைற்றுக் குறித்ததன்னிலையாவெய்துன் திரளையளித்தோர்குலைத்தகைவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே.

அருமாயத்திறற்றுன்று புள்ளசற்றிறக்கவிருமே, இருவகைக்காட்சியிலிருவினைத் தெருள்ந்துவேலுமற்றனை, மேதமொன்றில்லாப்பிரபையாமென்ற விருளறவென்புரிக்கவித்தாள், சேதவிறவைத்தோர்சூழ்தருமவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே. (௯)

வஞ்சநமுனைத்தேறவென்னையாமென்றே யிறங்கியேதிரிக்குழல்வேனே, மஞ்சநற்காத்தைக்கன்னலைக்குறைத் மக்கொளைவுணர்த்துதக்கவெப்ப, வஞ்சமென்றழைத்தரியதாளருமைய்யமின்றென்னையேயளித்தாள், விஞ்சவளாயானுஞ்சிடவிருத்தகிரியமர்பெரியநாயகியே. (௧௦)

பெரியநாயகியம்மன் பதிகம் முற்றிற்று.